RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

BS"D • Vo. 3 | Issue 31 | No. 130 • MONSEY: Candle Lighting - 7:34 • Shabbos Ends - 9"06 (72 min past shkiah) • May 1, 2021 • 19 Iyyar, 5781

רס התורה

אבגדה וזחטי

DIVREI TORAH FREELY PRINTED & DISTRIBUTED BY RAMAPOST

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

PARSHAS EMOR

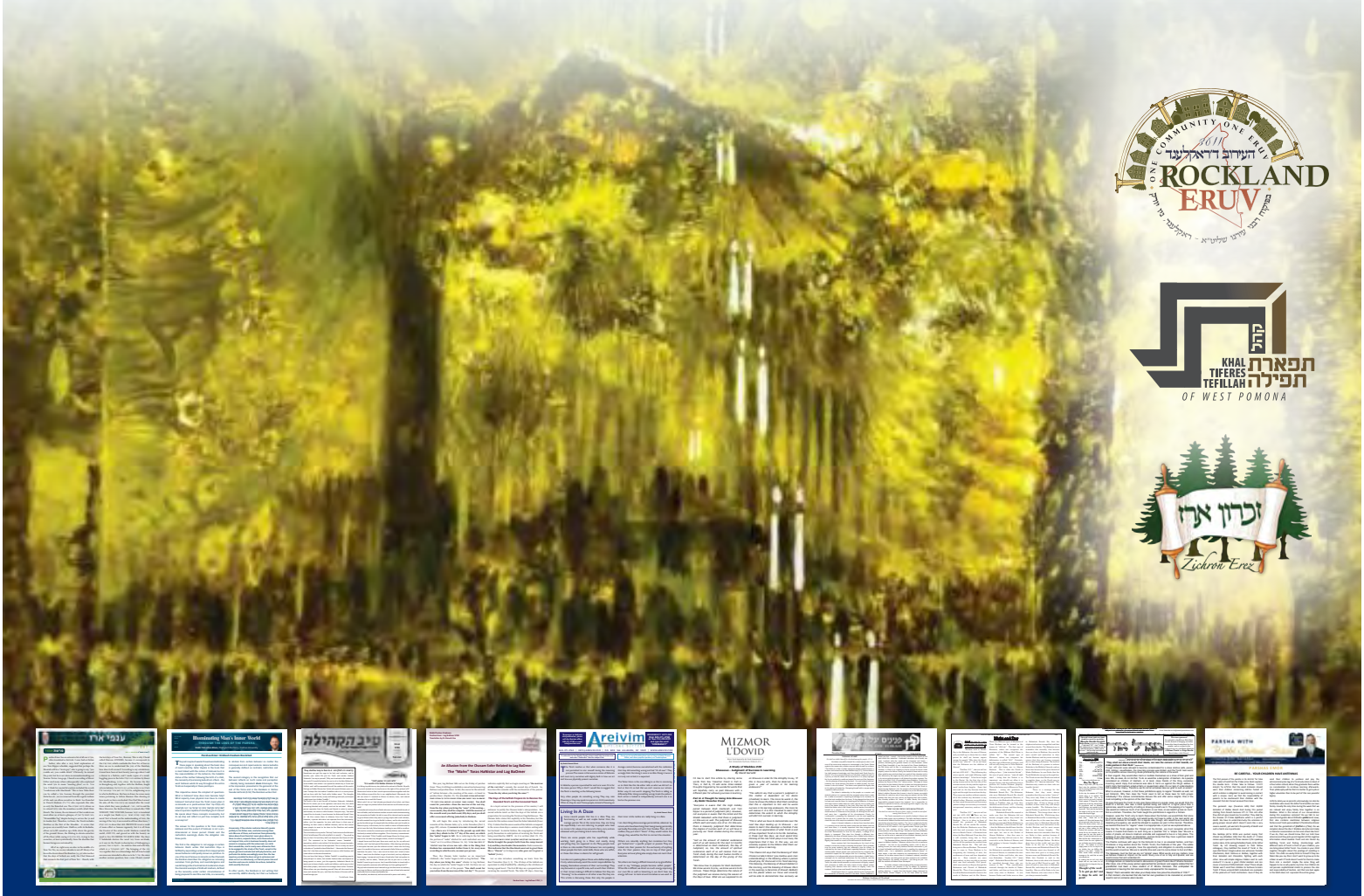

ENGLISH
DIVREI TORAH

ANFEI EREZ • RABBI BLASS • TIV HAKEHILA • SHVILEI PINCHAS • AREIVIM
MIZMOR L'DOVID • PENINIM • PARSHA PSHETEL • MIGDAL OHR • RAV BRAZIL

FOR SPONSORSHIP OPPORTUNITIES, CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM SEE INSIDE FOR DETAILS >>

FOR ALL YOUR MARKETING NEEDS WE GOT YOUR BACK

TAKE AN EXTRA 10% OFF
WITH COUPON CODE AD10OFF

WE GO ABOVE & BEYOND & WE DO IT ALL UNDER ONE ROOF

ASK ABOUT OUR DIGITAL + SOCIAL MEDIA MARKETING

RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

info@ramapost.com | www.Ramapost.com | P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601 | 382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

FOR SPONSORSHIP OPPORTUNITIES: MITZVOS@RAMAPOST.COM · **TO SUBSCRIBE:** RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH

בס"ד

SPONSOR A DVAR TORAH

SPONSOR AN ENTIRE WEEK FOR $360

Following Daas Torah, Ramapost is sharing the opporuntity to sponsor weekly Divrei Torah.
The following publications are read by hundreds of people every Shabbos. Sponsor an individual Dvar Torah or the entire collection, in the zechus of a choleh, l'eiluy nishmas, or for someone in need. A small message can be put on the Dvar Torah of your choice which will be distributed across Monsey and online.

CHOOSE A DVAR TORAH TO SPONSOR
CONTACT US WITH A PARSHA AND OPTIONAL MESSAGE

$180

Ram HaTorah
150 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English & Hebrew)

$126

Meoros Hatzadikkim
300 WEEKLY*
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)

$100
(MONTHLY)

Divrei Chizuk
800 MONTHLY*
R' Gamliel Rabinowitz
(Hebrew)

$100

Torah Wellsprings
200 WEEKLY*
R' Elimelech Biderman
(English / Yiddish)

$72

Sichat Hashavua Hitkashrut & Likutay Torah
125 WEEKLY*
(Hebrew / English)

$54

Oneg Shabbos
50 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English)

$*

Areivim
400 WEEKLY*
R' Shmuel Gluck
(English)
***CONTACT INFO@**

***AMOUNT DISTRIBUTED**

RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

A COLLECTION OF TORAH THOUGHTS BY
Rabbi Chaim Z. Levitan

ענפי ארז

branches of a cedar tree

בס"ד

VOL. 1 / ISSUE 83 י"ט אייר תשפ"א

פרשת אמור

Parshas Emor has an extensive list of all our מועדים, often translated as festivals. I once had an Italian barber, who after a very brief explanation of our Yom Kippur schedule, suggested that perhaps the Messiah will be a "nice'a guy", who is going to say, "you coulda eat, you coulda drink". Obviously, he missed the point, but he is not alone in misunderstanding our Yomim Tovim. Long ago, I heard a recording of Harav Gifter (and many others subsequently) who explained the word מועד to mean "meeting place", as in אוהל מועד- I think his masterful analysis included the words "rendezvous with Shechinah." This is how Tisha Baav can be called a מועד, because through the prevalent Halachos etc., we are removed from the regular tedium of life and can allow ourselves to think. See Ramchal in Derech Hashem (ח"ד פ"ז) who expounds this idea as only the Ramchal can. The קדושת המועדים allows us to extend קדושה into the mundane world called Olam Hazeh. The visions, the excitement of that rendezvous must allow us, at least a glimpse, of כימי השמים על הארץ, "Himmildike Teg" despite having to service the גוף and its leaden feet. Therefore, in Emor, the Torah includes Shabbos as the first of the Moadim - it serves that purpose on a weekly basis. Shabbos, with its Kedusha, allows us to lift ourselves up a little above the gravity of the ground. Hence, the Minhag to elevate ourselves off the floor while saying קדוש קדוש קדוש, trying to free ourselves, at least symbolically, from the shackles that human beings are restrained by.

All of us, right now, are also in the middle of a Yom Tov. No, no, no my calendar is not off. Many of us know the classic idea of the Ramban (23:36) who teaches that the days of Sefirah are really the Chol Hamoed that connects the first part of Yom Tov - Pesach, with the last days of Yom Tov, Shavous. This is why Chazal called Shavous ATZERES, because it corresponds to the שמיני עצרת, which concludes the Yom Tov of Succos. How are we to understand the עומק of the Ramban; how does it all connect? According to my calculations, it must have been at least twenty years ago when I said a shmuz in a Yeshiva, and I made copies of a mind-boggling piece in the Sefer כתב והקבלה written by Harav Zvi Mecklenburg (1785-1865). He became the Rav in Konigsberg and, together with the Malbim, fought reform Judaism. In בחוקותי (27:32) he writes ושאלתי את פי אדוני מורי ורבי הגאון מוהר' עקיבא איגר זצ"ל, enlightening us as to who his Rebbi was. But here in Emor, he raises many issues pertaining to Sefiras Haomer thus showing us how much we have overlooked. Dos Darf Men Lernen! He asks, all the קרבנות מנחה are named after the vessel from which they were produced - תנור , מרחשת and the likes. However, the Korban Omer is named after THE WEIGHT, THE VOLUME, because העומר is translated as a weight (see Rashi 25:10 עשירות האיפה :עומר). His novel Vort is based on the understanding of תנופה, the waving of the עומר; it was waved in all four directions, ד' רוחות העולם to show that ALL PRODUCE is not a result of mans effort or human ingenuity, but it is all from the Creator of the entire world. Hashem created the world, AND US, and graced us with the bounty we need to live IN ORDER TO SERVE HIM. The Ksav V`hakabalah derives the word עומר from servitude, as it says in the Pasuk in description of kidnapping a person, והתעמר בו ומכרו – he enslaves him and sells him, which is a "לשון השתעבדות". The bringing of the קרבן עומר signifies that we acknowledge that all time bound successes are intended to allow us to be עבדי ה'. He raises another serious question, how come Chazal created

LAYOUT: RAMAPOST.COM

MOSDOS ZICHRON EREZ was established in 2005 under the leadership of Rav Chaim Zev Levitan and is dedicated to older Bais Medrash bochurim who have chosen to pursue the path of Zevulon while rooted in the tents of Yissochor. B"h they have had great siyata d'shmaya in enabling these bochurim to shteig and face the world as real Bnei Torah. Rav Levitan's reputation in the chinuch field and his warm and caring personality have led to the tremendous hatzlocho of this wonderful mosod.
For more information please visit WWW.ZICHRONEREZ.COM

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

the Beracha -על ספירת העומר, the counting of the עומר? We are not counting the Omer, we are counting the days from WHEN we brought the Omer. His solution is that we are counting the days of when we accepted the jurisdiction of Hashem over all our actions - קבלת עול מלכות שמים - days of שעבוד, commitment.

This would also explain a question that many Mefarshim ask - if we are counting the days until Shavous, we should count backwards, by how many days are left. If we are counting the days of our assuming responsibility, this is no longer a question. The Ksav V'hakabala then addresses the days of Sefirah as being ימי הכנת ההשתעבדות, preparing ourselves for the ultimate responsible faithfulness, Kabalas HaTorah, which are now rightfully called ימי העומר as they are designed to be "להכין לבבנו ולהתקדש ולטהר". He takes us now to another level of עומק. The Torah forbids all degrees of Chametz on Pesach to, as so many point out, to avoid the bad Middos that it represents - as we know, the Yetzer Hara's nickname is "שאור שבעיסה". The first night of Pesach, when we are commanded to eat Matzah, a bread devoid of those Middos, does not need a ספירה. But only on the second night (in Eretz Yisroel) where Matzah is voluntary, do we need to assert ourselves by preparing to become loyal servants, therefore we start counting our השתעבדות. He then suggests that the direction we take by eating Matzah, and counting the days that qualify us for an efficient קבלת עול, may be the reason the Chachamim did not designate a ברכת שהחיינו on Sefirah as the שהחיינו we made on Matzah covers the Sefirah as well. (See Baal Hamaor at the end of Pesachim and Likutei Hagriz pg. 57) The Ksav V`hakabalah ties it all up by saying that at the conclusion of Sefirah, we dedicate all that we are to Kadesh Baruch Hu. We leave the barrier to greatness, self-indulgence, behind us and celebrate our new yoke of Torah and Mitzvos - Shavous, מלשון שבוי. Shavuos is when we capture and reign in "לאסור כל תאות יצרו" and joyously shout נעשה ונשמע. I did warn you that "Dos Darf Men Lernen." The entire circle of Yetzias Mitzrayim to Sinai is for us to learn that עבדי הם, they are MY AVADIM, בכל - מכל - כל.

One final point. We celebrate our emancipation from Mitzrayim, free men, only to become servants to "ANOTHER BOSS," כביכול, with another set of rules, so we are still not free. Rav Chaim Volozhin (Ruach Chaim 6th Perek) defines the words of Eved and Ben Chorin for us. The Braisah says, אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה. What would we say about someone who has a gun pointed at his head and is told to count thousands of coins on the table, but as a result, every coin he counts will BELONG TO HIM. Is he an Eved, who everything that he does belongs to his master, or is he a Ben Chorin because all of his efforts belong to him? If you are forced BY THE TORAH, and you are held captive by the Halacha, you yourself will reap the benefits of your labors; you are a free man. Too often we hear people say that the Halachah is too inhibiting, cramps my style etc. It is because they don't understand freedom. Everyone bows to different alters, we are captives to our desires but בחירה allows us choose which altar to bow to. The true בן חורין will choose the altar that will bring him benefits בזה ובבא.

We should all be Zocheh to use our Chol Hamoed, for a trip that will last עד ביאת גואל.

Among those that are מצפים לישועה.

ממני באהבה
חיים צאב לויתן

LAYOUT: RAMAPOST.COM

MOSDOS ZICHRON EREZ was established in 2005 under the leadership of Rav Chaim Zev Levitan and is dedicated to older Bais Medrash bochurim who have chosen to pursue the path of Zevulon while rooted in the tents of Yissochor. B"h they have had great siyata d'shmaya in enabling these bochurim to shteig and face the world as real Bnei Torah. Rav Levitan's reputation in the chinuch field and his warm and caring personality have led to the tremendous hatzlocho of this wonderful mosod.
For more information please visit WWW.ZICHRONEREZ.COM
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
רם התורה

19 IYYAR
5781

MAY 1
2021

#010

Illuminating Man's Inner World

THROUGH THE LENS OF THE PARSHA

Rabbi Yehoshua Blass, Mashgiach Ruchani – Yeshiva University

This week's Dvar Torah is dedicated for a Refuah Shleima for Esther Miriam bas Sarah and in honor of my grandfather Shlomo ben Dovid's 6th yahrtzeit.

Parshas Emor: Kiddush Hashem Revisited

The past couple of weeks I have been dedicating these pages in speaking about the basic idea of man's sanctity. Sefer Vayikra is the book that is most linked with the notion of holiness be it in the responsibilities of the kohanim, the halakhic status of the mother following the birth of a child, the necessity of perceiving kedusha in others - the word holiness winds its way throughout the entire Torah and especially in these parshiyos.

This imperative raises the simplest of questions. What is holiness? How does man become holy? What capacity does physical man have to create holiness? And what does the Torah mean when it commands us in parshas Emor that וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ How is a person capable of sanctifying G-d's name? We speak about these concepts incessantly, but do we stop and reflect on just how complex such a concept is?

The answer to this question is far from simple. Holiness and the pursuit of holiness is not a uni-dimensional or linear pursuit Chazal and the meforshim seemingly divide the obligation into three parts.

The first is the obligation to not engage in certain behavior. Rashi writes that kedoshim tihyu is fulfilled by separating ourselves from inappropriate sexual behavior colloquially known as perishus. In one of his most famous comments on the Chumash the Ramban describes the obligation as removing ourselves from gluttony and overindulgence and overall living a life of restraint and moderation. Even the classical example of Kiddush Hashem, defined as the necessity under certain circumstances of being prepared to sacrifice one's life, is a necessity to abstain from certain behavior no matter the consequences and repercussions. Hence kedusha is generally defined as restraint, restriction and abstaining.

The second category is the recognition that our behavior reflects on G-d's name and perception - literally being mekadesh **shem** Shamayim. This is the impression presented in the gemarah at the end of the Yoma and in the Rambam in hilchos Yesodei HaTorah (5:11) The Rambam writes that:

וְכֵן אִם דִּקְדֵּק הֶחָכָם עַל עַצְמוֹ וְהָיָה דִּבּוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת וְדַעְתּוֹ מְעֹרֶבֶת עִמָּהֶם וּמְקַבְּלָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת וְנֶעֱלָב מֵהֶם וְאֵינוֹ עוֹלְבָם. מְכַבֵּד לָהֶן וַאֲפִלּוּ לַמְקֻלִּין לוֹ. וְנוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בֶּאֱמוּנָה. וְלֹא יַרְבֶּה בַּאֲרִיחוּת עַמֵּי הָאָרֶץ וְיִשְׁיבָתָן. וְלֹא יֵרָאֶה תָּמִיד אֶלָּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה עָטוּף בְּצִיצִית מֻכְתָּר בִּתְפִלִּין וְעוֹשֶׂה בְּכָל מַעֲשָׂיו לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין. וְהוּא שֶׁלֹּא יִתְרַחֵק הַרְבֵּה וְלֹא יִשְׁתּוֹמֵם. עַד שֶׁיִּמָּצְאוּ הַכֹּל מְקַלְּסִין אוֹתוֹ וְאוֹהֲבִים אוֹתוֹ וּמִתְאַוִּים לְמַעֲשָׂיו. הֲרֵי זֶה קִדֵּשׁ אֶת ה׳

Conversely, if the scholar restrains himself, speaks politely to his fellow men, and when among them acts like one of them, and receives them pleasantly, takes abuse from them but never gives abuse to them in return, respects them, even those who do not respect him, acts in business honestly, does not remain in company with the unlearned, nor visits their assemblies, and is rarely seen otherwise than to be engaged in the study of the Torah, wrapt in the prayer-garment and adorned with phylacteries, and performs his duties exceedingly more than the law requires, provided he does not go to extremes and does not act so ridiculously, so that all praise him and love him and crave to imitate his actions, behold he doth sanctify the Lord,

LAYOUT BY RAMAPOST.COM

In other words, the Rambam is not writing that we sanctify HKB'H directly but that our behavior reflects G-d, his people, his Torah, and his presence in the world. We sanctify or defame G-d's name and presence in the universe.

The third category is the greatest chiddush. Namely that our behavior somehow creates a חלות קדושה in the world. We are charged to not just amplify or bring recognition to G-d's name but to expand G-dliness in this world. Building the Beis HaMikdash or a shul, being makdish an animal, transforming food into מאכלי קודש, tefillah (according to the Nefesh Hachaim), berachos and a whole host of other behaviors are fundamentally expansions of divinity. How this is quantified is exceedingly complicated - we cannot 'expand' HKB'H per se - but clearly what is at stake are acts that in some way impact the cosmic and metaphysical nature of the universe.

So, to answer the question of what it means to be a mekadesh, it means either restraint, elevating G-d's name or having some actual impact on the unseen but palpable spiritual dimension through expanding G-dliness itself.

In a way the range of opportunities for sanctification might be surprising but, in a way, seems perfectly in keeping with man himself. On the one hand we say about man מה אנוש כי תזכרנו - who is Man that you should be mindful of him? He is nothing more than עפר ואפר. He is like a broken shard and a passing dream.

On the other hand, the Yerushalmi records that the Angels at first wanted to say קדוש, קדוש, קדוש not to G-d but to man. According to the medrash הוה אמינה יכול כמוני - one would have thought that we were like G-d. Man is a universe to himself and his value is limitless. The gemarah writes that one rips keriah in the presence of a niftar because each person by definition (even the biggest rasha) is comparable to a sefer Torah. Sometimes we speak to G-d from a distance and other times we speak directly using the informal 'you' - ברוך **אתה** ה'.

It is no wonder that the options for being mekadesh shem Shamayim are so vast. Sometimes all we can do is refrain and not do. Sometimes that is all that man is capable of and that restraint and limitations placed on our physical self in and of itself is a form of greatness and sanctity. However just being a poreish is not man's ceiling. We have the capacity to live an ethical and exalted life that allows people to perceive and connect with the shem Hashem. But even that is not the ceiling. Miraculously we were endowed with the capability of somehow being partners in the sanctification of the universe and in the amplification of G-d's presence in that very universe.

Those range of options reflect the range of both our own self-perception as well as the complex nature of man's existence. The basic duality that man was created both from dust as well as from the process of by G-d breathing life into us shows up in every piece of our life including in the way that we now become obligated in our own processes of creation and sanctification. The mindfulness of this reality is at the same time both overwhelmingly daunting as well as incredibly uplifting.

Everyone should have a good Shabbos

Rabbi Blass

LAYOUT BY RAMAPOST.COM

בס"ד

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו הרה"צר' גמליאל רבינוביץ שליט"א

English Edition

Emor

5781

No.

564.463

טיב המערכת

They shall be holy to their G-d – קדושים יהיו לאלקיהם

Sometimes you get the urge to be holy and seclusive, and to sanctify your entire life just for Torah and *avodas* Hashem Yisbarach. You say to yourself, 'Why am I involved in the matters of this world? It would be better for me to sit in the Bais Midrash or some hidden cave where I can spend the whole day in Torah and Tefillah, and I will be separated from all the matters of this world. Perhaps as Rebbe Shimon bar Yochai who spent thirteen years in a cave. Perhaps like the hidden Tzaddikim who sit in secret places and are busy with the Torah while hidden away.' The thoughts continue: 'And if I do this, surely I will attain great levels, and maybe I might even be a hidden Tzaddik…'

The truth is this is not the will of Hashem Yisbarach. HaKadosh Baruch Hu wants you to be righteous and serve Him, but while remaining blended with people, and not be secluded. When a person separates from his family and friends in order to sanctify and elevate, he causes a *chilul Hashem*. Everyone says, 'See what caused him to elevate, it was because he distanced himself from us.' He thus causes them to distance from the Torah ways. However, a person who does not separate from the community, rather, just the opposite, he joins with them in their way of thinking, he then causes a *kiddush Hashem*, and he thus causes more people to want to be close to the Shechina and *avodas* Hashem Yisbarach.

This is hinted at in our parsha. The holy Torah instructs the Kohanim (21:6) 'קדושים יהיו לאלוקיהם ולא יחללו שם אלוקיהם' – 'They shall be holy to their G-d and they shall not desecrate the Name of their G-d'. The command to be '*kedoshim*' means '*havdalah*' – separation, which is only to their G-d, but when it comes to people, they must blend in and not be separated. This is so they are not in a situation of '*yechalelu shem Elokeihem*' – 'desecrate the Name of their G-d', that their actions should not cause a *chilul Hashem*, and cause others to distance themselves.

Fine, we hear that being a 'hidden Tzaddik' is something special, and perhaps it is easier, but *avodas Hashem* does not depend on being special or easier, just the opposite, HaKadosh Baruch Hu wants you to have a family, a wife and children, and to pray in shul with other people, and serve Him amongst these other *Tannaim*. When others see you elevating yourself, they will also want to be close and elevate like you, and then the Name of Heaven will be loved through you.

- Tiv HaTorah - Emor

טיב ההשגחה

'כדאי הוא רבי שמעון לוותר'

'It is worth it for Rebbe Shimon to forego'

It is fitting to publicize my story before the *yahrzeit* of Rashbi. My wife very much wanted me to stay home on the night of the *yahrzeit* of R' Shimon bar Yochai so that I could rejoice and dance together with the little children around the fire in our neighborhood. Afterwards, she did not mind if I traveled to Meron to *daven*, learn, and extend salvations for us and *Klal Yisrael*.

What could I do as I had already purchased a bus ticket, and there were no longer any tickets left for that late hour as all tickets are pre-sold?

I remembered a story from a Gadol who was connected with bonds of love to Rashbi, and he had even written several articles demonstrating his connection to Rashbi. He tells in one of his *shiurim* how he wanted to go to Meron when they were a young couple with small children, his wife wanted him to go to Rashbi to *daven*, and he also wanted to go, but he did not go. He stayed with the children and sent his wife to Meron to pray. In the house, he lit a candle in honor of Rashbi and he sat to learn the holy Zohar between tending to one child or another. This was his custom for several years until the children were older and the family traveled to Meron together. This is the story I remembered. Now I calculated: "If this Tzaddik could forego Meron for those years, then as for me who only bought a ticket, should I not forego?!"

I stayed home and that year there was much joy for my wife and children, and I too had special illumination. After dancing and eating it was quite late and I put the children to bed. I went into the living room, lit a candle in the corner, and opened a Sefer Zohar as my Rebbe had done for years. True, I was not at his level, but I tried to learn Zohar. I went into the kitchen to get a hot drink, and my cellphone kept ringing, I answered, and it was a friend who I had not spoken to in months, and he asked, "Would you like to join me in a ride to Rashbi? I want to go in my car, but it would be better to travel with a friend, especially someone who will keep me from getting tired!!!"

My joy had no bounds since I wanted to go, but there was no ordinary way to go to Meron, and here on the phone was a friend who wanted me to join him in a new, comfortable car.

We travelled, we *davened*, and we returned in peace and calmly.

כ.מ.

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

קבלת התורה בכל שנה
Receiving the Torah every year

טיב הפרשה

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה': מושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה': (כג:טו-יז)

You shall count for yourselves, from the day after the rest day, from the day when you bring the omer of the waving, seven weeks, they shall be complete. Until the morrow of the seventh week you shall count fifty days, and you shall offer a new meal-offering to Hashem. From your settles places you shall bring bread of elevation, two loaves made of two tenth-ephahs, they shall be fine flour, they shall be baked leavened, first fruits to Hashem. (23:15-17)

We learn this mitzvah of Sefiras HaOmer in the Torah at its right time during the days of Sefirah. Since this is so, we cannot miss the opportunity to discuss the nature of this mitzvah and its purpose, so that we can do this *avodah* properly in its right time. We should merit that this leaves an impression on us to earn through it much blessing with the coming of the holiday of the giving of the Torah.

The Chinuch discusses this mitzvah at length (Mitzvah 306): 'The root of this mitzvah at the simple level is the whole principle of Israel is only the Torah. It is the main reason we were redeemed and left Egypt, in order to receive the Torah at Sinai and to keep it. Because this is so, we are instructed to count from the day after Pesach until the day of the giving of the Torah, to demonstrate in our soul the great desire of this noble day and to bring it into our hearts. Like a servant anxiously awaiting evening (Iyov 7:2), he has toiled all day and he is waiting for the day to end [Rashi there], and he always counting the time when he is done and is set free. The counting shows the person that his salvation will come at that time.'

The Chinuch explains in his golden language that counting the Omer is the very anticipation for receiving the Torah. The whole purpose of leaving Egypt was for this, and ultimately 'תעבדון את האלקים על ההר הזה' – 'You will worship G-d on this mountain' (Shemos 3:12). You learn from his wording that every year Israel merits to receive the Torah anew since this mitzvah was given for the generations, it shows that its purpose was also for the generations.

Perhaps this is why we refer to the holiday in Shemona Esrei as '*zman matan Toraseinu*' – 'the time of the giving of our Torah'. The expression 'giving' is in the present tense, and we pronounce that HaKadosh Baruch Hu gives the Torah to *Klal Yisroel* anew every year. Shavuos is not a holiday when we commemorate something that happened in the past, rather, it is for an event that occurs now on the 6th of Sivan.

We find similar words in the holy *sefer* 'Avodas Yisrael lehamagid hakadosh of Kozhnitz': 'ביום הזה באו מדבר סיני' – 'on this day they arried at the Wilderness of Sinai' (Shemos 19:1) and Rashi explains, 'It should not have written on **this** day, but on **that** day. It means that the words of the Torah should be new to you as if it were given today.' We see a hint in his holy words that in truth, every year all the days of the world reveal what happened on those days. For example, on Pesach when they left Egypt, so too every year there are Jewish souls that leave Egypt. This month as well, since they came close to Har Sinai, we reveal that we are able to bring ourselves closer to HaKadosh Baruch Hu, and receive the Torah, and bring ourselves closer before Har Sinai.

Now, the Children of G-d come and say, "If these words are true, why do we not merit to sense it? Have we not celebrated this holy holiday for many years, and we have not merited feeling the light of Torah that is renewed within us?"

We find the answer to this in the Gemara (Shabbos 88a) which discusses the first '*Kabbalas HaTorah*',

'Rebbe Elazar said, "When Israel preceded *we will do* to *we will hear*, a Heavenly voice emanated and said to them: 'Who revealed to My children this secret that the ministering angels use?' For it is written Tehillim 103:20) 'ברכו ה' מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו' – 'Bless Hashem His angels, the strong warriors who do His bidding, to hear the voice of His word'. First it says **who do**, and then **to hear**.

In order to understand the intent of the Gemara, we must briefly mention Chazal from other places (see Pirkei D'Rebbe Eliezer Chapter 41) regarding HaKadosh Baruch Hu going around to the other nations to entreat them to accept the Torah and as related there they refused. Every nation found some mitzvah in the Torah that went against their evil nature and was too difficult to keep. The nations themselves suggested that HaKadosh Baruch Hu give the Torah to Israel, [perhaps this was before they hated and feared Israel as mentioned in the '*shiras Hayam*', they wanted them destroyed because they accepted the Torah and did not keep it], and then HaKadosh Baruch Hu revealed it to Israel and wanted to give them the Torah.

After this incident, we can understand the intent of Israel when they said, 'we will do and we will hear'. This was a response to the nations who argued that it was impossible for them to keep the Torah. To this Israel revealed that the Torah has a supernatural power, it gives the person the power to keep it even with the human condition. However, we must first accept it unconditionally, then, once we enter the domain of the Torah, the Torah gives us supernatural strength to keep it.

Based on what we have said, the saying of 'we will do', 'accepting the yoke of Torah', and 'we will hear' are the result of acceptance. This is categorized as '*sod*', - secret – which is not revealed down below to test them to see if they would accept the Torah out of trust in their Creator or not. The nations did not withstand the challenge, however, Israel, who had already witnessed the miracles of their Creator knew that He conducts Himself with them with supernatural miracles. We can understand the exclamation of HaKadosh Baruch Hu, 'they are using the language of the ministering angels', since the ministering angels conduct themselves in a supernatural way.

It emerges that the Torah was only given through effort, and had Israel not demonstrated the effort to receive it, the Torah would not have been kept by them. Now we can say that just as it was then, it is now. Every year on Shavuos everyone is apportioned the light of Torah, however, so long as he has not made a receptacle to receive it, meaning he has not devoted himself to receive it, then his allotted portioned is not given to him, and it is not absorbed within him. One who wants to fashion an appropriate receptacle to receive the blessing must demonstrate his devotion for the Torah. That is, to set aside time for Torah and exert effort to study it, even if it seems to him as being something unattainable. However, in time he will sense the sweetness of Torah and he will be counted as one accepting the' yoke of Torah' which makes an impression like a new Torah.

The Torah supports this after Sefirah "והקרבתם מנחה חדשה לה' – 'you shall offer a new meal-offering to Hashem'. '*Vehikravtem*' – coming close, after devoting to Torah it will be 'a *Mincha chadasha to Hashem*' – a gift to Israel from Hashem. '*Mimoshvoseichem*' – anywhere you bring it in, that '*taviu lechem*' – the Torah is compared to bread, '*tenufah*' – meaning '*tenu peh*' – sanctify your mouth to Heaven, increase your Torah learning during these days more than usual. Then you will fulfill (Mishlei 16:26) 'נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו' – 'The working spirit works for itself, when its mouth humbles itself to it'.

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

Rabbi Pinches Friedman
Parshas Emor - Lag BaOmer 5781
Translation by Dr. Baruch Fox

An Allusion from the Chasam Sofer Related to Lag BaOmer

The "Mahn" Toras HaNistar and Lag BaOmer

This year, Lag BaOmer falls out on the Friday of parshas Emor. Thus, it is fitting to establish a connection between Lag BaOmer and parshas Emor. In fact, the source for the mitzvah of "sefiras ha'omer—the counting of the omer—is found in parshas Emor (Vayikra 23, 15): **"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום, והקרבתם מנחה חדשה לה'". You shall count for yourselves—from the morrow of the rest day, from the day when you bring the "omer" of the waving—seven weeks, they shall be complete. Until the morrow of the seventh week you shall count, fifty days; and you shall offer a new meal-offering (minchah) to Hashem.**

We will begin this essay by introducing the sacred remarks of the Chasam Sofer, zy"a, in his Derashos (Part 2, page 289, column 2):**"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את העמר"—there are 33 letters in the passuk up until this point; they allude to the 33rd day of the omer, on which the "mahn" began to fall.** He is referring to the fact that the portion of "mahn" allotted for each individual was one "omer," as it is written (Shemos 16, 16): **"זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עומר לגולגולת"—this is the thing that Hashem has commanded: Gather from it, for every man according to what he eats, an omer per person.**

Thus, the Chasam Sofer teaches us an important chiddush—the "mahn" began to fall on Lag BaOmer. **"The day when you bring the omer"** alludes to Lag BaOmer, the day on which the "mahn" began to fall. But how are we to interpret the rest of the passuk: **"You shall count for yourselves from the morrow of the rest day"**? The passuk indicates explicitly that we begin counting on **"the morrow of the rest day"**—namely, the second day of Pesach. So, how does this coincide with the continuation of the passuk: **"From the day when you bring the omer"**?

The Days of the Sefirah Prepare Us to Receive the Revealed Torah and the Concealed Torah

As a loyal servant in the presence of his master, I will endeavor to justify the Chasam Sofer's interpretation. Our sacred sefarim teach us that the days of the Sefirah are a preparation for receiving the Torah on Chag HaShavuos. The Chasam Sofer states this explicitly in his Derashos; but the source for this notion comes from the Zohar hakadosh (Emor 97a). It states that the seven weeks of the Sefirah correspond to the seven clean days a woman counts before uniting with her husband. In similar fashion, the congregation of Yisrael purify themselves in anticipation of receiving the Torah and being sanctified by HKB"H. As it is written (ibid. 19, 17): **"ויוצא משה את העם לקראת האלקים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר"—Moshe brought the people forth from the camp toward G-d, and they stood under the mountain.** Rashi comments: **This indicates that the Shechinah went out to greet them like a "Chasan"** (a bridegroom) **who goes out to greet a "kallah"** (bride)**.**

Let us also introduce something we learn from the Bnei Yissaschar (Iyar 3, 1). The 49 days of the Sefirah are equivalent to **ל"ב טו"ב (32+17)**—alluding to the attribute of having a good heart. The first **32** days are a preparation for receiving the revealed Torah. The latter **17** days—from Lag

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
רם התורה

BaOmer to Chag HaShavuos—are a preparation for receiving the concealed, mystical Torah—Toras HaNistar. The latter is described as "the concealed light"; hence, it is alluded to by the seventeen days of **טו"ב**, as it is written (Bereishis 1, 4): **"וירא אלקים את האור כי טוב"—G-d saw that the light was "tov."** (With regards to the association of the revealed Torah with the first **ל"ב—32**—days, we can suggest that this is alluded to very nicely by the fact that the last letter of the Torah is the **"lamed"** of **"ישראל"**, and the first letter of the Torah is the **"beis"** of **"בראשית"**.)

This illuminates for us the interpretation of the passuk presented by the Chasam Sofer. **"You shall count for yourselves"** two distinct counts in preparation for—"Kabbalas haTorah"—receiving the Torah. First, you shall count 32 days following the first day of Pesach--**"ממחרת השבת"**—in preparation for receiving the revealed Torah. Second, **"מיום הביאכם את עמר"**—from the day that the omer of "mahn" began to fall for Yisrael, Lag BaOmer, you shall count 17 days, equivalent to **טו"ב**, in preparation for receiving the concealed Torah. Therefore, this passuk--**"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר"**—contains 33 letters, corresponding to Lag BaOmer, the 33rd day of counting, the day on which the "mahn" began to fall. For, on this day, the second count begins, in anticipation of receiving the concealed Torah.

The Two Loaves Allude to the Two Types of Torah

With great pleasure, we will now address the continuation of the text: **"You shall count for yourselves, from the morrow of the rest day, from the day when you bring the omer of the waving"**—refers to the two distinct preparations for "Kabbalas haTorah—preparation to receive the revealed Torah and preparation to receive the concealed Torah. **"They shall be seven complete weeks"**—representing seven days of purification, during which we prepare ourselves for HKB"H. **"Until the morrow of the seventh week you shall count fifty days"**—corresponding to the fifty levels of binah contained in the Torah. **"And you shall offer a 'minchah' to Hashem"**—so that you will merit offering a unique "minchah" on Chag HaShavuos in honor of the two types of Torah.

Then the Torah describes the nature of this new unique korban "minchah" that is comprised of two loaves of bread (Vayikra 23, 15): **"והקרבתם מנחה חדשה לה', ממושבותיכם תביאו—לחם תנופה שתים שני עשרונים סולת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה'"—you shall offer a new "minchah" to Hashem. From your settled places you shall bring bread of elevation, two loaves made of two tenth-eiphahs, they shall be fine flour, they shall be baked leavened—first fruits to Hashem.** To fully comprehend the significance of the two loaves offered on Shavuos, let us introduce the words of the Rama (O.C. 494, 3). He writes that it is our minhag to eat dairy products on Chag HaShavuos to commemorate the two loaves of bread:

It is common practice everywhere to eat dairy products on the first day of Shavuos. It appears to me that the reason is to commemorate the two offerings brought on the eve of Pesach—the Pesach and the Chagigah. In similar fashion, we eat a dairy meal followed by a meat meal. We are required to place two loaves of bread with them on the table, which represents the mizbeiach. This practice commemorates the two loaves of bread offered on Yom HaBikkurim (the day of the first fruits)**.**

Based on our current discussion, we can propose an explanation as to HKB"H's rationale for commanding us to offer specifically two loaves of bread. The Sefas Emes (Shavuos 5631) writes in the name of his grandfather, the Chiddushei HaRim, zy"a, that the two loaves offered to Hashem on Chag HaShavuos correspond to two types of bread—**bread from heaven and bread from the earth.** Now, we find that the Torah is referred to as bread. According to the Gemara (Chagigah 14a), the bread in the following passuk (Mishlei 9, 5): **"לכו לחמו בלחמי"—come, partake of my bread**—refers to the Torah.

Let us apply this to our current discussion. After the days of the Sefirah, which are preparations for receiving the revealed Torah and the concealed Torah, HKB"H commanded us: **"You shall offer a new 'minchah'"** comprised of two types of bread—**"earthly bread"** alluding to the revealed Torah and **"heavenly bread"** alluding to the concealed Torah. The revealed Torah is revealed through man's toil and rigorous efforts down on earth. In the words of the Gemara

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

(Megillah 6b): **"אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי אל תאמן, יגעתי ומצאתי תאמן"—if someone tells you, "I labored in my Torah-study but did not succeed," do not believe him. "I have not labored, yet I have succeeded," do not believe him. "I have labored, and I have succeeded," you may believe him.** The concealed Torah, on the other hand, is revealed from above to select individuals whom HKB"H deems worthy, in keeping with the passuk (Tehillim 25, 14): **"סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם"—the secret of Hashem is to those who fear Him, and His covenant to inform them.** This is consistent with the Mishnah's statement (Berachos 16b): **"לא כל הרוצה ליטול את השם יטול"—not everyone who wishes to take the name may take it.**

This explains beautifully the teaching in the Gemara (R.H. 16a): **"מפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת, מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא, אמר הקדוש ברוך הוא הביאו לפני שתי הלחם בעצרת, כדי שיתברכו לכם פירות האילן".** **Why did the Torah instruct us to bring the offering of "the two loaves" on Atzeres, because Atzeres is the time of judgment for the fruits of the tree. HKB"H said: "Bring before Me the two loaves on Atzeres so that the fruits of the tree will be blessed for you."** Metaphorically, the tree itself is the Torah, as per the passuk (Mishlei 3, 18): **"עץ חיים היא למחזיקים בה"—it is a tree of life for those who cling to it.** The fruits of the tree, on the other hand, refer to the insights achieved in the study of the revealed Torah and the concealed Torah. Hence, HKB"H requests of us: **"Bring to Me two loaves of bread on Atzeres"**—representing **"bread from the earth"**—the revealed Torah—and **"bread from the heavens"**—representing the concealed Torah; **"so that the fruits of the tree will be blessed for you"**—so that you will achieve insights and a greater understanding of both aspects of the Torah that were given on Chag HaShavuos.

The Mahn that Descended from the Heavens Alludes to the Concealed Torah

Following this line of reasoning, we will now explore the Chasam Sofer's assertion that the "mahn" began to fall on Lag BaOmer. Based on this assertion, we can begin to shed some light on what Rabbi Chaim Vital writes in Sha'ar HaKavanos (Sefiras HaOmer, Drush 12). He reports that an esteemed kabbalist, Rabbi Avraham HaLevi, ztz"l, told him personally that he mourned the churban of Yerushalayim daily throughout his life. Every day, when he recited Shemoneh Esrei, in the berachah **"ולירושלים עירך"—and to Yerushalayim, Your city**—he routinely included the tefilah of **"נחם ה' אלקינו את אבלי ציון"—console, O Hashem, our G-d, the mourners of Tziyon**—which is customarily recited on Tishah B'Av.

Once, Rabbi Avraham happened to be in Meiron on Lag BaOmer at the gravesite of Rashbi together with the Arizal. He was there with his entire family to give his young son a haircut and to make him "peiot." As was his usual practice, Rabbi Avraham added the tefilah of "nachem" in Shemoneh Esrei. After he finished davening, the Arizal informed him **that he had seen Rashbi, a"h, standing over his gravesite, and he said to him, "Ask this man, Avraham HaLevi, why he is saying 'nachem' on our festive day."**

Now, the Arizal did not reveal the reason that Lag BaOmer is the celebration of Rashbi. Many explanations have been given, however. Notwithstanding, the Chasam Sofer provides us with a unique insight regarding this celebration. As mentioned above, he contends that the "mahn" began to fall for Yisrael on the eighteenth of Iyar, Lag BaOmer. This, too, deserves further explanation. What is the connection between the falling of the "mahn" and the celebration of Rashbi?

To explain the matter, let us refer to a teaching in the Zohar hakadosh (Vayechi 217a) related to the passuk (Shemos 16, 33): **"ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת לדרתיכם"—Moshe said to Aharon, "Take one jar and put a full omer of 'mahn' in it; place it before Hashem for safekeeping for your generations."** The Zohar says that this alludes to the concealed Torah of mysticism revealed by Rashbi, which resembles the "mahn" that descended from heaven. HKB"H instructed them to conceal a jar of "mahn" for future generations; so that even after it ceased to fall, those who proved worthy would continue to occupy themselves with it. Thus, we have an explicit source stating that the heavenly "mahn" alludes to the Torah of mysticism.

Nevertheless, we have a basic principle stating that the simple reading of the text is always true and valid and must

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

be taken into account. Therefore, it behooves us to connect the actual spiritual aspect of the "mahn"—i.e., the concealed Torah—with the simple reading of the text which states that HKB"H provided Yisrael with actual, tangible bread from the heavens. Now, we learn in the Gemara (Yoma 75b) that the "mahn" was a spiritual food providing spiritual nourishment: **"תנו רבנן (תהלים עח-כה) לחם אבירים אכל איש, לחם שמלאכי השרת אוכלין אותו"—the Rabbis taught** (Tehillim 78, 25)**: "Mankind ate the bread of the mighty," the bread that the ministering angels eat.**

Based on this premise, we can suggest that HKB"H provided Yisrael with this heavenly bread to refine them and purify them, so that they would be able to comprehend the concealed Torah, which descends from heaven like the "mahn." We have now shed some light on the assertion of the Chasam Sofer. The joy and celebration on Lag BaOmer are due to the fact that HKB"H began to provide Yisrael with the heavenly "mahn" on that day. That spiritual bread refined them and prepared them to receive the concealed Torah—which is also descends from above—along with the revealed Torah, on Chag HaShavuos.

This coincides beautifully with the words of the Bnei Yissaschar (Iyar 3, 2). He explains, based on a teaching in the Zohar hakadosh (Ha'azinu 287b), that on the day Rashbi passed away, he instructed one of his disciples, Rabbi Abba, to record the Zohar hakadosh in writing for all future generations. Thus, we see that on Lag BaOmer, the day Rashbi passed away, the Torah of mysticism was given to all of Yisrael.

Rashbi Was a Spark from the Neshamah of Moshe Rabeinu

I had a wonderful idea concerning the amazing connection between the heavenly "mahn" that nourished our forefathers in the midbar and the esoterica of the Torah revealed by Rashbi on Lag BaOmer. As we know, the "mahn" was provided for Yisrael in the midbar in the merit of Moshe Rabeinu. This is taught in the Gemara (Ta'anis 9a): **"שלשה פרנסים טובים עמדו לישראל, אלו הן משה ואהרן ומרים, ושלש מתנות טובות ניתנו על ידם, ואלו הן באר וענן ומן, באר בזכות מרים, עמוד ענן בזכות אהרן, מן בזכות משה".**

Three preeminent leaders arose for Yisrael. They are Moshe, Aharon and Miriam. And three outstanding gifts were bestowed on their account. They are the well, the cloud and the "mahn." The well was provided in the merit of Miriam; the pillar of cloud in the merit of Aharon; the "mahn" in the merit of Moshe.

Now, in our previous essay, we presented the words of the Arizal in Likutei HaShas (Maseches Shabbas 33b): **Rashbi, a"h, was a nitzotz** (a spark from the neshamah) **of Moshe Rabeinu, a"h. Just like Moshe fled from Pharaoh's sword and achieved his perfection there in the midbar; so, too, Rashbi fled from the Caesar and achieved his perfection in the wilderness cave in Lod.**

With this understanding, we can comprehend why Rashbi qualified to deliver the concealed Torah to all future generations of Yisrael. It was because he was a "nitzotz," a derivative from the neshamah of Moshe Rabeinu, who delivered the revealed Torah to Yisrael. Now, in reality, the entire Torah was given to Moshe Rabeinu on Har Sinai—both the revealed Torah and the concealed, mystical Torah. In his time, however, he was only permitted to teach Yisrael the revealed Torah. He was not permitted to teach them the esoterica of the Torah until the times of Rashbi, his "nitzotz."

It is with great joy that we can now add what the Chasam Sofer writes in Toras Moshe HaShaleim (end of sefer Devarim) in a derashah for the 32nd day of the Omer: **ל"ג בעמ"ר** (345) **is the same gematria as מש"ה** (345)**, who is the pillar of the Torah.** In keeping with what we learned from the Arizal, this gematria alludes to the fact that Rashbi was privileged to provide the world with the Torah of esoterica on Lag BaOmer, because he was a "nitzotz" of Moshe Rabeinu. We can now comprehend the relationship between the falling of the "mahn" in the midbar in the merit of Moshe Rabeinu and the fact that it began to fall specifically on Lag BaOmer. Just as the "mahn"—**the bread from heaven**—was provided in the midbar in the merit of Moshe; so, too, the secrets of the Torah—which are analogous to **bread from heaven**—were revealed in the merit of Rashbi, a "nitzotz" of Moshe.

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

HKB"H Engages in the Study of the Esoterica of the Torah

We will now see how this is alluded to in the pesukim related to the "mahn" (Shemos 16, 4): **"ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו, למען אנסנו הילך בתורתי אם לא".** **Hashem said to Moshe, "Behold! I will rain down for you bread from heaven; and the people shall go out and gather enough for each day, so that I may test him, whether he will follow My Torah or not."** On the one hand, HKB"H hinted to Moshe Rabeinu that he was not being given permission to reveal to Yisrael the concealed Torah, which is analogous to **"bread from heaven."** He was only permitted to reveal to Yisrael the revealed Torah, which is analogous to **"bread from the earth."** Nevertheless, on the 33rd day of the Omer, HKB"H was going to rain down "mahn" for Yisrael. Thus, He hinted to Moshe that in the future, Rashbi, a "nitzotz" of Moshe, would reveal the concealed Torah to Yisrael on Lag BaOmer. At that time: **"The people shall go out and gather enough for each day"** implies that every individual Jew will occupy himself with the portion of the Torah that he received at Sinai.

In this manner, let us interpret the remainder of the passuk: **"So that I may test him, whether he will follow My Torah or not."** We learn in the Midrash (B.R. 1, 1): **"היה הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם"—HKB"H would glance in the Torah and create the world.** Additionally, we learn in the Gemara (A.Z. 3b) that HKB"H studies Torah during the first three hours of the day. Rabbi Chaim Vital, zy"a, the Arizal's loyal disciple, claims beyond a shadow of a doubt that HKB"H studies the esoterica of the Torah, the concealed Torah (Introduction to Eitz Chaim). He explains there that many passages in the Torah are straightforward such as the creation of man and the episode of Bilam's donkey. Nevertheless, he claims that these were not the passages of the Torah that entertained HKB"H when He created the world. He created the world while engaged with the inner soul of the Torah, its esoterica.

This then is the interpretation of the passuk: **"Behold! I will rain down for you bread from heaven"**—HKB"H hints to Moshe that Rashbi would reveal the concealed Torah to the people in the future on Lag BaOmer; **"the people shall go out and gather enough for each day"**—every Jew will occupy himself with the portion of the Torah appropriate for him; **"so that I may test him, whether he will follow My Torah or not"**—will he study **"My Torah"**—specifically the concealed Torah that I study in My private domain.

Adam HaRishon's Reluctance to Study the Concealed Torah

Let us elaborate on HKB"H's statement related to the falling of the "mahn" on Lag BaOmer: **"So that I may test him, whether he will follow My Torah or not."** In the writings of Rabbi Chaim Vital referred to above, he asserts that the root of the "cheit Eitz HaDa'as" was Adam HaRishon's reluctance to study the wisdom of kabbalah, represented by the **Eitz HaChaim**—the Tree of Life. Instead, he preferred to occupy himself with the study of the revealed Torah, represented by the **Eitz HaDa'as Tov VaRa**—the Tree of Knowledge of Good and Bad. After all, it focuses on matters related to Olam HaZeh—good and bad, permitted and prohibited, tahor and tamei. That is not the case with the concealed Torah; it deals primarily with sacred matters beyond the scope of Olam HaZeh.

Along these lines, let us consider why Adam HaRishon failed and sinned. Why was he reluctant to partake of the Eitz HaChaim, the concealed, esoteric aspects of the Torah? Once again, we will refer back to the writings of Rabbi Chaim Vital (ibid.). He teaches us that the goal of studying the concealed Torah is to eradicate the thorns, namely the klipos, from the vineyard of kedushah. He warns that this endeavor is fraught with danger, because the klipos will undoubtedly be roused against one who studies the esoterica of the Torah; they will attempt to lure him into temptation and cause him to sin—even inadvertent sins.

This teaches us that had Adam HaRishon been willing to study the concealed Torah, represented by Eitz HaChaim, the primeval serpent, the nachash, the embodiment of the yetzer hara, would have had no power or influence over him. For, as Rabbi Chaim Vital explains, with the power of the concealed Torah, he would have been able to eradicate all of the thorns from the vineyard. Since, however, he only occupied himself with the revealed Torah, dealing with issues of good and

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

bad, he did not possess the power to clear the vineyard of the thorns. As a consequence, he fell prey to the nachash and committed the "cheit Eitz HaDa'as."

Now, we are familiar with the teaching of our master, the Arizal, in Sha'ar HaPesukim (Shemos), that the neshamos of Yisrael in Mitzrayim were gilgulim—reincarnations—of the neshamos that were within Adam HaRishon when he committed the "cheit Eitz HaDa'as." Hence, if the source of Adam HaRishon's failure and sin was his reluctance to occupy himself with the Eitz HaChaim, the concealed Torah; it stands to reason that the tikun for his shortcoming is for Yisrael to accept upon themselves a commitment to also study the concealed Torah.

This illuminates for us the statement HKB"H made to the people of Yisrael who departed from Mitzrayim: **"Behold! I will rain down for you bread from heaven"**—I will provide you with the concealed Torah; **"and the people shall go out and gather enough for each day, so that I may test him, whether he will follow My Torah or not."** Will they choose to engage in the study of My Torah, the concealed Torah that HKB"H studies? If they do, they will be able to rectify their refusal to do so when they were yet incorporated within Adam HaRishon. As we learned from the Chasam Sofer, it was precisely for this reason that HKB"H made the "mahn" fall for Yisrael on Lag BaOmer; for, that was the day that Rashbi, a "nitzotz" of Moshe, revealed the concealed Torah for all of Yisrael.

"תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי"

"His Torah protects us, she enlightens us, he advocates on our behalf, our master, Bar Yochai"

Our thanks and blessings are given to those who donated for the publication of our weekly dvar Torah for the merit of אחינו בני ישראל

Family Madeb - לעילוי נשמת
their dear mother
Lea bat Virgini ע"ה

Arthur & Randi Luxenberg לזכות
of their wonderfull parents, children and grandchildren
His Father ר' יצחק יהודה בן ר' אברהם ע"ה לעילוי נשמת

To receive the mamarim by email: mamarim@shvileipinchas.com

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

To sponsor or dedicate this publication, please call the Areivim office: 845-371-2760 or email info@areivim.com

Areivim
LIFELONG SUCCESS

EMERGENCY HOTLINE
Dial: 845-371-2760
or Text: 914-490-8129
and type the word
"EMERGENCY"

845-371-2760 | INFO@AREIVIM.COM | P.O. BOX 166 HILLBURN, NY 10931 | WWW.AREIVIM.COM

To subscribe to the Weekly Email, please email info@areivim.com and enter "Subscribe" into the subject line.

Please go to www.TorahAnytime.com to listen to Rabbi Shmuel Gluck, and other popular speakers, on TorahAnytime.

By Rabbi Shmuel Gluck

The Torah teaches us that when someone dies it is not permitted to scar oneself during the mourning process. The reason is that we are a nation of Kohanim and must carry ourselves with dignity both in how we act and how we physically present ourselves.

In Halacha, a person is punished for each scar even if it is for the same person. Why is that? I would like to suggest that the Torah is teaching us the following lesson.

Very often people do something wrong. They may miss Davening or they may speak to a parent or child insensitively. What do they do next? Some people, instead of focusing on damage control, become overwhelmed with the realization that they did something wrong and feel "it's all over". They wrongly think that doing it once is terrible. Doing it twice is not only not so bad, it is expected.

The Yetzer Horo is the one talking to us that is convincing us to think like this. He either tells us what we did isn't so bad or that it's so bad that we can't reverse our actions. Either way, it's not worth stopping. The Torah is telling us differently. After doing something wrong, break the pattern. Each action is looked at independently and each one is as bad as the previous one.

Living In A Daze

By Rabbi Shmuel Gluck

I know several people that live in a daze. They are functioning as well as, and maybe better than, the average person. Yet, at the same time, they are living life superficially. I am not referring to people who have no concern for values, drive around in fancy cars, and are obsessed with purchasing brand name clothing.

There are some people who live superficially while working hard, going to a Shiur, and mostly doing everything they are supposed to do. Many people look at them as role models. That's because I am not speaking about people that lack social skills, those who are selfish, or those that show no desire for self-growth.

I am also not speaking about those who deliberately, even if only subconsciously, avoid the social responsibilities by keeping themselves unaware of their surroundings. They may be aware in a specific area, such as with their children or their career, making it difficult to believe that they are "choosing" to be unaware in all other areas. Yet, they are. This article is discussing those that only the people in their inner circle realize are really living in a daze.

I am describing above-average personalities, salesmen by nature, who have been living their lives growing, personally, spiritually, financially, and with their families. Then, all of a sudden, they just aren't "there". If they would notice the change, they would be the first to correct the situation.

Others are naturally anything but comatose but they got "locked into" a specific project or passion. They are locked into their passion for the exclusivity of anything else. For their passion, they are on top of their game. Everyone and everything else simply does not merit their attention.

Yet, others are having a difficult time and, as my grandfather used to say, "Unhappy people become selfish people". When life is difficult, we direct so much energy improving our own life as well as lamenting it, we don't have any energy left over to look around ourselves as we used to.

LAYOUT BY RAMAPOST.COM

PARSHAS EMOR 5781

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

A few times, R' Simcha Zisel, in his Sefer Chochmo U'mussor, begins a letter to one of his students lamenting that when he speaks to him he can sense that while the student is doing what he has to, he is not registering anything of what matters. He is not in a mindframe of growth. This is a common and interesting state of mind which I would like to discuss in this article.

I remember several periods in my life where, in hindsight, I realized I was "comatose". It didn't register on me that my learning was suffering since I was learning the same amount (I just couldn't remember what I learned). The same was true in other areas of Yiddishkeit. Somehow, I reflected on those previous months (yes, it has happened a few times). I realized the change inside of me and I jarred myself from my self-induced sleep.

In addition to being comatose in Torah-related areas, people can also, in socially-related areas, be in a self-induced coma. They are by nature sensitive people, except that requires them to be aware of what's happening around them. In a comatose state, a person is unaware that their spouse is tired, that the children are craving for attention, and that he may have terribly inconvenienced someone.

"How can a person tell if they have lulled themselves into a state of non-awareness?"

Because comatose people are doing everything they are supposed to be doing, they stare at those that question if they are completely "present". They don't understand why others think they are not fulfilling their logistical and emotional obligations. Living in a daze is like experiencing a dream which seems so real to them. Their life, to them, is all that exists, Yet, those around them are aware that the dreamer has no idea what's actually going on.

How can a person tell if they have lulled themselves into a state of non-awareness? Here are a few ideas:

1) The simplest way to assess this is to see if they are performing in top form in the majority of categories expected of them. Has their learning, attending Shul, and following up with commitments been compromised? Are others disappointed in them more often than before, even if the person is certain that they have done nothing wrong?

A part of this personal questionnaire is to focus on intangibles. A person who has, until now, been learning, should ask themselves if they continue to bring up Torah topics as in the past. A parent who has always been involved with their children should consider whether they still spontaneously hang out with the children.

2) Many people are willing to listen to criticism when it is been offered by someone they like or respect. Yet, there's a limit to how much they are able to believe can be true about them. Objective people will quickly consider criticism that suggests that they need to improve 10%, even 20% of a specific trait or behavior.

But, even objective people find it difficult to believe when someone will suggest that what they consider to be a strength of theirs, and may have been their strength for many years, is, at this time, a significant weakness. That's because everyone believes that they know themselves better than they really do. Very few can accept that their understanding of themselves is the complete opposite of who they really are.

3) There's another clue that a person isn't present. When I find this trait in others, I step back, knowing that, at this time, I don't have a willing partner for change. When speaking to someone about their personal growth and they divert the conversation to a wide range of explanations focusing on how others are not any better.

Diversion is the most glaring proof that a person is not in a mode of growth. He may even be allergic to an honest effort into changing. It's possible that the person is under pressure and should not be given up on. Yet, stepping back avoids the risk of resentment.

One of the most challenging parts of being a good person is the relentless pursuit of growth. It requires more than a few good days and doesn't accept the excuse, "So, I had a bad year".

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

Mizmor L'Dovid

Divrei Torah Inspired by the Torah Commentaries of
Rav Shimshon Raphael Hirsch zt"l

A Study of Shabbos #30
Shavuous - Judgment of Success in Learning

By David Gurwitz

I'd like to start this article by sharing some words from Rav Yissocher Frand in Part A. Then, in Part B, I'll add some *Omer*-related thoughts triggered by his wonderful words that will hopefully carry us past *Shavuos* with a different plan for achieving success in learning.

Part A: A Thought for Going Into Shavuos - By Rabbi Yissocher Frand

"Everyone is aware that the High Holiday period between Rosh Hashanah and Yom Kippur is a period of judgment (din). However, not everyone is aware that the Arizal and the Shelah Hakadosh write that there is judgment on Shavuos as well. The judgment of Shavuos affects each and every one of us. On Shavuos, there is Heavenly judgment that determines the degree of success each of us will have in pursuing our Torah studies during the coming year.

"Just as the amount of material sustenance each of us will receive for the next 12 months is determined on Rosh Hashanah, the Day of Judgment, so, too, the amount of spiritual sustenance each of us will receive from our Torah study during the next twelve months is determined on the day of the giving of the Torah.

"We know how to prepare for Rosh Hashanah. We know we are to pray, we know we are to do mitzvos. These things determine the nature of the judgment we receive during the season of the Days of Awe. What are we supposed to do on Shavuos in order for the Almighty to say, 'If this is how he acts, then he deserves to be given a year of success in his learning endeavors?'

"The seforim say that a person's judgment in this matter is dependent on his desire (cheishek) to learn. The more he wants it, the more he shows the Ribono Shel Olam somehow that this is important to him and he wants success in his learning endeavors, the more he will receive it. It is this 'cheishek to learn' that determines the extent to which the Almighty will allot him success in learning.

"This is what we have to demonstrate over the next few days leading up to Shavuos - our desire to learn! One develops a cheishek if one comes to an appreciation of what Torah is and of how important Torah is to his life. Somehow, in these next few days, we must spend time thinking of the role Torah plays in our lives, the importance that it has. In this way, we can sincerely express to the Ribono Shel Olam our desire to grow in learning.

"The Chazon Ish says that the blessing of 'Atah Chonen Le'adam Da'as' [you bestow upon man understanding] is the blessing where a person should pray for Divine aid in his Torah learning. This blessing, the blessing of Ahavah Rabbah in the morning, and the blessing of Ahavas Olam in the evening (a facsimile of Ahavah Rabbah) are the places where our focus and sincerity will be able to demonstrate how seriously we

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

are asking for Divine assistance in being able to learn and attach ourselves to G-d's Torah."

Part B: "Sheva Shabbosos Temimos Tihiyenah"

Many of us have recited these four words from *Vayikra* 23:15-16 - meaning "*they are to be for seven complete weeks*" - every night before that day's *Omer* count.

The word *tihiyenah* means *shall exist* and is related to the future tense of the word *havayah,* existence, which is related to Hashem's name.

Chazal tell us that on *Shavuos*, our souls flew out of our bodies from hearing the first two commandments, and we came back to life and heard the rest of the *Aseres Hadibros*. We literally died.

In *Sefer Tehillim, kappitel* 19, Dovid Hamelech, whose *yahrtzeit* is *Shavuos*, says, "*Toras Hashem temimah meshivas nafesh – The Torah of Hashem is complete and restores the soul*." Learning Torah restores the soul. Receiving the Torah on *Shavuos* was also a soul-restoring experience.

The *gematria* of the word "*tihiyena*" - and its connection to "future existence" - is quite revealing and directly connected to what Rabbi Frand says that we can get more out of *Shavuos* if we resolve to learn more. That was what triggered me to look at the meaning and *gematria* of the word "*tihiyena*."

It is fascinating that the *gematria* of the word "*tihiyena*" is 480, which is the same as the value of the word *Talmud,* learning. Future existence is, of course, tied to learning, just as it was at *Har Sinai*, which we will re-experience on *Shavuos*.

We have written before that another expression from the Torah, "*adam ki yamus b'ohel - when a man who dies in a tent,"* refers to the tent of learning. The last letters of these four words also add up to 480 and to *talmud*.

We should all be blessed this *Shavuos* with the ability to reach inside ourselves and resolve to learn more and, with these insights in mind, be blessed to have our souls restored.

In this fashion, the advice of the *Chazon Ish* regarding the words *"Atah Chonein Le'adam Da'as"* will also allow us to echo the judgment of *Rosh Hashanah* on *Shavuo*s by fulfilling the mandate to commit to giving to Hashem the final *middah* of the seven, *malchus.* In fact, the last letters of *Atah Chonein Le'adam Da'as* add up to the value of *malchus.*

On *Rosh Hashanah,* the judgment is sweetened if we successfully *daven* the three sections of *Malchiyos, Zichronos* and *Shofros.*

On *Shavuos*, now that we are armed with an appreciation of it being the day of judgment of success in learning, and a day of dying and recovery, we can see how we can echo these three sections of *Rosh Hashanah*.

First, at *Har Sinai*, the sound of the *shofar* kept increasing. May we be able to let the sound of our learning increase as well.

Second, on *Rosh Hashanah*, we ask Hashem to recall His mercies and overlook our errors. On *Shavuos*, may we keep a clear head to want to learn more and learn better. The letters of the word *zachor* form the expression *zach*, clear, and the letter *reish* is for *rosh,* head – clear head.

Third, on *Rosh Hashanah*, we crown Hashem as King. That is the key to *Rosh Hashanah* - a commitment to do *teshuvah* and to give to Hashem His Kingship all year. On *Shavuos* – actually, leading up to *Shavuos*, per Rabbi Frand, and per the last week of the *Omer* count of *malchus* - may we commit to increasing our awareness of Hashem by increasing our commitment to learning.

May these steps bring an ongoing positive judgment by Hashem via increasing our desire to merge the Torah, Hashem and *Klal Yisroel*, which are all considered one.

David

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

פנינים על התורה
PENINIM ON THE TORAH
Hebrew Academy of Cleveland

Parashas Emor תשפ"א פרשת אמור

לנפש לא יטמא בעמיו

He shall not defile himself for the dead among his people. (21:1)

No *Kohen* may defile himself for a dead person who is not one of his seven close relatives as enumerated in the Torah. *Sforno* explains the reason why a *Kohen* may not defile himself to a corpse. "The *Kohen* is a chief, a leader among his people, whose function is to learn and to teach as the *Navi Malachi* says (2:7), 'For the *Kohen's* lips shall preserve knowledge, and they should seek Torah from his mouth.' It is, thus, proper that such an individual conduct himself as a prince, so that his words will be listened to. It is (thus) improper for him to profane his readiness toward the service of the Sanctuary – for the purpose of honouring the dead… For one's (close) relatives, however, the Torah permits the *Kohen* to defile himself, for their honour is also his honour". The *Kohen* must uphold the dignity due to his station of leadership. Occupying himself with a corpse would impede his ability to do so.

The *Kohen's* relationship to the people as a mentor and *halachic* arbiter is in contrast with the accepted notion that in order for a *rebbe* to succeed in imparting knowledge to his students, he must feel and manifest love for them. To the degree that they know he loves and cares for them, his teaching will be effective. A student who feels that his *rebbe* does not really care for him is usually not one of the better students in the class. Why then did the Torah forbid the *Kohen*, who is *Klal Yisrael's* spiritual mentor, from defiling himself to a corpse? On the contrary, by defiling himself, he demonstrates his closeness to the people, his abiding love for each and every Jew – regardless of his circumstances. Clearly, his involvement in preparing the deceased is not his most appealing function, but it shows that he cares. As a spiritual mentor, this should be one of his requisite credentials. Why is it prohibited?

Horav A. Henach Leibowitz, zl, derives from here that while it is certainly critical that the nation sense that the *Kohen* cares for and loves them, it is equally important that they recognise and acknowledge his eminence and distinction. While defiling himself to the dead demonstrates his love for the people, a vestige of his dignity is impugned. They view him through a different lens. Apparently, the sense of *kavod*, honour, that is added to the *Kohen* is greater in the long run than the sense of love (although, with less dignity) that ensues as a result of his defilement to the deceased.

Some mentors feel that descending to the level of the student is crucial for success in reaching the student. This is probably true for some students, but not necessarily true for others, as indicated by the laws of defilement regarding *Kohanim*. A spiritual mentor/*rebbe* should project and communicate his sincerely felt, reverential respect for the subject that he is teaching: Torah. He must believe in its indispensable value to the student, a belief that is conveyed via his continued enthusiasm for the material, and the respect that he shows to its significance in his life. When teaching Torah, the *rebbe* should promote an environment of dignity, respect and reverence as befits the lofty nature of the subject matter. Anything that detracts from this culture of dignity, limits the students' ability to learn and benefit from its life-altering lessons.

Chazal teach that it is a great *mitzvah* to be involved with the necessities of *kevurah*, burial of the dead. *Chevra Kaddisha* is called just that – sacred – due to the sanctity of the nature of the work which the *misaskim* – dedicated volunteers who literally are *oseik*, involved, with the needs of the deceased and family – perform, bestowing the greatest honour on the deceased. *Horav Yosef Chaim Sonenfeld, zl*, was the head of the *Chevra Kaddisha* in the *Old Yishuv* and its *Rav*. In contemporary times, *Horav David Feinstein, zl,* filled in at a bakery on *Purim,* so that its owner could properly mourn his father. Clearly, the *kavod* of these and so many other *gedolim* was not diminished as a result of their devotion to the *klal*, community. We might say that, while this is all true, the *Kohen* in his role as spiritual mentor is still distinct from other mentors. The Torah writes (Ibid. 21:6), *V'lo yechallelu shem Elokeihim*; "And do not profane the Name of their G-d." *Sforno* writes: "Although all those acts are for his (the *Kohen's)* honour, he does not have permission to forgo Hashem's honour, for, indeed, the intent of the Torah in honouring the *Kohanim* is for the purpose of enhancing the honour of Hashem (The Torah makes an exception to, or for the burial of, a *Kohen's* relative. Because their honour is also his honour, one might think that all restrictive acts of mourning are waived, but the Torah teaches that they are not.) Hence, by forgoing their own honour, they thereby profane His Name. In other words, the *Kohen's* responsibility extends beyond the students'. He is responsible to Hashem to uphold His honour, and anything which might in any way impugn that honour is prohibited.

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל

You shall not desecrate My holy Name; rather I should be sanctified among Bnei Yisrael. (22:32)

The Torah commands us to sanctify Hashem's Name and also to make certain not to profane it. The *Sefer HaChinuch* explains the *mitzvah* of *Kiddush Hashem* as the only manner in which we may execute the purpose of our creation, "For man is created only for the purpose of serving Hashem. One who does not sacrifice his body in the service of his master is not a good servant. People give their souls for their masters, all the more so should we for the commandment of the King of Kings." We derive from here (*Rabbeinu Yonah* 3:143) that one who desecrates Hashem's Name, not only does he not do what is expected of him (*Kiddush Hashem*), but he reneges and does the opposite of his purpose in life.

The *Rambam* (*Hilchos Yesodei HaTorah* 5:10) adds another aspect to *Kiddush Hashem*: "Whoever refrains from sin or performs a *mitzvah* – not due to any compelling reason, such as fear or seeking honour, but acts solely because Hashem commands it, just as Yosef *HaTzaddik* exhibited fortitude in repelling the advances of Potifar's wife – he is *mekadeish*, sanctifies, Hashem's Name." In other words, a Jew who maintains his commitment to Torah and *mitzvos*, for no other reason than it is Hashem's *mitzvah*, sanctifies Hashem's Name. Just doing what we were created to do is *Kiddush Shem Shomayim*. No awards, no dinners – just doing our job – we fulfil the *mitzvah* of *Kiddush Shem Shomayim*.

To enable a deeper understanding of the concept of what it means to execute our purpose in life, to adhere to Hashem's command and do what we are supposed to do – without fanfare and seeking attention – I quote from the *hesped*, eulogy, delivered by *Horav Moshe Shmuel Shapiro, zl,* for his sister (cited by *Horav*

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
רם התורה

Reuven Karlinstein, zl) "The *Talmud* (*Moed Kattan* 25a) teaches: 'Whoever weeps and grieves over the death of an *adam kasher*, upright, G-d-fearing man, all of his sins are forgiven because of the honour he accorded to the deceased.'" The *Rosh Yeshivah* asked, "'What honor did he render to the deceased? There was no public display of grief. His weeping and mourning was a private affair, as he sat in his room grieving for and lamenting the deceased. There is no honour when it is carried out inwardly, away from the public eye.'"

The *Rosh Yeshivah* explained that honour is not measured on the barometer of relationship to people, but rather, on the scale of *emes*, truth. When a person grieves over the passing of an upright Jew, Hashem sees. Nothing more is necessary. Hashem sees a Jew's *sincere* emotion – feelings neither motivated by – nor contingent upon – what people think and say and personal vested interests. When a Jew mourns the passing of a fellow Jew for no other reason than a good person has been taken from our midst, he renders the greatest honour to the deceased, because his grief has integrity. Thus, for the ultimate *kavod*, honour, that he gave to a worthy Jew, Hashem rewards him with forgiveness.

One might suggest that *Kiddush Hashem* is dependent on spotlighted acts of sanctifying Hashem's Name. One who acts appropriately, although under the radar, not garnering attention to himself, is a fine Jew, but his actions do not bespeak *Kiddush Hashem*. The aforementioned *Rambam* teaches us differently. Merely refraining from sin or executing a *mitzvah* correctly, solely for the purpose of serving Hashem, is *Kiddush Shem Shomayim*. It is all about acting with spiritual integrity.

Living a committed life out of love and obedience to Hashem is *Kiddush Shem Shomayim*. We observe Jews doing the "right" thing all of the time: Jews who do not seek acclaim (or receive it); Jews who are the first ones in *shul* for every *tefillah* – because this is what is expected of them; Jews who set aside time in their, often busy, day to learn Torah; Jews who give *tzedakah*; Jews who attend Torah functions and sit in the back. These Jews sanctify Hashem in their daily endeavour. They receive their plaque from Hashem. Such people live quiet lives, without fanfare in this world, but when they return "home," they are welcomed as visiting royalty, because they have sanctified Hashem's Name.

On a dark, cold Russian night, some two hundred and fifty years ago, the saintly *Apta Rav*, *Horav Yehoshua Heshel, zl*, was sitting in his study learning Torah, when he heard a loud knock on his door. The *Rebbe* hardly slept; nonetheless, it was very unusual for someone to come visiting, unless it was an emergency. The *Rebbe* opened the door to greet an obviously distraught Jew. His clothes were in disarray, as if he had not changed them in days. He appeared very anxious, as if he were about to climb out of his skin.

"*Rebbe*," he pleaded, "my wife has been in labour for three days, but the baby has yet to emerge. The doctors claim that they may operate, but they say it is a dangerous procedure that may cause considerable damage to the health of mother and child – that is, if either of them survive the surgery. *Rebbe*, please help us!" With these words, he broke down in bitter, uncontrollable sobbing.

The *Rebbe* folded his hands on the table and lowered his head onto his hands, as if in deep contemplation or prayer. The *Rebbe* remained that way as if transfixed for a few minutes. The man did not know if he was being dismissed or if he should just wait. He opted for the latter and waited. Finally, the *Rebbe* looked up and said solemnly, "You may return home. The crisis has passed. You have a new son. *Mazal tov*!"

The man, who was beyond excited, wondered why the holy *Rebbe* was acting so seriously. Perhaps something was wrong. His fears were allayed as soon as he returned home to hear the healthy crying of his newborn son. He and his wife had just experienced a miracle. He burst into tears. Next morning, he returned to the *Rebbe's* home to express his gratitude to the *Rebbe*. He was stopped by the *chassidim* who asked him what had occurred the previous night concerning the *Rebbe*. He related what had occurred, but was clueless about what had actually taken place during the *Rebbe's* "trance." They implored him to ask the *Rebbe*. At first, the man demurred. *Baruch Hashem*, he was blessed with a healthy child. It was not his business how the *Rebbe* had achieved this miracle. He finally relented and asked the *Rebbe* what had taken place.

The *Rebbe* explained, "Your son has a lofty soul that was ensconced in Heaven. It refused to leave the pristine, pure world of Heaven to descend to a world of falsehood and tribulation. I spoke to the soul and promised it that, upon descending to this world, it would be granted special powers that are otherwise not available in the highest Heavenly realms. With these unique powers, it would be able to serve Hashem on a sublime level unimpeded by any limitations. Only then did your child's *neshamah*, soul, agree to descend into its body."

When the *chassidim* heard what their saintly *Rebbe* had said, they were determined to keep track of this holy child. One year after the child's birth, his mother passed away. Seven years later, his father died. The young boy was now all of eight years old and an orphan. Since he could not live alone, he was moved from relative to relative. It was a bad time for the Jews under the Czar, as poverty and persecution were an almost accepted way of life. Nonetheless, the *chassidim* retained their watchful eye over the young boy.

When the child reached the age of ten, he was kidnapped by the dread Russian army and placed into the inhuman Cantonist "program" where, by order of the cruel Czar, Russian Jewish children were snatched from their parents and forcibly inducted into the army at a very young age. While there, they were subject to torture and inhumane treatment, with the goal being conversion to Christianity. Once the child was taken away, the *chassidim* were able to contact him only by mail. They wrote to him weekly, and he would reply whenever he had the opportunity.

His letters were rare and morbid, describing in detail the torture and deprivation to which he was subjected. He and his friends had made a pact not to give in to the torture. They refused to eat pork or to desecrate *Shabbos*. If this meant death, so be it. They would die *al Kiddush Hashem*.

Suddenly, the letters stopped coming. They knew that this was a bad sign. Six months later, their worst fears were realised when they received a letter from the boy's friend, who informed them of the boy's martyred death as a result of a beating sustained while refusing to convert.

Living as a Jew is supposed to live is in and of itself *Kiddush Shem Shomayim*. One does not require a unique, lofty soul to succeed at this mission. We all have lofty souls. Our future depends on how we put it to use.

וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו

And the Seventh day is a day of complete rest, a holy convocation, you shall not do any work. (23:3)

The *Talmud* (*Shabbos* 10b) teaches, "Hashem said to Moshe *Rabbeinu*, 'I have a *matanah tovah*, good gift, in My treasure house and *Shabbos* is its name, and I seek to give it to *Yisrael*. Go and inform them about it.'" The *Steipler Gaon, zl* observes that, obviously, when Hashem instructed Moshe *Rabbeinu* to inform *Klal Yisrael* about *Shabbos*, it was not concerning *hilchos*, the laws of *Shabbos*, because Moshe had an obligation to teach the laws of all the *mitzvos*. In this area, *Shabbos* would not be unique. In what area was *Shabbos* distinguished from all other *mitzvos* that Hashem instructed Moshe to "inform them"? The *Steipler* posits that this

Peninim is published by Peninim Publications in conjunction with the Hebrew Academy of Cleveland
©2021 All Rights Reserved by Rabbi A. L. Scheinbaum
Sponsorship - e-mail: peninim@dvar.info

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

applies to *Kedushah*, the sanctity of *Shabbos*. Unlike any other *mitzvah*, one who observes *Shabbos* is ensconced in a period of extreme sanctity with which he is infused and essentially altered. One who observes *Shabbos* is privy to added *Kedushah*.

Furthermore, the *Steipler* quotes *Chazal* (*Shabbos* 118b), "Whoever guards *Shabbos* in accordance with *halachah*, even if he worshipped idols on the level of the generation of Enosh (in which the generation was totally steeped in every form of idol worship), he is absolved." The *Steipler* questions this statement. If the person who had worshipped idols has not yet repented, what does he gain from *Shabbos*? *Shemiras Shabbos* does not erase idol worship. He must repent. If he repents, for what does he need *Shabbos* to repair his relationship with Hashem? His repentance will affect his forgiveness.

The *Steipler* explains that there are transgressions that, although one has repented, there still remains a taint, a vestige, an impression on his *neshamah*, soul. We cannot say that it is once again pristine. The sin left "something" behind. *Shabbos*, however, through its *kedushah*, has the power to expunge completely that strain which taints the *neshamah*.

Friday night we chant (in *zemiros*), *Kol mekadeish shevii karaui lo*, *kol shomer Shabbos kadas meichallelo*; "Whoever hallows the Shabbos as befits it, whoever safeguards the *Shabbos* properly from desecration." The *Chafetz Chaim, zl*, explains that there are two distinct levels with regard to *Shabbos* observance. First is the *shomer Shabbos mechallelo*, who safeguards *Shabbos* properly from desecration. He observes *Shabbos*, but *Shabbos* does not add much to his personal level of holiness, as he remains the same after *Shabbos* as he was prior to *Shabbos*. The second level is *mekadesh shevii karaui lo*; whoever hallows the *Shabbos* as befits it, he leaves the *Shabbos* a different person – having been spiritually elevated and sanctified by *Shabbos*. It goes without saying that not only are their individual *Shabbos* experiences dissimilar, so, too, are their individual rewards disparate.

Horav Shlomo Bloch, zl, premier student of the *Chafetz Chaim*, related that when the sage completed his *magnum opus*, the *Mishnah Berurah*, he made a festive meal for six days straight, inviting the Torah scholars closest to him. Every day they would sit and discuss the *halachos* connected to that volume of the *Mishnah Berurah*. When *Shabbos* arrived, he once again invited all of the scholars to join him for the *Shabbos* meal. One of his close students questioned this arrangement, since there are only six volumes to the *Mishnah Berurah*. The *Chafetz Chaim* replied that the night before "*Shabbos Kodesh*" had appeared to him and demanded an extra festive meal in honour of *Shabbos* (*Hilchos Shabbos*), claiming that *Shabbos* is the essence of the Glory of Hashem and His Kingdom. It is the source of all blessing, both in the material and spiritual spheres. So, should it not be accorded the proper honour that it deserves?

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי ... ויקב ... את השם ויקלל

The son of a Yisraelite woman went out and he was the son of an Egyptian man… and he pronounced the Name and he blasphemed. (24:10,11)

The story of this Jew who committed the abhorrent sin of blasphemy, is without a doubt a gut-wrenching tale whose placement in the Torah leaves one bewildered. It happened once – one person from a murky pedigree, the only one like him in all *Klal Yisrael*. His mother was the only immoral woman in the entire nation. He was the only Jewish man fathered by an Egyptian. His father was the one Egyptian who was killed by Moshe *Rabbeinu* to protect a Jewish man. *Rabbeinu Bachya* wonders why the Torah felt it necessary to include this tragic debacle in the Torah. It could have been a vital lesson for that generation, but why include it in the Torah?

Rabbeinu Bachya explains that the Torah seeks to underscore the fact that no other Jew during the entire forty-year journey ever committed such a dastardly, atrocious sin. This man's sin was rooted in his tainted parental lineage, with both father and mother leaving much to be desired in the area of moral virtue. Furthermore, his blasphemy was premeditated and thought out, first pronouncing the Name and then following up with blasphemy. His punishment was swift and final. Likewise, when one blesses Hashem, he should think carefully what he is verbalising and have the proper *kavanos*, intentions. This will incur great blessing for him.

Ruminating over the tragedy of the blasphemer, I wondered at first if he indeed has been judged too stringently. Having worked for years with prisoners of all genres and levels of transgression, I know that most have the "excuse" of a miserable childhood and all carry a huge chip on their shoulders. When we analyse the blasphemer's life, he, too, must have had a huge sense of combativeness that he carried around with him. He was the only male who had an Egyptian father and a mother whose moral profligacy was singular in a nation known for its modesty. Being one of a kind does not make for healthy relationships. So, it does not surprise us that he acted the way that he did. On the flipside, he was included in *Kabbolas HaTorah*, receiving the Torah together with the rest of the Jewish Nation. He was given a chance and certainly included whenever possible. In this instance, one person stood up to his moving his tent among the tribe of Dan. He lost it. Where was his gratitude for heretofore being included in every Jewish communal endeavour? Like all those who live with chips on their shoulders, he disregarded all of the positive influences and people who tried to help them throughout his life. Focusing on negativity usually ends in misfortune.

Va'ani Tefillah

נתת לנו ... תורת חיים

Nasata lanu… Toras chaim.

You have given us… a Torah of life/a living Torah.

Chazal (*Devarim* 26:16, *Rashi*, citing *Midrash Tanchuma*) teach, "Every day the Torah should be as now." The Torah must be treated as a living document, not some relic that belongs in a museum. This, explains *Horav Aryeh Kaplan, zl* (preface to his translation: The Living Torah), implies that we must not use archaic or obsolete language when we translate the Torah. Such translation might erroneously give the reader the false notion that the Torah is old, not new. While many purists insist on archaic translation, because they are more accurate ("thee" instead of "you"), it nonetheless gives the text an archaic overtone. The Torah is as relevant and timely today as it was on the day it was given. *Rabbeinu* Yonah writes that the Torah is a self-contained guide to life, and all of the world's wisdom is contained within it. *Rashi* observes that one can find the answers to every question, a way to resolve every issue, but he must look beneath the surface (and have a *rebbe* to guide him). The greatest minds in Jewish history have mined its depths and plumbed its profundities, discovering in it the solutions to all of life's perplexities and conundrums. The Torah is Hashem speaking to us. It is His message, and through it we are availed an opportunity to connect to Him.

To sponsor a mazaltov, simcha or yartziet, email: peninim@dvar.info

This publication is available worldwide via email and e-readers.
For info call: ISRAEL 02 532 6058 / USA (216) 371-7609 / e-mail: peninim@dvar.info

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

Night and Day

ויאמר ד' אל משה אמר " 21:1 אל הכהנים בני אהרן ואמרת "אלהם לנפש לא יטמא בעמיו

"Hashem said to Moshe: Say to the Kohanim, the sons of Aharon, and you shall say to them that to a dead person he shall not become impure among his people." Why does the Posuk need to say, "בני אהרן" – do we not know that the Kohanim are the children of Aharon?

Tehillim 19:3 " יום ליום יביע אמר, ולילה ללילה יחוה דעת" – "Day following day utters speech, and night following night declares knowledge." It has been taught in the Braisa: On the first day of the spring season and on the first day of the autumn season, the day and the night are equal twelve-hour lengths. From that time and on, the day borrows from the night and the night borrows from the day. They repay one another without amenity, all of this without any document or any judicial ruling. However, on earth below, see how many documents and how many judicial rulings are necessary to reconcile interpersonal monetary matters. (ויקרא רבה)

Tehillim 19:3 " יום ליום יביע אמר, ולילה ללילה יחוה דעת" – There are two things that can be Me'orer one to Yiras Hashem. One is to place in front of oneself the greatness of Hakodosh Boruch Hu, all the worlds He created, how the Malachei Hashareis serve Him with fear and reverence, how He blew into us a Ruach Chaim – a Neshama from below the Kisai Hakovod. If one does this, it will certainly bring him to Yiras Hashem, for how could one repay with evil for all the goodness he receives from Hakodosh Boruch Hu. This will also bring one to Ahavas Hashem. The second way to come to Yiras Hashem is by recognizing the lessening of man, the weaknesses of man and how dependent man is. Even animals are more independent, as they are able to procure their own food naturally (G-d given), while man only has a Kiyum through the Rachamim and Chesed of Hakodosh Boruch Hu. Thus, if one recognizes this, he will be Machnia himself to listen to the words of Hashem and do His Rotzon. These two different types of Hisororos of Yiras Hashem can be termed in the names of, "יום ולילה." The first type of Hisororos, where one recognizes the greatness of the Ribbono Shel Olam, is called, "יום." The second type of Hisororos, where one recognizes his deficiencies, is called, "לילה." Certainly, the first type of Hisororos is greater, and will not only bring one to Yiras Hashem, but will also bring one to Ahavas Hashem. This is what the Posuk is telling us here – "אמר אל הכהנים בני אהרן" – the ones of great stature, " לנפש לא יטמא בעמיו" – being that the Nefesh is so important, one should not allow it to become Tamei, and this will bring him to perform his Avodas Hashem properly. This is the better way to Misorer to Yiras Hashem – seeing the greatness of Hakodosh Boruch Hu. The Kohanim, who serve Hakodosh Boruch Hu, should certainly see this greatness. However, if they do not, the Medrash tells us from the Posuk in Tehillim, that at least they should be on the level of, "לילה" – of seeing the deficiencies of man, and thus having Yiras Hashem. (מהר"ם שיק)

Hakodosh Boruch Hu wanted to make sure that the Kohanim did not become arrogant when they found out that they were holy to Hashem. He therefore commanded Moshe Rabbeinu to tell the Kohanim, "אמר אל הכהנים בני אהרן" – that the Kohanim should know that the Kedusha that they had was not in their own right, but was in the Zechus of Aharon Hakohen – thus they were to recognize that they did not earn it, but received it in the Zechus of Aharon, and had nothing to become haughty about. (קדושת לוי)

It was extremely important for the Kohanim to remember that they are the sons of Aharon, to remember the sons of Aharon, Nadav and Avihu, who were true Kedoshim. Vayikra 10:3 " בקרובי אקדש" – Hakodosh Boruch Hu said, "I will be sanctified through those who are nearest to Me." This sanctification occurred through the deaths of Nadav and Avihu, and thus we learn that they were truly close to Hashem. It was because Nadav and Avihu were so close to Hakodosh Boruch Hu, that the slightest infraction is magnified, and that caused their deaths. The Kohanim are to remember this eternally, that because they are closer to Hashem, they must be more careful and meticulous in their Avodas Hashem, and they must certainly ensure that they not become arrogant due to their being Kohanim. The head of all the Bechinos of a person to achieve Kedusha is the Midah of Anavah, and we know that because of the great Anavah of Moshe Rabbeinu, he was Zoche that the Torah Hakdosha was given through him. The Torah attests that Moshe was indeed a complete Anav, as the Posuk says in Bamidbar 12:3 "והאיש משה עניו מאוד." The Shechina only resides on those who are humble. (בת עין)

There is a message for the Kohanim that they must always remember that they are in fact, "בני אהרן." They were only Zoche to the Kehunah because of Aharon, and they must always recognize that. If that is always in the forefront of their mind, they will always remain humble. The Kohanim have a special Zechus to perform the Avodah of the Mikdash. This brings them close to Hakodosh Boruch Hu. While being close to Hakodosh Boruch Hu is something we must all pine for, at the same time when one comes close to Hakodosh Boruch Hu he must be even more meticulous in his Avodas Hashem, and he must ensure that he not become haughty. The Kohanim must also remember that they are Zoche to their position because of Aharon Hakohen, who was an Ohev Sholom and a Rodeph Sholom. He did so down here in this world, and was thus Zoche to be the one to bring peace between man and Hakodosh Boruch Hu. The Kohanim must stay focused at all times that their goal is to bring peace between man and Hakodosh Boruch Hu. While this Parshah is said to the Kohanim, there is also what to be learned for the rest of Klal Yisroel as well. We must all seek to come close to Hakodosh Boruch Hu, and always do so with great humility. May we all be Zoche to be true Ovdei Hashem, who come close to Him, yet always remain humble.

For questions, comments, to purchase the Sefer "Parshah Pshetl", or to receive a free weekly *Dvar Torah* on the *Parsha*- Please email: ParshaPshetel@gmail.com Thank you, Y. Schechter

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

לע"נ ליבא בת ר' ישראל ניסן, שמואל שמעלקא בן הר' משה, רבקה בריין בת החבר ר' אליעזר ומשה בן מנחם ע"ה
ו יבדלח"ט לזכות רפואה שלימה למרים עליזה בת רבקה בריין, רחל בת שולמית, יהודה לייב בן מלכה
דניאל בן שרה, דוד משה הלוי בן ריזל, יוסף הלוי בן אודל

E-mail Subscribe to info@JewishSpeechWriter.com

Volume 23 – Issue 29

Parshas Emor – פ' אמור י"ט אייר תשפ"א

This week's issue (and every issue) should be a merit for my mother
Blanche Davids Gewirtz
Rivka Brein bas HaChaver R' **Eliazer**
נפטרת י"ז אייר - "לב" לעומר תשע"ג
Her enthusiasm was contagious and she embodied the phrase, "Ohaiv yamim – lir'os tov." She loved life and seeking the good in every day.

©2021 – J. Gewirtz

מגדל אור

A publication dedicated to Harbotzas Torah

This issue sponsored
In gratitude to the Ribono Shel Olam for the chessed of bringing our father home after being hospitalized for five months, and as a zchus for the continued recovery and Refua Sheleima of **Shlomo Noach** ben **Feige Bracha**
Bsoch shaar chole Yisroel.

Zmanim for שבת
Wesley Hills, NY

הדלקת נרות שבת	7:34 -
שקיעה	7:52 -
זק"ש מ"א	8:37 -
זק"ש גר"א	9:23 -
סוף זמן תפילה	10:33 -
שקיעה	7:53 -
צאת הכוכבים	8:39* -
צאת 72	9:05 -

Times courtesy of MyZmanim.com

Now You Know!

Friday is Lag B'Omer (33rd day of the Omer) when the restrictions of Sefira such as marrying, listening to music and cutting hair are lifted.

On this day, the students of R' Akiva ceased dying in an epidemic that claimed 24,000 lives. (This was the primary reason for the period of mourning.) A later student, R' Shimon Bar Yochai, passed away on this day, and the Zohar, his pre-eminent work on Kabbalah/ Jewish Mysticism, was revealed on this day as well. This is also the day that the Mon began to fall for the Jews in the desert when they left Egypt.

A common thread can be found in all these ideas. Chazal tells us the students of R' Akiva died because they did not give each other due honor. R' Shimon, the Gemara relates, came out of the cave in which he had been hiding and saw a fellow working his field. Shocked that someone could give up eternal life for this temporal one, he gazed upon the man who turned to ashes. G-d sent him back into the cave.

When the Mon fell, it landed closer to a person's home the more righteous he was, and further away the less righteous he was. This teaches us to leave judging others to G-d, for only He can say whether they are fulfilling their purpose in this world. Similarly, the Zohar reveals hidden meanings and messages in the world that we would not ordinarily see.

By realizing that we can't truly value people with our own scales, we will appreciate them for being who they are intended to be.

Thought of the week:
To be great you don't need to change the world. Just yourself.

"לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת." (ויקרא כא:ה)

"They shall not shave smooth their heads, nor raze the corners of their beards, nor make gashes in their flesh." *(Vayikra 21:5)*

Though Kohanim were allowed to become contaminated for a close relative (wife, parent, child, sibling,) nevertheless, the mourning process was limited, and the Torah here warns not to practice various mourning rituals practiced by the nations of the world.

In their anguish, they would often maim or mutilate themselves as a show of their grief and loss. We, as Jews, do not do that. To do so would be a denigration of Hashem. As a people considered as children of Hashem, or at least, close friends of the King, excessive mourning would imply that someone was able to harm us against the King's wishes. It might imply that Hashem acted unfairly or caused pain when it's our lack of understanding that creates the misery. Therefore, we do not let ourselves take our grief to such an extent.

What is unusual, however, is that these prohibitions apply to regular Yisraelim as well, not just Kohanim. Why then does the Torah need to tell us these laws for both groups individually? The various commentaries discuss this and offer some insights. One of the most compelling is the opinion of the Klei Yakar.

He says that were the Torah to only give these mitzvos to regular Jews, we would think the death of a Kohain, who was a more spiritual being and lived on a higher plane than a typical Jew, would be worthy of cutting or shaving oneself over it. The passing of a "regular" Jew would not make as much of an impression on our lives, so we needn't grieve so much. Not so a Kohain. Therefore, the Torah taught the prohibitions in regard to a Kohain.

However, were the Torah only to teach these about the Kohain, we would think that since the Kohain lived a life of purity, and would surely not have to suffer in the next world, we don't cut ourselves for his death. For a regular Jew, though, who would have to endure the cleansing of purgatory, we would be allowed to express our pain in this manner. Therefore, we learned that even for "regular" Jews it is inappropriate, in part as we explained above.

Now that the Torah equates the Yisrael and the Kohain, we must recognize what this means. It means that there's no such thing as a "poshiter Yid," a "simple Jew." We are a nation of priests, all close to Hashem and able and supposed to live on a holy plane. The passing of any Jew leaves an impression, and we know that they have a glorious reward awaiting them, even if they need some cleansing.

The Parsha continues with ways for the Kohanim to live in an elevated fashion, and then introduces a long section about the Yomim Tovim, the Festivals of the year. The subtle message is that we, as people, have the opportunity and obligation to sanctify ourselves and the world around us. We are to sanctify time and use it to come closer to G-d and Man.

The takeaway must be that we are not "simple" Jews. What we do and say matters. How we behave makes an impact on the world. Every one of us is holy and special, and we need to know that and understand it.

A college lecture on halacha turned to discussions of great Poskim like R' Moshe Feinstein. After class, one of the young women approached her professor and eagerly related that her grandfather had been a close student of R' Moshe Feinstein. She anticipated his excitement in hearing this fact and was totally unprepared for his response.

"Really? That's wonderful. But does your Zaidy know how proud he should be of YOU?"

In that moment, she learned that she had her own greatness to be marveled at, and didn't need to rest on someone else's laurels.

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

PARSHA WITH
Rabbi Shmuel Brazil
זיו התורה Zeev HaTorah
בס"ד
YESHIVA ZEEV HATORAH www.zeevhatorah.org
For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

PARSHAS EMOR

BE CAREFUL - YOUR CHILDREN HAVE ANTENNAS

The first *passuk* of the *parsha* is אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו. Rashi explains the double term אמור ואמרת as follows להזהיר הגדולים על הקטנים that the adult *Kohanim* should warn their children concerning *Hilchos Tumah* of which a *Kohen* is obligated to avoid coming in contact with a corpse. Here we find the responsibility of parents to be *mechaneich* their children with the *mesorah* that *Am Yisrael* received from Sinai.

The *gemarah* says (Yevamos 62b) that 24,000 *talmidim* of Rabbe Akivah died during this period starting from Pesach because שלא נהגו כבוד זה לזה they did not give *kovod* one to another. They died by the disease of אסכרה diphtheria which is a painful death. We have to understand why the omission of giving proper *kovod* which doesn't seem like a very severe *aveirah*, yet warrants the penalty of death and such a harsh one in particular.

Rav Gedalya אייזמן *Shlita* was quoted saying that *Chazal* say (Shabbos 33b) that the death of אסכרה comes upon a person for three reasons 1) for speaking *Lashon Hara*, 2) for eating forbidden foods, 3) for *bittul* Torah. By not showing respect to their fellow colleagues, they belittled the *kovid* of Torah in the eyes *Klal Yisrael*. Imagine when one witnesses *Tamidei Chachamim*, *Rosh Yeshivos* or *Rebbes,* together with their *talmidim* and *Chassidim,* fighting with each other. How will simple religious *Yidden* react to such conduct? It causes a great *Chillul Hashem* and can cause a tsunami of *bittul Hatorah*. How? These simple Yidden won't send their children to Yeshivos to learn Torah if these *unmentchlich* individuals are examples of the products of Torah institutions. Even if they do send their children to *yeshivos* and pay the astronomical price tag of a Torah education instead of a free tuition school, when they graduate there will be no consideration to continue learning afterwards. Their philosophy will be that it is better to get a job or higher education than to be part of this non peaceful legacy.

Unfortunately we as parents unknowingly can also be candidates who cause this *bittul* Torah within our own family. Usually the only time during the week that we are relaxed and enjoy family time together is on Shabbos. What is the nature of our conversations during this auspicious occasion? Do we talk to our spouses and guests about Orthodox **politics** and news, that also contains *machlokes* between religious factions and Torah personalities? (The Minchas Eliazar said that the *gematriah* of **הפלוטיק** is עמלק). Do we complain about the *Rav's* Shabbos *derasha* and make a character assassination on him and others like him? If we do, then we should know that our kids have antennas and they pick up and register all this negative information about *Gedolei Torah* and *Am Yisrael*. By belittling Torah and finding shortcomings with different sects of Torah in front of your children, you can bring about *bittul* Torah. You create in your child negative thoughts about the prestige of excelling in Torah. This child can easily think to himself if *they* are fakers like you say then I don't want to grow up to be a faker as well. If Torah doesn't work for them to make them into a *mentsch* maybe the same thing will happen to me so why waste my time. Our children do not possess sophisticated minds to process the role and responsibility of *bechira*, and that one bad apple in the batch does not represent the entire group.

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
רם התורה

What they are left with is only the negativity and shortcomings that exist in the Torah World.

The *passuk* says ואהבת את ה' אלקיך and afterwards the Torah writes ושננתם לבניך. A person's love is expressed in the topics that he talks about frequently. If his conversations revolve around sports then he manifests to all his love for sports. If he praises wealthy successful people all the time then these are his idols. If he speaks about *gedolim* and *tzaddikim* in a positive and praiseworthy manner then they are the apple of his eye. This is how the *Rabbeinu Yona* explains the *passuk* (Mishlei 27,21) איש לפי מהללו. The conventional interpretation is that a person is measured by those who praise **him**. The Rabbeinu Yona interprets this to mean that a person is measured by who **he** praises. The Torah therefore advises one should love Hashem as his primary love. The reason is because ושננתם לבניך you are going to teach that love to your children. How? ודברת בם בשבתך בביתיך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומיך You will automatically find yourself talking about Hashem always, in the house, during family trips, when you put your children to sleep and tell them nighttime stories, and when they wake up. In this manner, they too will be infused with the love of their parents, Hashem.

תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד Dovid Hamelech says if I praise Hashem, I will cause others to praise Him. If I spout negativity about Torah and its *Gedolim* to others, I will cause them to despise them also, especially if I am in a position of esteem and influence.

By the *talmidim* of Rabbe Akivah not giving the proper *kovod* to one another, they brought about *bittul* Torah and *chillul* Hashem which is a major transgression and which places the future of Torah and *Yiddishkeit* in grave danger.

If you think our children don't have antennas try living down the story of an *Erev Shabbos* in kindergarten when his *Tatti* and Mommy are role played by the children. One *Erev* Shabbos a boy made *Kiddush* and *Motzei* and suddenly plopped his head on the table listless. The teacher got panicky and started to shake him calling "Shlomie are you all right". He picked up his head and said yes. The teacher then asked why did you plop your head on the table like that. Shlomie innocently answered that this is exactly what my father does every Shabbos after making the *Hamotzee*.

The Torah commands כבד את אביך ואת עמך. One *gadol* explained this to mean Honor your fatherhood and motherhood. The parents have a responsibility to raise Hashem's children as best as they can. Don't poison and pollute their heads with anti Torah views and news with the leaders of our people. There is plenty time for them to find out for themselves when they grow up and mature. Give them now the chance to approach Torah and *mitzvos* with a foundation of purity and love, untainted from your own bias, experiences, personal pain, and subjectivity.

Gut Shabbos - Rav Brazil

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

בס"ד בר"ה

המברך את עמו ישראל בשלום

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרב

הרב שלום ארוש שליט"א

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העלון מוקדש לזכותו של מורנו הרב שלום בן ימנה שיחיה ויאריך ימים בבריאות איתנה עד מאה ועשרים שנה

שוטר תפס איזה מישהו שמפחד משהו על המדרכה ברחוב. שאל אותו: "מה זה?! מה אתה מחפש?!", אמר לו אותו אחד: "נאבד לי כסף!", השוטר שאל: "איפה?!", אמר לו: "ברחוב המקביל". השוטר: "אז למה אתה מחפש ברחוב הזה?!", אמר לו: "כי פה יש אור". 😊

היום הייתי בישיבה הקדושה 'כסא רחמים', ניגש אליי אברך וסיפר לי שהוא כבר שנה וחצי סובל מכאבי ראש, כמובן שהוא עשה כל מה שאפשר, ושום דבר לא עזר לו. הוא מספר שהוא שמע דיסק על התודה, התחיל להגיד תודה ונעלם לו הכל.

ישתבח שמו.

אם היינו כותבים את הסיפורים, היינו ממלאים ספריות מהסיפורים.

השבוע גם כן סיפרה לי קרובת משפחה שהגיע אליה הספר 'נפלאות התודה', והיא אומרת 'התחלתי לחיות! איזה ספר! אני לא עוזבת את זה!'. חברה שלה 7 שנים לא היו לה ילדים, ההיא הביאה לה את הספר, היא מספרת – חודשיים היא אמרה תודה ונפקדה.

השבוע היה אצלי יהודי, סיפר לי את הצער שלו. מה קרה? חבר טוב שלו היה זקוק להלוואה גדולה מאוד. והוא הלווה לו, סכום גדול מאוד.

אבל ההוא לא יכל להחזיר לו, אז המלווה אמר לו 'תשמע, יש לי עסק, בא תהיה שותף שלי בעסק, ותעבוד איתי וככה תחזיר לי גם את החוב'.

אז באמת ההוא נכנס לעסק, ועבד מצוין, והתחיל העסק לגדול ולשגשג. וכשהעסק נהיה גדול מאוד, אמר לו אותו לווה: "תשמע, קח את מה שהלוות לי, וגם תקח עוד סכום כסף על מה שעשית איתי טובה שהכנסת אותי לעסק, ותצא מהעסק".

והוא חתום על חוזה, והוא ראה בחוזה שבאמת יש לו אפשרות להוציא אותו מהעסק בתנאים מסוימים. והוא ראה שבאמת אין לו ברירה.

אבל הוא נשאר בצער גדול. והרבה זמן, המון המון זמן שהוא היה בצער.

אז אמרתי לו: "תשמע, זה שהם התנהגו, החברים שלי האלו לא ביושר, והם כפויי טובה, ודאי הם צריכים לעשות תשובה. אבל צריכים להפריד את הדברים, התנהגו לא ביושר והיו כפויי טובה, אבל אתה, יש לך אמונה?", אמר לי: "יש לי אמונה"

אמרתי לו: "אז אין שלשה אפשרויות. אם אתה מאמין, אתה צריך להאמין – מי הוציא אותך מהעסק? הקב"ה? כן? ומה שהקב"ה עושה לטובה הוא עושה? אז תן חיוך! הכל לטובה!".

אם אתה מאמין בקב"ה אז אין פה בני אדם, אין! אם אתה אומר שיש בני אדם אז אתה לא מאמין בקב"ה, אין שלשה אפשרויות.

אז כמובן שבגלל שהוא היה בצער, אז הכל היה סגור לו, ברור.

אמרתי לו 'עכשיו תתחיל להאמין בקב"ה, וחצי שעה ביום תתחיל להגיד תודה על זה שהקב"ה הוציא אותך מהמפעל...', כי עכשיו העסק הזה נהיה אימפריה, '...עכשיו חצי שעה ביום תגיד תודה לקב"ה וזהו, ככה רצית שאני אכנס ואני אצא, ככה רצית והכל לטובה. ואם באמת תזכה לחיות באמונה יפתחו לך כל השערים. כי האמונה היא המקור לכל הברכות, היא האוצר של כל הברכות, כל השפע והברכות וההצלחות הכל בא מהאמונה הקדושה'.

כמובן שהעקב השיחה איתו אז החלטתי לעשות ערכת חיוך קל.

תרשום את זה במשרד הפטנטים, שלא יקחו לי את הפטנט 😊.

יש שמה ספרי לחיוך קל, אתה שם אותו וישר משתחרר, נפתח לך החיוך. אח"כ יש שמה, מי שלא מחייך, יש שמה קליפס כזה ששמים על השפתיים משני הצדדים אתה שם את זה ומחייך כמה דקות. 😊

אח"כ יש שמה 'מד אמונה', איך מודדים את האמונה? לפי השמחה. שמח? מאמין. לא שמח? לא מאמין.

אדם חייב שיהיה לו מד, כשאדם יש לו חום אז הוא לוקח משהו נגד חום.

עכשיו הוא ידע, שאם אין לו אמונה הוא צריך גם כן לקחת את התרופות. יש תרופה 'בגן האמונה', יש את 'חוק האמונה'! כל אחד צריך

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

בס"ד בר"ה

המברך את עמו ישראל בשלום

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרב

הרב שלום ארוש שליט"א

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העלון מוקדש לזכותו של מורנו הרב שלום בן ימנה שיחיה ויאריך ימים בבריאות איתנה עד מאה ועשרים שנה

שוטר תפס איזה מישהו שמפחד משהו על המדרכה ברחוב. שאל אותו: "מה זה?! מה אתה מחפש?!", אמר לו אותו אחד: "נאבד לי כסף!", השוטר שאל: "איפה?!", אמר לו: "ברחוב המקביל". השוטר: "אז למה אתה מחפש ברחוב הזה?!", אמר לו: "כי פה יש אור". 😊

היום הייתי בישיבה הקדושה 'כסא רחמים', ניגש אליי אברך וסיפר לי שהוא כבר שנה וחצי סובל מכאבי ראש, כמובן שהוא עשה כל מה שאפשר, ושום דבר לא עזר לו. הוא מספר שהוא שמע דיסק על התודה, התחיל להגיד תודה ונעלם לו הכל.

ישתבח שמו.

אם היינו כותבים את הסיפורים, היינו ממלאים ספריות מהסיפורים.

השבוע גם כן סיפרה לי קרובת משפחה שהגיע אליה הספר 'נפלאות התודה', והיא אומרת 'התחלתי לחיות! איזה ספר! אני לא עוזבת את זה!'. חברה שלה 7 שנים לא היו לה ילדים, ההיא הביאה לה את הספר, היא מספרת – חודשיים היא אמרה תודה ונפקדה.

השבוע היה אצלי יהודי, סיפר לי את הצער שלו. מה קרה? חבר טוב שלו היה זקוק להלוואה גדולה מאוד. והוא הלווה לו, סכום גדול מאוד.

אבל ההוא לא יכל להחזיר לו, אז המלווה אמר לו 'תשמע, יש לי עסק, בא תהיה שותף שלי בעסק, ותעבוד איתי וככה תחזיר לי גם את החוב'.

אז באמת ההוא נכנס לעסק, ועבד מצוין, והתחיל העסק לגדול ולשגשג. וכשהעסק נהיה גדול מאוד, אמר לו אותו לווה: "תשמע, קח את מה שהלוות לי, וגם תקח עוד סכום כסף על מה שעשית איתי טובה שהכנסת אותי לעסק, ותצא מהעסק".

והוא חתום על חוזה, והוא ראה בחוזה שבאמת יש לו אפשרות להוציא אותו מהעסק בתנאים מסוימים. והוא ראה שבאמת אין לו ברירה.

אבל הוא נשאר בצער גדול. והרבה זמן, המון המון זמן שהוא היה בצער.

אז אמרתי לו: "תשמע, זה שהם התנהגו, החברים שלי האלו לא ביושר, והם כפויי טובה, ודאי הם צריכים לעשות תשובה. אבל צריכים להפריד את הדברים, התנהגו לא ביושר והיו כפויי טובה, אבל אתה, יש לך אמונה?", אמר לי: "יש לי אמונה"

אמרתי לו: "אז אין שלשה אפשרויות. אם אתה מאמין, אתה צריך להאמין – מי הוציא אותך מהעסק? הקב"ה? כן? ומה שהקב"ה עושה לטובה הוא עושה? אז תן חיוך! הכל לטובה!".

אם אתה מאמין בקב"ה אז אין פה בני אדם, אין! אם אתה אומר שיש בני אדם אז אתה לא מאמין בקב"ה, אין שלשה אפשרויות.

אז כמובן שבגלל שהוא היה בצער, אז הכל היה סגור לו, ברור.

אמרתי לו 'עכשיו תתחיל להאמין בקב"ה, וחצי שעה ביום תתחיל להגיד תודה על זה שהקב"ה הוציא אותך מהמפעל...', כי עכשיו העסק הזה נהיה אימפריה, '...עכשיו חצי שעה ביום תגיד תודה לקב"ה וזהו, ככה רצית שאני אכנס ואני אצא, ככה רצית והכל לטובה. ואם באמת תזכה לחיות באמונה יפתחו לך כל השערים. כי האמונה היא המקור לכל הברכות, היא האוצר של כל הברכות, כל השפע והברכות וההצלחות הכל בא מהאמונה הקדושה'.

כמובן שהעקב השיחה איתו אז החלטתי לעשות ערכת חיוך קל.

תרשום את זה במשרד הפטנטים, שלא יקחו לי את הפטנט 😊.

יש שמה ספרי לחיוך קל, אתה שם אותו וישר משתחרר, נפתח לך החיוך. אח"כ יש שמה, מי שלא מחייך, יש שמה קליפס כזה ששמים על השפתיים משני הצדדים אתה שם את זה ומחייך כמה דקות. 😊

אח"כ יש שמה 'מד אמונה', איך מודדים את האמונה? לפי השמחה. שמח? מאמין. לא שמח? לא מאמין.

אדם חייב שיהיה לו מד, כשאדם יש לו חום אז הוא לוקח משהו נגד חום.

עכשיו הוא ידע, שאם אין לו אמונה הוא צריך גם כן לקחת את התרופות. יש תרופה 'בגן האמונה', יש את 'חוק האמונה'! כל אחד צריך

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

שיהיה לו 'חוק האמונה', בכל יום, רבע שעה עשרים דקות אתה עובר על הספרים של האמונה, וככה כל יום אתה מקבל מנת אמונה. ויטמנים של אמונה, חיזוקים של אמונה, אתה לוקח ומתחיל לחייך 😊.
אחרי שאתה לומד 'חוק האמונה', אתה שם את המד ורואה איזה אמונה קיבלת, אתה רק מחייך 😊.
ה' חנן אותי לעשות דבר נפלא, בכל החודשים שלפני פסח, בכל יום שלישי יש שיעור שלי, אפשר לשמוע אותו בקו האמונה, בשעה 20:00. שידור חי.
אז אנחנו עושים שם כבר תקופה קאוצ'ינג של אמונה.
קאוצ'ינג פירושו אימונים. בעזרת ה', ה' יזכה אותי להיות מאמן אישי של עם ישראל, ונתחיל לעשות אימונים של אמונה.
השבוע הזה התחלנו מחדש. אני לא רוצה שאתם תפסידו, ולכן אני אלמד אתכם את התרגיל הראשון של הקאוצ'ינג. ובעזרת ה' מהיום תתחילו לעקוב אחרינו בקו האמונה מידי יום שלישי, ותזכו לקנות את האמונה, בעזרת ה'.
אז דבר ראשון צריכים לזכור, רבנו גם מביא את זה בליקוטי מוהר"ן, ורבנו רבי שמעון בר יוחאי כותב בזוהר הקדוש שהתכלית של התורה, התכלית של האדם זה לדעת את ה'. ה' יתברך רוצה שאנחנו נדע אותו.
תכלית כל התורה זו האמונה, בא חבקוק והעמיד את כל התורה על אחת – וצדיק באמונתו יחיה.
אדוננו רבנו נחמן מברסלב כותב 'הכלל שעיקר התכלית הוא רק לעבוד ולילך בדרכי ה' לשמו יתברך, כדי לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך'.
ז"א המטרה של כל עבודת ה', המטרה של לימוד התורה, של קיום המצוות. המטרה כדי לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך, שזהו עיקר התכלית. שימו לב, כל מילה מדויקת אצל רבנו, '...שזהו עיקר התכלית, וזהו רצונו יתברך, שאנחנו נכיר אותו יתברך. ואין ראוי לאדם שתהיה לו כוונה אחרת בעבודתו יתברך'.
למה אתה מניח תפילין? שתזכה על ידי התפילין להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך.
למה אתה עושה מצוות? כל מצווה ומצווה שאתה עושה, לומד תורה, מקיים מצוות, עובד את ה', נוסע לקברות צדיקים, כל מה שאדם עושה מא' עד ת', כדי לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך. זו התכלית.
ורבנו כותב 'ואין ראוי לאדם שתהיה לו כוונה אחרת'.
למה אתה עובד את ה'? בשביל לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך, בכל דבר.
בטח כל אחד ישאל אותי, 'אז אם ככה, אם זו התכלית, שהבורא היה משאיר את הנשמות בעולם העליון, ושמה נכיר אותו, שמה נראה אותו ממש. פה הכל חושך, לא רואים כלום! שישאיר אותנו בעולם העליון וזהו, נכיר אותו!'.
אז התשובה – אדם רואה, בעולם העליון, הנשמה רואה את ה', רואה אור אין סופי, זה תענוג, רק לראות את ה', זה תענוג אין סופי! זה אור אין סופי! נכון, הנה, עכשיו לדוגמא אני רואה פעם ראשונה אנשים שעוד אף פעם לא ראיתי אותם לפני כן, אני לא יודע מה השמות שלהם. אפילו אני אראה אותם עכשיו מאה שנה, אני אדע מי הם? אני רק רואה אותם. אפילו אם אחד מהם יקרין לו אור של תענוג, ואני אתענג, אבל אני אדע מי זה? לא אדע.
וזו אותו עניין של הנשמה בעולם העליון, שם לא הייתה לא האפשרות לדעת את ה' ולהכיר אותו, רק פה, בעולם הזה,זו אותו עניין של הנשמה בעולם העליון, שם לא הייתה לא האפשרות לדעת את ה' ולהכיר אותו, רק פה, בעולם הזה, רק פה ניתנת לה האפשרות.
ולכן באנו לעולם הזה בשביל לזכות לדעת אותו ולהכיר אותו, זו התכלית.
אז זו גם התכלית, וזו גם הדרגה של הבנאדם, וזה גם השכר של הבנאדם, גם בעולם הזה, כי אדם שיודע את ה' יש לו גן עדן בעולם הזה.
ואדם שלא יודע את ה' חי בגהינום בעולם הזה.
וזה גם השכר בעולם הזה, וגם השכר בעולם הבא.
עכשיו, אדם שהוא יודע שה' יתברך ברא את העולם, ובורא עולם הוא ראשון והוא אחרון, ואין עוד מלבדו, ויודע שכל מה שקורה בעולם הכל ברצונו, גם בכלליות העולם, וגם בפרטיות, שכל מה שקורה עם כל בנאדם זה הכל ברצונו יתברך, ואפילו הוא יודע שכל מה שבורא עולם עושה לטובה הוא עושה, והוא מאמין שהתורה היא מן השמיים, ובמשה רבנו, ובכל שלש עשרה עיקרים של התורה שכתב הרמב"ם.
לכאורה הבנאדם הזה יש לו כזו אמונה גדולה, והוא מאמין בהכל! עדיין הוא לא מכיר את הקב"ה ולא יודע אותו. וזה לא יעזור לו, גם אם האדם הזה יראה את כל העשר מכות שה' עשה למצריים, וגם את קריעת ים סוף, ואת כל המלחמות, מלחמת השחרור וששת הימים, שהיו שם ניסים ונפלאות, ויום הכיפורים, ומלחמת המפרץ. וירדו אלפי טילים, פצמרים, קטיושות וכמעט אפס נפגעים. בקיצור הוא ראה את כל הניסים והנפלאות שיש בעולם, זה לא יעזור לו, כשיהיה לו נסיון זה לא יעזור לו. בשביל שאדם ידע להתקרב לה' יתברך, ולהכיר אותו ולדעת אותו זה רק על ידי התרגילים

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

בס"ד בר"ה

המברך את עמו ישראל בשלום

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרב

הרב שלום ארוש שליט"א

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העלון מוקדש לזכותו של מורנו הרב שלום בן ימנה שיחיה ויאריך ימים בבריאות איתנה עד מאה ועשרים שנה

שוטר תפס איזה מישהו שמפחד משהו על המדרכה ברחוב. שאל אותו: "מה זה?! מה אתה מחפש?!", אמר לו אותו אחד: "נאבד לי כסף!", השוטר שאל: "איפה?!", אמר לו: "ברחוב המקביל". השוטר: "אז למה אתה מחפש ברחוב הזה?!", אמר לו: "כי פה יש אור". 😊

היום הייתי בישיבה הקדושה 'כסא רחמים', ניגש אליי אברך וסיפר לי שהוא כבר שנה וחצי סובל מכאבי ראש, כמובן שהוא עשה כל מה שאפשר, ושום דבר לא עזר לו. הוא מספר שהוא שמע דיסק על התודה, התחיל להגיד תודה ונעלם לו הכל.

ישתבח שמו.

אם היינו כותבים את הסיפורים, היינו ממלאים ספריות מהסיפורים.

השבוע גם כן סיפרה לי קרובת משפחה שהגיע אליה הספר 'נפלאות התודה', והיא אומרת 'התחלתי לחיות! איזה ספר! אני לא עוזבת את זה!'. חברה שלה 7 שנים לא היו לה ילדים, ההיא הביאה לה את הספר, היא מספרת – חודשיים היא אמרה תודה ונפקדה.

השבוע היה אצלי יהודי, סיפר לי את הצער שלו. מה קרה? חבר טוב שלו היה זקוק להלוואה גדולה מאוד. והוא הלווה לו, סכום גדול מאוד.

אבל ההוא לא יכל להחזיר לו, אז המלווה אמר לו 'תשמע, יש לי עסק, בא תהיה שותף שלי בעסק, ותעבוד איתי וככה תחזיר לי גם את החוב'.

אז באמת ההוא נכנס לעסק, ועבד מצוין, והתחיל העסק לגדול ולשגשג. וכשהעסק נהיה גדול מאוד, אמר לו אותו לווה: "תשמע, קח את מה שהלוות לי, וגם תקח עוד סכום כסף על מה שעשית איתי טובה שהכנסת אותי לעסק, ותצא מהעסק".

והוא חתום על חוזה, והוא ראה בחוזה שבאמת יש לו אפשרות להוציא אותו מהעסק בתנאים מסוימים. והוא ראה שבאמת אין לו ברירה.

אבל הוא נשאר בצער גדול. והרבה זמן, המון המון זמן שהוא היה בצער.

אז אמרתי לו: "תשמע, זה שהם התנהגו, החברים שלי האלו לא ביושר, והם כפויי טובה, ודאי הם צריכים לעשות תשובה. אבל צריכים להפריד את הדברים, התנהגו לא ביושר והיו כפויי טובה, אבל אתה, יש לך אמונה?", אמר לי: "יש לי אמונה"

אמרתי לו: "אז אין שלשה אפשרויות. אם אתה מאמין, אתה צריך להאמין – מי הוציא אותך מהעסק? הקב"ה? כן? ומה שהקב"ה עושה לטובה הוא עושה? אז תן חיוך! הכל לטובה!".

אם אתה מאמין בקב"ה אז אין פה בני אדם, אין! אם אתה אומר שיש בני אדם אז אתה לא מאמין בקב"ה, אין שלשה אפשרויות.

אז כמובן שבגלל שהוא היה בצער, אז הכל היה סגור לו, ברור.

אמרתי לו 'עכשיו תתחיל להאמין בקב"ה, וחצי שעה ביום תתחיל להגיד תודה על זה שהקב"ה הוציא אותך מהמפעל...', כי עכשיו העסק הזה נהיה אימפריה, '...עכשיו חצי שעה ביום תגיד תודה לקב"ה וזהו, ככה רצית שאני אכנס ואני אצא, ככה רצית והכל לטובה. ואם באמת תזכה לחיות באמונה יפתחו לך כל השערים. כי האמונה היא המקור לכל הברכות, היא האוצר של כל הברכות, כל השפע והברכות וההצלחות הכל בא מהאמונה הקדושה'.

כמובן שהעקב השיחה איתו אז החלטתי לעשות ערכת חיוך קל.

תרשום את זה במשרד הפטנטים, שלא יקחו לי את הפטנט 😊.

יש שמה ספרי לחיוך קל, אתה שם אותו וישר משתחרר, נפתח לך החיוך. אח"כ יש שמה, מי שלא מחייך, יש שמה קליפס כזה ששמים על השפתיים משני הצדדים אתה שם את זה ומחייך כמה דקות. 😊

אח"כ יש שמה 'מד אמונה', איך מודדים את האמונה? לפי השמחה. שמח? מאמין. לא שמח? לא מאמין.

אדם חייב שיהיה לו מד, כשאדם יש לו חום אז הוא לוקח משהו נגד חום.

עכשיו הוא ידע, שאם אין לו אמונה הוא צריך גם כן לקחת את התרופות. יש תרופה 'בגן האמונה', יש את 'חוק האמונה'! כל אחד צריך

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

חינוך באהבה
הרב יצחק אבוחצירא

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק יא'

שלום הרב, יש לי שאלה:

בני הבכור בן השלוש, די בוגר יחסית לגילו. אנחנו שמים לב, שהוא כל הזמן מקשיב לשיחות ביני לבין בעלי, ובעיקר הוא עוקב ושומע את מה שלא צריך.

ניכר שהוא מבין ומרגיש כל מה שעובר עלינו בבית. לעיתים כאשר אנחנו מתווכחים, הוא ניגש וצועק עלינו "אבא אמא שקט, לא לצעוק"...

אני יודעת שזה לא חינוכי להתווכח ליד הילד, אבל בזמן ויכוח אי אפשר להגיד לבן הזוג: "רגע תעצור. מה דעתך להמשיך את הוויכוח בערב לאחר שהילדים יירדמו".

לאחרונה, הילד מרבה לשאול אותי: "אמא את אוהבת אותי? אמא למה אבא צעק עליך?". האמת היא שאין לנו מריבות רבות, אבל כנראה שהילד לוקח את הוויכוחים שלנו יותר מידי קשה.

איננו יודעים מה לעשות?! האם עלינו להסביר לו שמותר לנו להתווכח?! או שצריך להתעלם מהערותיו וזה יעבור לו לבד לכשיגדל?!

הבית אינו שטח סטרילי

תשובה: הורים יקרים, אני שמח על השאלה שלכם, ומעריך את האומץ שלכם לפנות לקבל עזרה במקרה שכזה. את הסיפור שלכם, מכירים וחווים ילדים רבים.

אכן לצערנו, בבתים רבים, הילדים שותפים דוממים לוויכוחים בין בני הזוג. כמעט ואיני מכיר בית שההורים בנו בו לעצמם "שטח סטרילי" מילדים, מקום בו הם "יכולים" להתווכח ולריב בחופשיות מבלי "לשתף" את ילדיהם. לצערנו מה שקורה ברוב הבתים, שהילדים אכן "שותפים" למריבות. הם שומעים, מקשיבים, מעבדים, מעכלים, ומפנימים את הוויכוחים והמריבות בין ההורים. למה שקורה עם הילדים יש ח"ו השלכות רבות.

נושא ה"שלום בית" וקשיי התקשורת הזוגית בין ההורים, הוא נושא מרכזי שעולה בכל נושא חינוכי ובכל שכבת גיל, נושא זה טעון מאוד מבחינה רגשית ולכן עלינו להציגו בכל הזדמנות עם הורים, ובפרט בבואנו לדון על בעיות משמעת בגיל הרך.

חבית מלאה אבק שריפה

הורים יקרים, כאשר אנחנו מגדלים ילדים שטועמים לעיתים קרובות, בעיות בזוגיות ושלום בית- עלינו לדעת שאנחנו מגדלים אותם על חבית מלאה אבק שריפה.

בכל ויכוח ומריבה חדשה, אנחנו מוסיפים עוד אבק שריפה לחבית. הילדים שלנו פיקחים מאוד, והם מבינים ומרגישים כל תגובה רגשית שלנו ההורים. בדרך כלל, בזמני מריבה או אפילו בזמני ויכוח קל, הם מפחדים וחוששים ולכן הם שותקים.

אך אם היינו יכולים לשמוע את רחשי הלב שלהם, היינו מתביישים.

אני זוכר שפעם צעקתי על תלמיד מכיתה ד' שהשתולל וצעק בחצר בלי סוף "מה זה, אתה לא יכול לדבר?! אתה חייב לצעוק?! תשתוק כברי!" הוא לפתע שתק וענה לי בשקט, "אז למה גם אתה עכשיו צועק?!".

נאלמתי, התביישתי ממנו. הילד חינך אותי. התשובה שלו הייתה ממש במקום. "נכון, גם אני עכשיו צועק, אתה צודק, זה לא מתאים. בא נעשה הסכם אני אפסיק לצעוק וגם אתה. ונבדוק מידי פעם האחד את השני". ההסכם ב"ה עבד!

קבל את האמת ממי שאמרה

הורים יקרים! כאשר אנו רואים את תגובות הילד בקשר להתנהגותנו, ובמיוחד כאשר הילד מוכיח אותנו, אסור לנו להתעלם מדבריו.

עלינו להודות, יש לנו כאן כישלון מסוים. אנחנו מתנהגים בצורה לא טובה. אבל כישלון הוא לא סוף העולם, כישלון הוא הזדמנות להתחיל מחדש בדרך טובה וצודקת יותר.

כאשר הילד מביט בנו בשעת מריבה ובמיוחד במידה והוא מוכיח אותנו, אנחנו יכולים לסיים את התלונה שלו במשפט: "מה שאנחנו מדברים- זה לא העסק שלך". או "אל תתערב בשיחה של מבוגרים"...

אבל למדונו חז"ל- "קבל את האמת ממי שאמרה". אם נהיה אמיתיים- נודה לדברי הילד. לא שנשתף אותו בוויכוח, אלא שנודה לו שעכשיו התנהגנו בצורה שאינה מכובדת ואנו בע"ה נשתפר. התנהגות זו, צריכה להיות גם כלפי בן הזוג. התנצלות, היא מידה נפלאה שפותרת הרבה חיכוכים ומשקעים.

התנצלות

האמת היא, שקשה לנו להתנצל, בגלל שקשה לנו להיות "מובסים" או מנוצחים. אך האמת היא, שמי שלא יודע להתנצל הוא המובס- ע"י האגו והיצר הרע שלו.

ומי שממש קשה לו להתנצל על מעשיו, יחשוב בדרך הבאה: התנצלות, לא תמיד אומרת שאתה טועה והאדם השני צודק. התנצלות אומרת שאתה מעריך את "מערכות היחסים" שלך יותר מאשר את האגו שלך. עכשיו תקראו שוב את המשפט:

התנצלות אומרת, שאתה מעריך את "מערכות היחסים" שלך, יותר מאשר את האגו שלך.

כי אין דבר יותר חשוב מלשמור על מערכת יחסים הוגנת ומכבדת עם בן הזוג והילדים.

כאשר נתנצל בפני בן הזוג ובפני הילד, הוא ילמד את הפרק הכי חשוב בחייו, הוא ילמד, שצריך להודות על האמת, להתחרט, להתנצל ולהחליט בע"ה להשתפר בעתיד.

לנצל הזדמנות

ואם אנחנו כבר על גל החינוך גם של ההורים, אפשר להוסיף ולשוחח עם הילד גם על עניין החזרה בתשובה וההתבודדות, נספר לילד עד כמה גם לנו קשה להודות על האמת, על ניסיונות היצר ועל ההתגברות שלנו וכו' כמובן בהתחשב בגיל ורמת הילד.

אם אנחנו חושבים שאפשר לרמות ולמרוח את הילד- טעינו. הילד שומע, מקשיב, יודע ומבין היטב. אנחנו רק מלמדים אותו להתרגל למידות שאינם טובות ומועילות וחבל. ולכן זה הזמן לנצל את ההזדמנות. בהצלחה!

בדיחות הדעת

הבריון של העיר החליט לעשות התערבות עם כל גיבורי העיר, הבריון לוקח לימון סוחט אותו בכל הכוח ומי שמצליח להוציא עוד 2 טיפות מהלימון מקבל על אתר 1000 שח, כל גיבורי העיר בשורה מנסים את מזלם אך לשוא אף אחד לא הצליח להוציא אפילו טיפה אחת, לפתע מגיח מהקהל אדם צנום ורזה ומציע את עצמו לסחוט את הלימון, כולם פרצו בצחוק לנוכח רצונו, אך האיש מתעקש לסחוט ואכן לוקח את הלימון ומצליח להוציא 10 טיפות, כולם בהשתאות שואלים אותו איך יכולת אחרי שכל הגיבורים לא הצליחו? משיב האיש: אני עובד במס הכנסה.

העלון מוקדש
לרפואה שלימה
טל בן יונה
להקדשת העלון: 02-5308000

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

ילדים מספרים
תודה

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

אחות קטנה

שלום, שמי הודיה, אני בת יחידה ובכורה, אחרי יש שלושה אחים.

אני אוהבת את הבית שלי ואת ההורים שלי, גם את האחים שלי.

אבל יש משהו אחד שתמיד הפריע לי- שאני בת יחידה.

אני רואה את האחים שלי איך כיף להם, הם משחקים ביחד משתוללים ביחד. לפעמים אפילו רבים ואז שוב משלימים.

תמיד רציתי וציפיתי שגם לי תהיה אחות, שנשחק ביחד ונוכל לספר חוויות אחת לשניה, ואפילו להתלבש אותו הדבר.

אבל זה לא קרה,

אז החלטתי לומר על זה תודה- הודתי לה' על זה שאני אחות גדולה ועל זה שיש לי אמא מקסימה ממש כמו חברה, ועל זה שאני בוגרת ברוך ה'

הודתי לה' גם על זה שיש לי אחים טובים ואני מסתדרת איתם, ועל זה שאני חיה.

ואחרי כמה זמן בשעה טובה נולדה לי אחות אמא שלי ילדה בת- תינוקת קטנה ומתוקה. הורי קראו לה אסתר מרים

מהרגע שראיתי אותה כבר ידעתי שאני יטפל בה ויעזור לאמא שלי וגם ידעתי שהכל בזכות התודה שעושה פלאים.

ולא משנה אם זה ילדים או מבוגרים- כל אחד יכול לעשות את זה על החלום שאותו הוא רוצה להגשים ולראות כמה טוב ה'

אמרתי תודה וקיבלתי אחות קטנה ומתוקה.

ילדון הידודון

מלבד מה שמוזכר בפרשת השבוע על ספירת העומר, האם אפשר למצוא עוד קשר מפרשת השבוע לפטירת תלמידי רבי עקיבא.

תשובה פרשת שמיני: אלצפן ומישאל מתבקשים להוציא את גופותיהם של נדב ואביהוא מהמשכן. אלצפן ומישאל היו בני דודיהם של נדב ואביהוא, אולם כונו בתורה 'אחים' (ויקרא י ד).

זוכה: חנאל אלמליח, עתלית.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מדור ילדים
שעשועון מגוון

פתרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מה מסתתר

זהו את התמונות, השתמשו באות הראשונה של כל תמונה וכיתבו למטה הרכיבו משפט בן 3 מילים ומצאו את ההקשר לזמן

ההקשר: _____

זוכה פרשת שמיני: הדסה זכרי, ירושלים.

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

מקומו של עולם

כאשר האדם מקשר עצמו אל האמונה, אזי אין מקום ומצב שבו הוא לא יכול לעבוד את ה', כמו שכותב רבי נחמן מברסלב (למ"ת נ"ו): "כשיש להאדם לב, אין שייך אצלו מקום כלל, כי אדרבא, הוא מקומו של עולם וכו' כי האלוקות הוא בלב, כמו שכתוב (תהלים ע"ג): "צור לבבי"

ואצל ה' יתברך נאמר (שמות ל"ג): "הנה מקום איתי"- שהוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו.

נמצא, מי שיש לו לב ישראלי, אין ראוי לו לומר שמקום זה אין טוב לפניו, כי אין שייך אצלו מקום כלל, כי אדרבא, הוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו כ"ל".

פירוש - מאחר שה' נמצא בכל מקום, לכן לא שייך לומר ש"כאן" או "שם", אני לא יכול לעבוד את ה'. ויותר מזה יש לומר, שלא רק שה' נמצא פה ושם ובכל מקום שתהיה, אלא ה' הוא שהשגיח וגלגל שאתה תהיה כאן ומכאן תעבוד אותו.

כל מה שנאמר בעניין ההתחזקות, שייך הן כשהאדם יוצא לגלות, שכפשוטו, הוא גר במקום שהוא לא רוצה לגור; בעיר אחרת או בארץ אחרת או בשכנות לא רצויה וכו' וכו'. והן כשהגלות באה לאדם בתוך ביתו.

דוגמה אחת לגלות שבאה אל האדם היא, כאשר על בני הזוג מוטל לטפל באחד מההורים לעת זקנה.

כל אחד יכול לשער בנפשו איזה דבר קשה זה. החיים נעשים מוגבלים מאד בכמה אופנים:

קודם כול, יש חדר אחד פחות בבית. אין פרטיות, אין חופשיות לצאת לטיולים, כל השימוש בבית מצומצם, קשה לארח חברים וכו' וכו'.

ועוד, יש את ההתמודדות עם אותו הורה, שלעת זקנה הוא נעשה רגיש או קפדן, ולא נוח להיות בסביבתו, וצריכים לנקות אחריו וכו' וכו', וזו רק דוגמה אחת מיני רבות לכל מיני מצבים, שהאדם בתוך ביתו מוכרח לסבול מצב שאינו נוח לו, שאינו לרוחו, שמגביל אותו - גם זו גלות, שהעצה היחידה והאמתית בשבילה היא רק התחזקות, הבאה מתוך האמונה הפשוטה שזה רצון ה', וזה לטובתי, ואני מתקן בזה הרבה וכו'.

והכלל בכל סוגי הגלויות הוא על פי מה שכתב רבינו, שמי שיש לו לב, יכול לעבוד את ה' בכל מצב. לכן תדע האשה וידע האיש, שהחיסרון שהם מרגישה, הוא רק בהם!

כי ה' רוצה שהוא יעבוד אותו ככה, והוא פשוט לא רוצה ולא מוכן לקבל את המציאות, כי הוא לא מאמין שזהו רצונו של ה', ושאם הוא יתברך השגיח שכך יהיה, אז הוא גם ייתן את הכוחות לזה, אם רק ירצה. כל שכן שלא יתחיל להאשים את בן הזוג: הכול בגללך! כי התוצאה מזה היא שהבית פשוט נשרף.

וגם לא יאשים את עצמו, שאז בוודאי יתייאש. אלא יסתכל על הכול באמונה ויגיד:

ברוך ה'! ככה ה' רוצה שאני אעבוד אותו, ואני אמצא את הדרך לעשות רצונו, וגם את הפינה השקטה שלי.

קו האמונה
02-6444250

לאורם נלך
הילולא דצדיקיא

רבן של כל בני הגולה
רבינו מאיר מרוטנבורג זיע"א
י"ט אייר

רבינו מאיר הכהנה המהר"ם היה מאחרוני בעלי התוספות עלד בוורמיזא בשנת ד"א תתקע"ה במשפחה של חכמים גדולי תורה ואביו ר' ברוך היה חכם חשוב ושימש ברבנות בוורמיזא, והמהר"ם מזכירו בחיבוריו ביראת כבוד.

ראשית חינוכו קיבל אצל אביו הרב, ויחד עם זה שימש את חכמי התורה שבדור מוריו העיקריים היו ר' יצחק בר' משה מווינא, בעל אור זרוע, ור' שמואל בר' מנחם מווירצבורג עודו בגיל צעיר נסע לישיבות צרפת ויצק מים על ידי חכמי צרפת בעלי התוספות. עטור כתר תורה הוא שב מצרפת למקום מולדתו וככוכב מאיר הוא מופיע על שמי היהדות באשכנז כאן הוא מפתח את פעולתו הענפה והפוריה, החל בכהונתו כרב בקהילות שונות באשכנז וסיים כמורה לעם ומנהיג הדור כולו.

רוב ימיו ישב ברוטנבורג ושם יסד ישיבה גדולה, שהפכה למרכז תורה חשוב באשכנז, ממנה יצאו תלמידיו הגדולים ומשם שלח את רוב תשובותיו המגיעות לאלפים. שמו כגדול הדור הלך לפניו והיה לאישיות תורנית מרכזית בכל רחבי אשכנז וצרפת, ואף למרחקים הגיעה השפעתו ראשי קהילות גדולות ופופוארות פנו אליו בשאלות שונות בכל שטחי החיים, בעל פה ובכתב, כל הדבר הקשה הביאו אליו ופסקיו היו נר לרגליהם.

ימי מגוריו של המהר"ם באשכנז עברו עליו תוך פעולה מתמידה ומאומצת בהרבצת תורהו כרועה נאמן הנהיג את קהילות ישראל על מבועי התורה. בסוף ימיו הלך מצב היהודים באשכנז הולך ורע מיום ליום אכפו הצרות, הגזירות והרדיפות עד ללא נשוא. אז גמר מהר"ם אומר לעזוב את עמק הבכא, ולחוש לו מפלט בארץ אחרת. בימים ההם נתעוררה באשכנז תנועה לעליה לארץ ישראל, וכנראה אף המהר"ם הצטרף אליה, הוא לקח את מקל הנדודים בידו ואחרי תלאות מרובות הגיע ביחד עם בני משפחתו ללומברדיה ויתעכב שם עד שיתלקטו אליו כל בני חבורתו, שכפי שסבורים מגמת פניהם היתה ארץ ישראל.

בשהותו שם הכיר אותו מומר אחד שהלשין עליו והודיע על בריחתו לשלטון ואסר מיד והוחזר לאשכנז, ולפי פקודת הקיסר רודולף הושם בכלא.

הקיסר דרש סכום עצום דמי פדיונו. אולם כשנודע זאת למהר"ם אסר על הקהילות לפדותו, כדין התלמוד "אין פודין את השבויים יותר על כדי דמיהן", כדי שלא להגדיל את יצר החמסנות של המושלים לאסור כל גדול בישראל למען קבל כופר נפשו. הוא קיבל על עצמו את היסורים מרצון ונשאר כלוא בבית האסורים ושם בילה את שארית ימיו. במעשהו זה קידש מהר"ם שם שמים ושימש דוגמה להקרבה עצמית לתקנת הרבים.

כשבע שנים היה תפוס בכלא, אולם אף בשנים אלו המשיך ללמוד ולהורות והשיב את תשובותיו לכל שואליו. הרבה מחידושיו ותוספותיו נכתבו על ידו ביתי שבתו בכלא. שם סידר לפניו תלמידו ר' שמשון בר' צדוק שקיבל רשות לבקרו תכופות, את ספר ה"תשב"ץ", הדן בענייני הלכה ומנהגים.

כמו"כ עמד בקשר מכתבים הדוק עם תלמידיו האחרים שלא הורשו לבקרו. באחת מתשובותיו שכתב ביתי מאסרו הוא כותב: "אין בידי ולא ספרי פסקים ואם ימצא שהתוספות וספרי הפוסקים חולקים עלי בשום דבר דעתי מבוטלת להם כי מה לעני יודע שיושב חושך צלמות ולא סדרים זה ג' שנים ומחצה העני השכח מכל טובה אסקופה הנדרסת הנקרא בשכבר. מאיר בר' ברוך זלה"ה"...

ארבע עשרה שנים אחר פטירתו עדיין לא הגיע לקבר ישראל מחמת נקמת הקסר עד שלאחר ארבע עשרה שנים פדהו עשיר ברוב כספו, כדי להביאו לקבר ישראל וכתמורה ביקש להיקבר על ידו.

תלמידים רבים העמיד המהר"ם, מהם שהיו לאחר פטירתו לנושאי דגל התורה וההוראה באשכנז. המצויים שבהם הם: רבינו אשר (הרא"ש), ר' מרדכי בר' הלל (בעל המרדכי), ר' שמשון בר' צדוק (בעל התשב"ץ), ר' חיים אליעזר (בעל תשובות מהר"ח או"ז), ר' יצחק מדורא (בעל "שערי דורא"). זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

סיפור לשולחן שבת

שידוך משמים

חסיד רווק אשר ניסה רבות לפעול למען זווג הגון בעבורו. פנה אל רבו המגיד ממעזריטש והתלונן על קשייו למצוא שידוך בשל מצבו הכלכלי העגום. "לך לשלום", אמר הרבי. "ואת הצעת הנישואין הראשונה שתבוא אליך - קבל". בדרכו הביתה עבר דרך פונדק דרכים. החסיד מצא עצמו שוהה בחברת קבוצת לא-יוצלחים שבזבזו את זמנם בשתייה והוללות. כאשר גילו אותו הפוחזים החלו מתעניינים בו וזה סיפר להם כי זה עתה היה אצל המגיד ממעזריטש.

"מה רצית מן הרבי?" חקרוהו. "ביקשתי מן הרבי להעתיר למעני בתפילה שיעזור לי לפגוש את בת זוגי המיועדת" ענה בתום לב, "ואז הוא אמר לי שאצטרך להסכים לשידוך הראשון שיוצע לי". משמע זאת אחד מן החבורה, הוא קפץ והכריז: "מצוין! יש לי שידוך מצוין עבורך. אחותי היא גרושה טרייה ויש לה נדוניה של מאה רובל כסף - והיא אפילו נמצאת כאן! אם אתה מסכים, נוכל לסגור את השידוך תיכף ומיד!"

האמת היא שאותה המיועדת הייתה בתו של בעל הפונדק העשיר, באותה העת נעדר מביתו בעל הבית וחבורת הפוחזים החליטו לעשות "צחוק" מכל העניין. החסיד ענה בתום ליבו: "טוב, אני מסכים". הפוחז רץ אל המטבח, הסביר לבחורה את הבדיחה וביקש ממנה לשחק את תפקיד הרעייה, באומרו שזה יהיה מצוין לעסקי הפונדק, שכן יוזמנו משקאות רבים כדי לחגוג את המאורע. בתמימותה, היא הסכימה לכך.

כדי לפנק את החסיד הצעיר לכבוד האירוסין הלא שגרתיים, הזמינה חבורת הפוחזים שתייה כיד המלך. הם שתו "לחיים" ובירכו את הבחור וכל העת צחקקו מאחורי גבו. ואז אחד מהם הציע הצעה נוספת: "למה שלא נארגן את טקס הנישואין מידי? המיועד גם התנדב ואמר שהוא יודע לכתוב את כתובה וגם לערוך את הטקס. הרי בכך הוא יקיים את ציווי של הרבי. והחופה התקיימה... לאחר שההצגה הייתה מושלמת נהנו מן הבדיחה שלהם עד כדי כך, שהם לעגו לו ללא כל מעצורים ואפילו החלו להכותו מעט. הצעיר נמלט משם והעביר את הלילה בצריף סמוך. בבוקר הוא העז להתקרב לדלת הפונדק, בדיוק באותו רגע הוא שמע את אחד המשרתים באומרו, "הנה מגיע 'אבי הכלה'!" הצעיר ניגש לבעל הפונדק ואמר לו, "מה שלומך, חותני?"

בעל הפונדק נרתע קצת. "מי הוא זה? על מה הוא מדבר?" תהה בליבו. ביתו, שיצאה לקדם את פניו, הסבירה: "האיש הצעיר הזה שעשע אותנו קצת, ואמש עשינו חופה וקידושין רק לשם השעשוע! חשבתי שתשמח כשתשמע כמה אוכל ומשקאות חריפים מכרנו". הדבר לא מצא חן בעיני אביה והוא חקר אותה כדי לגלות בדיוק מה התרחש. כאשר הבין נבהל והזדעזע וצעק בחימה על החסיד: "מה עלה בדעתך להתחתן עם הגברת הצעירה הזאת? אם אתה באמת חסיד ותלמיד ישיבה שאתה נראה, אז אתה היטב מה משמעותם של הדברים קלטת שהם עושים ממך צחוק?" תחילה דיבר אליו נוקשות, אך מייד התעשת וריכך את דבורו, מחשש שמא יברח הבחור וביתו תישאר עגונה.

מיד ביקש בעל הפונדק מן הצעיר לתת לבתו כתב גירושין והבטיח לו עשרים רובלי כסף עבור הטרחה. להפתעתו, הצעיר, שהיה נראה כעני מרוד, סירב. בעל הפונדק העלה את גובה ההצעה שלו מספר פעמים, אולם בכל פעם נתקל בסירוב דומה. "אתה יכול להפסיק לשחד אותי", אמר החסיד לבסוף. "בוא ואסביר לך דבר: הרבי שלי המגיד ממעזריטש אמר לי להסכים לשידוך הראשון שיוצע לי, וזה מה שעשיתי. קיבלתי את ההצעה בהתאם להנחיותיו של הרבי ובהחלט לא אסוג מכך ללא הוראה מפורשת מן הרבי. אם אין ברירה אחרת, בוא ונלך לרבי יחדיו וניתן לו להכריע". בעל הפונדק ההמום הבין שאין לו ברירה אלא לנסות למעזריטש. בהגיעם שטח את תלונתו המלאה בפני המגיד. "אברר את העניין עם הצעיר", אמר המגיד. לאחר דין ודברים, אמר לו המגיד: "שוחחתי בעניין הגירושין עם הצעיר והוא מסכים - בתנאי שתיתן לו אלף רובל כסף. אך מה ביחס לביתך? האם לא הגיעה השעה שהיא תישא לאישה? הרשה לי להציע לך שידוך מצוין עבורה. אני מכיר יהודי מלומד וירא שמים, המגיע ממשפחה בעלת שושלת נאה וטובה והוא עצמו איש בעל אופי מצוין...". "אני אקבל בשמחה כל אדם שתמליץ עליו, רבי", אמר בעל הפונדק, שרחש כבוד רב לרבי. "לחתן המיועד יש רק חיסרון אחד", המשיך המגיד. "הוא קבצן, ובשל עוניו הוא עושה רושם עלוב. אך עכשיו הסתדר גם עניין זה. אתה רואה, זה עתה הוא קיבל אלף רובל כסף שהוא יביא עמו לנישואין. כך לא תפסיד כלום אם "תקנה" את 'הבעל הראשון'... אתה רואה", סיכם הרבי דוב בער ואמר, "אין צורך בגט ובנישואין נוספים. אני מבטיח לך: זה שידוך מן השמיים. בעל הפונדק קיבל באמונה ובתום לב את דבריו של הרבי. לקח את עצת הרבי והלך הביתה בשמחה עם חתנו, ברכתו של הרבי צלחה, והזוג הצליחו בחיי הנישואין. אכן 'שידוך מן השמים'.

מאמר ראש הישיבה -המשך-

ורגע באמת ולעולם לא ניפול ולא ניחלש מזה; **והן בתפילת שמונה עשרה**, שגם בה צריכים לחזור ולשנן את הידיעה הזאת.

כי את כל תפילת שמונה עשרה ניתן לפרש על פי הידיעה הזאת. בכל פעם שאתה אומר 'אתה', תזכור ותחשוב למי אתה אומר 'אתה' ומה המשמעות של זה. 'אתה' זה ה' יתברך שאוהב אותך ומחכה לשמוע אותך ורוצה לתת לך ולהיטיב אתך.

כשאתה אומר "אתה חונן לאדם דעת" - תחשוב: 'אתה' שאוהב אותי ורוצה לתת לי דעת. וכשאתה אומר: "כי א-ל טוב וסלח אתה" - תחשוב: 'אתה' שאוהב אותי ורוצה לסלוח לי ולכפר לי על הכול. כשאתה מבקש מה' שיחזיר אותך בתשובה - תחשוב שאתה מבקש מה' שאוהב אותך ורוצה לעזור לך לחזור בתשובה שלימה. וכן על זו הדרך בכל הברכות.

ומעבר לכך, בכל מקום אתה מבקש הושיענו, גאלנו, ריבה ריבנו, חוננו - תבקש להינצל מכל הכפירות, להינצל מכל מחשבה שח"ו ה' לא אוהב אותנו. זו הישועה היחידה, כי זו הישועה המרכזית שבה הכול תלוי. **כל קיבול התפילות וכל הקשר עם התפילה תלוי בידיעה הזאת.**

הכול זה אהבה

רק במילים "אלוקי אברהם אלוקי יצחק ואלוקי יעקב" - אפשר להאריך בלי סוף ולחשוב ולזכור ולכוון כמה האבות הקדושים חיו את האמונה וכמה היו מוכנים לעשות הכול בשביל ה' **בזכות הידיעה הברורה שלהם שה' אוהב אותם**. כי האבות הקדושים וכל גדולי הצדיקים שבכל הדורות עשו את רצון ה' במסירות נפש עילאית, ועכשיו למדנו את דברי הזוהר הקדוש שכל הכוח למסור נפש בעבודת ה' ולרוץ אחרי ה' כאריה ישאג - תלוי בידיעה שה' אוהב אותך!

וניתן לראות את זה מרומז בדברי רבי נחמן שכתב בליקוטי מוהר"ן ששלימות התפילה היא "לעשות מכל התפילה אחד" - ו"אחד" זה בגימטרייה "אהבה", ועל פי מה שכתבתי כאן, ניתן לומר בדרך רמז שזו כוונת רבי נחמן: שכל התפילה תהיה סובבת סביב האהבה שה' אוהב אותנו.

לסיכום, הידיעה שה' אוהב אותך כמו אב לבנו, היא:

המפתח להינצל לגמרי מהיצר הרע.

המפתח לתשובה שלימה, כי אתה יודע שה' תמיד אוהב אותך ולעולם לא תיסגר בפניך הדלת.

המפתח כל עבודת ה' כי היא הנותנת לאדם את הכוחות לפרוץ קדימה בלי מעצורים.

המפתח לתפילה כי אתה בא לאוהב הגדול ביותר שלך ואתה לא צריך לשכנע אותו בכלום, כי הוא רוצה לתת לך. אתה בא רק כדי לבנות כלים ולקבל באהבה.

ה' יזכנו לדעת ולהרגיש זאת באמת כל ימי חיינו.

בברכת שבת שלום ומבורך

רם התורה

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

מוסר הפרשה
חידושים לפרשת שבוע

עבודת הכהן

הנה בענין עבודת בית המקדש נאמרו הלכות מיוחדות, השונות מההלכות שנאמרו בשאר המצוות: בכל המצוות, ההלכות הן דין בגוף המצווה עצמה, כגון איזה לולב לקחת, אילו תפילין להניח, וכן על זה הדרך כיצד לקיים את המצווה עצמה, הכל נאמר בגוף המצווה עצמה, אך לא נאמרו הלכות באדם המקיים את המצווה - איך יראה, איך יתלבש וכדומה, לדוגמא בזמן נטילת לולב אין הגבלה כיצד יתלבש האדם הנוטלו, וכדומה כי הוא עצמו אינו אלא עושה את מעשה המצווה ואינו נכלל בעצם המצווה.

לא כן עבודת בית המקדש, בה הכהן העובד הוא חלק מן העבודה עצמה. העבודה נשלמת גם על ידי העובד, וגם על ידי מקום העבודה דהיינו בית המקדש והמזבח, כולם בכלל העבודה הם, ורק בהצטרף כולם נשלמת עבודת הקרבן.

ולכן בעבודת בית המקדש נאמרו גם הלכות לגבי האדם העובד: שיהיה כהן, שילבש בגדי כהונה, והלכות נוספות. מכיוון שהעובד הוא חלק מן העבודה של הקרבן, צריך שהעובד גם הוא יהיה לרצון לפניו יתברך כמו הקרבן עצמו, וזהו הטעם שאמרה התורה בפרשתינו שלא יהיה מום בכהן העובד בקרבן. כשם שמום פוסל בקרבן כך המום פוסל בכהן המקריב את הקרבן, כי כשם שכשחסר בתיקון הבהמה אין כאן עבודה ומעשה הקרבה - כך אם חסר בתיקון העובד, חסר בגוף מעשה העבודה וההקרבה, והוא הדין על לבוש הכהן אם חסר בגד אחד לכהן הרי עבודתו פסולה, וכן אם לא קידש את ידיו ורגליו לפני עבודתו הרי עבודתו פסולה.

ענין זה שייך גם בעבודת התפילה שנתקנה להיות כעבודת הקרבן, האדם עצמו נעשה חלק מגוף העבודה, וצריך שגם הוא עצמו יהיה מוכשר ונקי כדי שיהיה ראוי להיות חלק מגוף העבודה - עבודת התפילה. לכן כתב מרן השולחן ערוך (סי' צ"ח ס"ד) שכמה מהדינים שישנם בכהן המקריב את הקרבנות, שייכים גם באדם העומד בתפילות: שיתפלל מעומד כמו שעבודת הקרבן במעומד, שיקבע מקום לתפילתו כמו שלכל קרבן היה מקום קבוע לשחיטתו ולמתן דמו, שלא יחוץ דבר בינו לבין הקיר כמו שבקרבן החציצה בינו לקיר פוסלת, וע"ש עוד.

על כן צריך האדם לדעת בעודו מתפלל, שמלבד מה שעליו לקיים את המצווה כדי לצאת ידי חובה, הוא עצמו גם כן חלק מעיקר המצווה, הוא חלק מהעבודה העולה לריח ניחוח לפני ה' יתברך - התפילה העושה נחת רוח לפניו. והמתבונן בזה ודאי שיתלהב ליבו בחשק גדול בתפילתו (תפארת שמשון ויקרא עם' ס"א).

וזה צריך להיות עבודת היהודי תמיד להתקשר לבוראו ולהתפלל בהכנה הראוייה, שידע תמיד שגופו הופך להיות חלק מעבודת השם על ידי תפילתו כי עיקר הקשר והשער שיש לאדם לבוראו הוא על ידי התפילה כמו שכותב רבי נחמן מברסלב ליקו"מ ח"ב פד) דַּע, שֶׁעִקָּר הִתְחַבְּרוּת וּדְבֵקוּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה. כִּי הַתְּפִלָּה הוּא שַׁעַר, שֶׁדֶּרְךְ שָׁם נִכְנָסִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם אִשְׁתַּמְּדִעִין לֵיהּ. השם יזכנו אכי"ר.

פנינים הסידות ברסלב

"הֲלֹא תִּרְאוּ בְּעֵינֵיכֶם, שֶׁבְּתְחִלַּת לִיקוּטֵי מוהר"ן נִכְתַּב הַמַּאֲמָר מֻרַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי, וּמַה שֶּׁאֵכוּת לְכָתְבוֹ בְּתְחִלַּת הַסֵּפֶר הַיְקָר הַזֶּה"? אָמַר הָאִישׁ הַנַּ"ל: "אֲדַרַבָּא, אִמְרוּ אַתֶּם" אָמַר לוֹ: "עֲרָאָה, שֶׁרַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה רִמֵּז, שֶׁיֵּשׁ בּוֹ נִשְׁמַת רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי, כִּי רַבִּי "שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי" גִּימַטְרִיָּא רַבִּי "נַחְמָן בֶּן שִׂמְחָה..." (שיש"ק א רלד)

פֵּאֲמַר 'חֲדֵי רַבִּי שִׁמְעוֹן' (ליקו"מ סִימָן ס"א). הָיָה אֵצֶל רַבֵּנוּ זַ"ל צַעֲרָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמְקֻרָבִים אֵלָיו זַ"ל אֵיךְ שֶׁאִיהֶיה הַהִתְעַנְּגוּת אַחַר פְּטִירָתוֹ זַ"ל בְּעִנְיַן הַהִתְקָרְבוּת אֲלֵיהֶם זַ"ל וְרָמַז לָהֶם שֶׁהָעִקָּר הוּא לְהִתְחַזֵּק בָּאֱמוּנַת חֲכָמִים בֶּאֱמֶת וְלִבְלִי לָסוּר מִדִּבְרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמֹאל וְכוּ'. (שיש"ק ה כו)

דְּרִיכַת הַקֶּשֶׁת בל"ג בָּעֹמֶר הוּא סְגֻלָּה לְבָנִים. (ספר המידות בנים סג)

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

בקריאת שמע מכסים את העיניים, האם צריך להוריד את המשקפיים או שאפשר לכסות את המשקפיים?

אף שמכתבי האריז"ל לכאורה משמע שצריך להניח את יד ימין על העיניים ממש, ומשמע שכל דבר אחר נחשב לחציצה, מכל מקום מבואר בפוסקים שהמשקפיים אינם נחשבים לחציצה, ויכול לכסות עם היד את המשקפיים ולעצום את העיניים. שו"ת דברי יציב (ליקוטים סימן י"ב).

לפעמים בתפילת שחרית אני מאד ממהר לעבודה, בפרט ביומי שני וחמישי, האם אני יכול לחלוץ את התפילין בזמן קריאת התורה?

נוהגים שלא לחלוץ תפילין עד שמחזירים את הספר תורה להיכל, שלחן ערוך (סימן כ"ה). וכן אין לחלוץ את התפילין בפני ספר תורה, אפי' אם ספר התורה סגור ומכוסה במעיל, אלא אם כן מסובב ראשו או שמכסה את ראשו בטלית. שלחן ערוך (סימן קמ"ב סעיף ב').

התפללתי בכותל המערבי וכעת אני רוצה לצאת מהכותל, האם מותר לי להפנות את הגב אל הכותל כדי לצאת ממנו, או שצריך ללכת אחורה עד שיוצאים מן הרחבה?

בבית המקדש היה אסור להפנות גבו אל ההיכל אלא הכהנים והלויים בזמן שגומרים עבודתם היו מהלכים אחורנית מעט מעט עד שיוצאים מן העזרה, ומכאן למד הרמב"ם בהלכות בית הבחירה (פרק ז הלכה ז) שגם בזמנינו אף שחרב המקדש צריך לנהוג באותו המורא שאין להפנות את גבו כנגד השכינה, ובספר סובו ציון (עמ' י"ז) הביא בשם הגר"א נבנצאל שליט"א שהרב נוהג שלא להפנות את גבו בכל שטח רחבת התפילה. ומכל מקום אין זו אלא הנהגה טובה ולא עיקר הדין, מכיון שרחבת הכותל אינה חלק מבית המקדש אלא הרחבה שלפני הר הבית והכותל המערבי הוא החומה שמקיפה את הר הבית ולא חלק מבית המקדש, ולכן אין זו הלכה אלא רק הנהגה טובה. (הגאון הרב אושרי אזולאי שליט"א בתשובה).

פלטה שמחממים עליה בשרי האם אפשר לחמם עליה מאכלים חלביים?

צריך לקחת בחשבון שייתכן ומהתבשיל הבשרי עזל על גבי הפלטה, וכשמניחים את החלבי ישירות על גבי הפלטה המלוכלכת ברוטב של בשר, יש כאן איסור גמור של בשר וחלב,

ועל כן אם רוצים לחמם חלבי על גבי פלטה שחיממו עליה בשר, יש להכין נייר כסף חתוך מבעוד יום ולעשות חייץ בין הפלטה לתבנית החלבית באופן שיהיה שתי חציצות בין הפלטה למאכל - נייר כסף והתבנית, או אם מחממים בורקס - שתי ניירות כסף חתוכים, אבל אין לחמם מאכלים חלביים על פלטה שמחממים עליה בשר ללא הפסק נייר כסף.

שלום רב תנור קונדטורי גדול שחומם בו בורקס חלבי לפני מספר דקות האם מותר לי לאפות בו פרווה כעת לאירוע בשרי?

מותר לאפות כעת פרווה בתנור החלבי ולאחר מכן לאכול את הבורקס הפרווה בסעודה בשרית. על פי השלחן ערוך יורה דעה סימן צ"ד דריחא לאו מילתא.

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:43	19:58	20:35
תל אביב	19:00	20:00	20:33
חיפה	18:53	20:01	20:36
באר שבע	19:00	19:58	20:34

פרשת אמור • י"ט אייר תשפ"א • גליון 719

מאמר ראש הישיבה

אחרי ה' יילכו כאריה ישאג

גילוי הרצון העמוק

ברצוני לשתף את הקוראים בשאלה מאוד מעניינת וחשובה ששאלו אותי בשבוע האחרון. וזו השאלה:

אתה אומר שה' יתברך אוהב אותנו כמו אבא, ושזו ידיעה פשוטה, כי כל אבא אוהב את הבן שלו, ורוצה להיטיב אתו, ולא רוצה להזיק לילד שלו. הכול טוב ויפה. אבל בפועל זו לא תמיד המציאות. אנחנו רואים ושומעים על מקרים רבים שאבות מסתכסכים עם הילדים שלהם, שהם מנתקים איתם קשר או שאינם רוצים לראות אותם, ואפילו מנסים להזיק להם או מכים אותם או מתעללים בהם?

לכן חשוב לי להדגיש: כשאני מדבר על אהבת אב לבנו, אני מדבר על **האהבה שיש להורים לבנם הקטן שזה עתה יצא לאוויר העולם, מה רוצים הורים צעירים עבור התינוק שלהם**. כשהדף עדיין חלק, הן אצל האבא והן אצל התינוק - אז ניכרים ובולטים הרצונות העמוקים של האבא להיטיב ואז ניכרת אהבתו הגדולה לבנו.

תשאל כל אבא: "מה היית רוצה עבור בנך? תיקח מחברת ותתחיל למלא בקשות..." מהר מאוד לא יהיה מקום במחברת, והיא תתמלא בשאיפות וברצונות שיהיה לילד כל טוב בגשמיות וברוחניות: עושר, חכמה, חן וחסד, זיווג טוב, והצלחה בחיים, שיהיה צדיק ובעל מידות, ועוד ועוד משאלות בלי סוף ובלי גבול.

כשגבר הופך לאבא הוא מגלה בעצמו פתאום אהבה שהוא לא הכיר, עוצמות של רצון לתת ולדאוג, לפנק ולשעשע, למסור נפש עבור היצורים הקטנטנים. האבא הצעיר רק חולם איך להעניק לבנו את החיים הטובים ביותר.

ה' עשה את האדם ישר

אז נכון שלפעמים במהלך החיים, ההורים נשחקים והיצר הרע והמידות הלא מתוקנות עושים את שלהם. אבל **ברגש וברצון הבסיסי** של כל אבא ואימא - הם אוהבים את הילדים בלי סוף ורוצים עבורם רק את הטוב ביותר.

וגם כאשר החיים מסתבכים ומתגלים קשיים, עדיין בדרך כלל ועל פי הרוב האבא והאימא הם הדוגמה המושלמת לאהבה ולנתינה בלי גבול ובלי תנאי: "כרחם אב על בנים". אתה רואה הורים רבים מאוד שמוסרים את נפשם על ילדיהם גם כאשר הילדים עוברים על רצונם ולא הולכים בדרך הישר.

לכן לא מסתכלים על המקרים היוצאים מן הכלל, אלא על תכונת הנפש הבסיסית. אף אחד לא מביא ילדים לעולם כדי שיסבלו, אלא כל מי שרוצה ילדים הוא מביא אותם לעולם רק כדי לממש ולהוציא לפועל את אהבתו הגדולה.

לזה אני קורא לזה ידיעה פשוטה. האם יש לך ידיעה פשוטה יותר מזה שאבא אוהב את הילדים שלו?! האם יש לך תכונת נפש בסיסית יותר מהאהבה הטבעית של הורים לילדיהם?

ויותר מזה. עצם זה שה' ברא את האדם באופן כזה שייוולד להורים, ושכל אדם יקים בית ויזכה לילדים - זה **רק כדי להמחיש לנו את אהבתו הגדולה שהוא אוהב אותנו**.

הכנפיים שלך

ותדעו לכם שהידיעה הזאת היא המפתח לכל עבודת ה'! היא המנוע החזק ביותר לדחוף את האדם לעבודת ה'. וזה מפורש בזוהר הקדוש. הנה אנחנו עדיין בעיצומה של השמחה הגדולה של רבי שמעון בר יוחאי, נראה מה כתוב בספרו הקדוש:

"אלמלי הוו ידעין בני נשא, רחימותא דרחים קודשא בריך הוא לישראל, הוו שאגין ככפיריא למרדף אבתריה".

ותרגום הדברים הוא כך: אם היו יודעים בני אדם כמה אהבה הקדוש ברוך הוא אוהב את עם ישראל, היו שואגים ככפירים (אריות צעירים וחזקים) כדי לרדף אחריו, כלומר היו רצים ומסתערים בכל הכוח כדי לעבוד את ה'.

על פי זה אני אומר שהיצר הרע **העיקרי** הוא היצר הרע שמשדר לך שה' לא אוהב אותך, כי זה היצר הרע שלוקח לך את כל הכוח לעבודת ה'. ואחרי שאתה מרוקן מכוחות - רק אז אפשר למשוך אותך בקלות לכל מיני יצרים רעים אחרים. אבל אם אתה יודע שה' אוהב אותך אז אתה מחוסן מפני היצר הרע, אין לו שום גישה אליך!

וזה עמלק. עמלק זה הספק המכרסם באדם: "היש ה' בקרבנו אם אין", כמובא בתורה בעניין מלחמת עמלק. ולכן עמלק זה האויב הגדול ביותר של עם ישראל.

נמצא שחוסר הידיעה שה' אוהב אותך - זה הדבר המסוכן והמזיק ביותר לעבודת ה'; ואילו לידיעה שה' אוהב אותך יש כוח אינסופי לתת לך כנפיים לנסוק אל על בעבודת ה', ולהעניק לך עוצמות וחיות להצליח להתגבר על היצר הרע ולהתפלל וללמוד תורה ולתקן את עצמך ואת מידותיך ולעשות את רצון ה' יתברך באמת. כשאתה יודע שה' אוהב אותך אין לך מעצורים בעבודת ה'!

הפירוש של כל התפילה

וכדי להכניס את הידיעה הזאת ללב באמת - צריכים הרבה תפילות. הן לקבוע זמן קבוע ויכר בכל יום לחדש את הידיעה הזאת ולהתפלל שה' יכניס לנו את הידיעה הזאת בעומק הלב ושנחיה אותה בכל רגע

המשך בעמ' 3

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

להט החרב לשמור על עץ החיים שלא יעסוק בתורת הנסתר רק הראוי לה

על פי האמור שעץ החיים הוא תורת הנסתר, מוסיף רבי חיים וויטאל לבאר (שם דף ב טור ג) מה שכתוב (בראשית ג-כב): **"ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם... ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים"**. הכוונה בזה שהקב"ה העמיד מלאכי חבלה שישמרו על **"עץ החיים"**, שלא יכנס מי שאינו ראוי לעסוק בתורת הנסתר שהיא בבחינת עץ החיים, על ידי שהם מבלבלים את דעתו למנוע ממנו מלעסוק בתורת הנסתר, כמבואר בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכג.):

"וְאִית נְטִירִין אַחֲרָנִין כְּגוֹן נְחָשִׁים וְעַקְרַבִּים וּשְׂרָפִים, וְנַטְרִין הַהוּא טוּב דְּלָא יִיעוּל תַּמָּן דְּלָאו אִיהוּ רָאוּי לְמֵיעַל, וְאִי לָאו, כָּל חַיָּיבָיָא הֲווֹ עָאלִין בְּרָזִין דְּאוֹרַיְיתָא, וּבְגִין דָּא מַאן דְּאִיהוּ חַיָּיבָא וְייִעוּל לְמִנְדַּע רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא, כַּמָּה מַלְאָכֵי חַבָּלָה דְּאִתְקְרִיאוּ חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה נְחָשִׁים וְעַקְרַבִּים חַיּוֹת בָּרָא אִתְקְרִיאוּ, וּמְבַלְבְּלִין מַחֲשַׁבְתֵּיהּ דְּלָא יִיעוּל לַאֲתָר דְּלָאו דִּילֵיהּ".

בתרגום ללשון הקודש:

"ויש שומרים אחרים כמו נחשים ועקרבים ושרפים, ושומרים אותו טוב שלא יכנס לשם מי שאינו ראוי להיכנס, ואם לא [היו שומרים] **כל הרשעים היו נכנסים** [לעסוק] **בסודות התורה. ולכן מי שהוא רשע ויכנס לדעת סודות התורה, כמה מלאכי חבלה שנקראים חושך ואפלה, נחשים ועקרבים, חיות השדה נקראים, ומבלבלים מחשבתו שלא יכנס למקום שאינו שלו"**.

אדם הראשון היה יכול לבער קוצים מן הכרם בתורת הנסתר

ונראה להוסיף תבלין לבאר דברי רבי חיים וויטאל, איך נכשל אדם ראשון בחטא עץ הדעת משום שלא עסק בעץ חיים שהוא תורת הנסתר, על פי מה שכתב רבי חיים וויטאל עוד (שם דף ה טור ג), כי תכלית לימוד תורת הנסתר היא לכלות הקוצים שהם הקליפות מן הכרם של הקדושה:

"ועיקר מגמתו בידיעה הזה יהיה לבער קוצים מן הכרם, כי לכן נקראים העוסקים בחכמה הזאת מחצדי חקלא [קוצרי השדה]**, ובודאי שיתעוררו הקליפות נגדו לפתותו ולהחטיאו, לכן יזהר שלא לבוא לידי חטא אפילו שוגג, שלא יהיה להם שייכות בו, לכן צריך ליזהר מהקלות כי הקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה"**.

מבואר מזה כי אם היה אדם הראשון עוסק בתורת הנסתר שהיא בבחינת עץ החיים, לא היה הנחש הקדמוני שהוא היצר הרע שולט בו, שהרי בכח תורת הנסתר היה יכול להיות בבחינת **"מחצדי חקלא"**, לבער את הקוצים מן הכרם. אולם היות שעסק רק בתורת הנגלה שמפורשים בה עניני טוב ורע, לא היה יכול להיות ממחצדי חקלא ועל ידי זה הפילו אותו בחטא עץ הדעת טוב ורע.

והנה ידוע מה שגילה רבינו האריז"ל ב"שער הפסוקים" (פרשת שמות), כי נשמות ישראל שהיו במצרים היו גלגולן של הנשמות שהיו כלולות באדם הראשון כשחטא עץ הדעת. נמצא לפי זה כי מאחר ששורש החטא של אדם הראשון היה, שלא רצה לעסוק בעץ חיים שהוא תורת הנסתר, התיקון על כך הוא שיקבלו ישראל עליהם לעסוק גם בתורת הנסתר.

מעתה יאירו עינינו להבין מה שאמר הקב"ה לישראל שיצאו ממצרים: **"הנני ממטיר לכם לחם מן השמים"**, תורת הנסתר, **"ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו, למען אנסנו הילך בתורתי אם לא"**, אם יקבלו עליהם לעסוק בתורתי תורת הנסתר שהקב"ה עוסק בה, ויתקנו בכך מה שסירבו בהיותם כלולים באדם הראשון לעסוק בתורת הנסתר, וכפי שלמדנו מדברי ה"חתם סופר" מטעם זה הוריד הקב"ה לישראל את המן בל"ג בעומר, שהוא היום שבו גילה רשב"י ניצוץ משה תורת הנסתר לכל ישראל.

דורו של רשב"י במדרגת דור דעה של דור המדבר

ונראה להביא סימוכין למה שביארנו את דברי ה"חתם סופר", כי ירידת המן **"לחם מן השמים"** בל"ג בעומר היא בבחינת גילוי תורת הנסתר מן השמים על ידי רשב"י, ממה שמשוה הזוהר הקדוש דורו של רשב"י לדור המדבר, שלא יהיו כשני הדורות הללו עד שיבוא מלך המשיח, כי בזוהר הקדוש (פרשת שלח קסח:) מצינו דברים מופלגים במעלות דור המדבר:

"ודאי קוב"ה בעי לאשתבחא בתושבחתא דדרא דמדברא, דלא הוה בעלמא דרא עלאה כדרא דא, ולא יהא עד דייתי מלכא משיחא". פירוש: **"ודאי הקב"ה רוצה להשתבח בשבח דור המדבר, שלא היה בעולם דור עליון כדור זה, ולא יהיה עד שיבוא מלך המשיח"**.

ואילו בזוהר הקדוש (פרשת שלח קנט.) אמרו כן על דורו של רשב"י:

"תא חזי, לית רשו לבני עלמא למימר מלין סתימין ולפרשא לון, בר בוצינא קדישא רבי שמעון, דהא קוב"ה אסתכם על ידוי, ובגין דדרא דיליה רשימא הוא לעילא ותתא, ועל דא מלין אתמרו באתגליא על ידוי, ולא יהא דרא כדרא דא דאיהו שארי בגויה עד דייתי מלכא משיחא".

פירוש: **"בא וראה אין רשות לבני העולם לומר דברים סתומים ולפרש אותם, זולת המאור הקדוש רבי שמעון, שהרי הקב"ה הסכים על ידו, ומשום שהדור שלו מצויין הוא למעלה ומטה, ועל כן דברים נאמרו בגלוי על ידו, ולא יהיה דור כדור זה שהוא שורה בתוכו עד שיבוא מלך המשיח"**.

לפי האמור יש לבאר הקשר בין דור המדבר לדורו של רשב"י, שלא יהיו כדורות הללו עד שיבוא מלך המשיח, כי כמו שבני דור המדבר זכו לאכול את המן **"לחם מן השמים"** כדי שיזדככו מאד לקבל תורת הנסתר, כן זכו בני דורו של רשב"י לקבל ממנו תורת הנסתר שהיא בבחינת **"לחם מן השמים"**. לכן יפה אמרו על שני דורות הללו, שלא יהיו כמותם עד שיבוא מלך המשיח, כי על הדור של מלך המשיח מצינו במדרש (ויק"ר יג ג): **"אמר הקב"ה תורה חדשה מאתי תצא"**. כי אז יגלה הקב"ה לישראל כל גנזי התורה בבחינת **"לחם מן השמים"** שעדיין לא נתגלו בעולם הזה.

"תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי".

תודתנו וברכתנו נתונות לאלו שנדבו את הוצאת הגליון לזיכוי אחינו בני ישראל

משפחת מהדב הי"ו - לעילוי נשמת אמם האשה החשובה מרת לאה בת וירג'ני ע"ה

להורדת המאמרים shvilei.com
לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

אריז"ל: רשב"י הוא ניצוץ משה שברח מפרעה
כך רשב"י ברח מקיסר של רומי

ביאור דברי החתם סופר: ל"ג בעמ"ר בגימטריא משה
כי רשב"י הוא ניצוץ משה שגילה תורת הנסתר

רבי חיים ויטאל: שורש חטא עץ הדעת שלא רצה
אדם הראשון לעסוק בעץ החיים שהוא תורת הנסתר

הקב"ה הוריד לישראל "לחם מן השמים" תורת הנסתר
לתקן מה שחטאו כשהיו כלולים באדם הראשון

בעומר, על פי הידוע כי המן ירד לישראל במדבר בזכות משה רבינו, כמו ששנינו בגמרא (תענית ט.): **"שלשה פרנסים טובים עמדו לישראל, אלו הן משה ואהרן ומרים. ושלש מתנות טובות ניתנו על ידם, ואלו הן באר וענן ומן, באר בזכות מרים, עמוד ענן בזכות אהרן, מן בזכות משה".**

והנה ידוע מה שגילה רבינו האריז"ל ב"ליקוטי ש"ס" (מסכת שבת לג:): **"דע כי הרשב"י עליו השלום היה ניצוץ ממשה רבינו ע"ה, וכמו שמשה ברח מפני חרב פרעה והשיג שלימותו שם במדבר, כך הרשב"י ברח מפני הקיסר והשיג שלימותו שם במערה המדברה בלוד".**

מעתה יאירו עינינו וישמח לבנו להבין מה שזכה רשב"י למסור תורת הנסתר לישראל לדורות עולם, כי בהיותו ניצוץ משה רבינו שזכה למסור לכל ישראל תורת הנגלה, הן אמת שכל התורה ניתנה למשה רבינו בהר סיני הן תורת הנגלה והן תורת הנסתר, אולם בזמנו לא ניתנה לו רשות למסור לישראל רק תורת הנגלה, עד שבא רשב"י שהיה הניצוץ של משה ומסר לישראל את תורת הנסתר.

נפלא לצרף מה שכתב מרן ה"חתם סופר" ב"תורת משה" השלם (סוף ספר דברים) בדרשה ביום ל"ב בעומר לפני בני חבריא קדישא (דף קצב.): **"ל"ג בעמ"ר בגימטריא מש"ה שהוא עמוד התורה".** לפי האריז"ל יש לומר הרמז בזה, כי מה שזכה רשב"י להשאיר לעולם תורת הנסתר בל"ג בעומר הוא בזכות היותו ניצוץ של משה. הנה כי כן הרווחנו להבין הקשר בין ירידת המן במדבר בזכות משה רבינו להתחלת ירידת המן בל"ג בעומר, כי כמו שירד לישראל **"לחם מן השמים"** במדבר בזכות משה, כך נתגלו סודות התורה שהם בבחינת **"לחם מן השמים"** בזכות רשב"י ניצוץ משה.

"למען אנסנו הילך בתורתי" תורת הנסתר שהקב"ה עוסק בה

ועתה בא וראה כי ענין נפלא זה רמוז בפסוק של ירידת המן (שמות טז-ד): **"ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו, למען אנסנו הילך בתורתי אם לא".** בכך רמז הקב"ה למשה רבינו, כי אף שלא ניתנה לו רשות לגלות לישראל תורת הנסתר שהיא בבחינת **"לחם מן השמים"** כי אם תורת הנגלה שהיא בבחינת **"לחם מן הארץ"**, עם כל זאת ימטיר הקב"ה לישראל מן בל"ג בעומר, כדי לרמז בכך שעתיד רשב"י ניצוץ משה לבוא בל"ג בעומר לגלות לישראל תורת הנסתר, **"ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו"**, שכל אחד מישראל יעסוק בחלק תורתו שקיבל בהר סיני.

ונראה לבאר לפי זה מה שהוסיף הקב"ה לומר, **"למען אנסנו הילך בתורתי אם לא"**, על פי מה שמבואר במדרש (ב"ר א-א): **"היה הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם".** זאת ועוד מבואר בגמרא (עבודה זרה ג:) כי בג' שעות הראשונות של היום עוסק הקב"ה בתורה, וביאר רבי חיים ויטאל זי"ע תלמידו הנאמן של האריז"ל [בהקדמתו שנדפסה בתחילת "עץ חיים" דף א טור ג], כי אין ספק שהקב"ה עוסק בתורת הנסתר, ובלשון קדשו:

"ואמנם בעולם האצילות אשר שם הקב"ה יושב ועוסק בתורה, כנזכר במדרשי רז"ל וכו' שהיה הקב"ה מביט בתורה ובורא עולמות, ואין ספק כי לא במעשה אדם הראשון, ולא במעשה דבני חרי, ובמעשה אתונו דבלעם, וכיוצא בהם בהיותם כפשוטם, היה משתעשע בהם הקב"ה אלפים שנה קודם שנברא העולם ובורא בהם עולמות. אמנם שעשועות של הקב"ה בתורה, והיותו בורא בה את עולמו, היתה בהיותו עוסק בתורה בבחינת הנשמה הפנימית שבה הנקרא רזי תורה".

הנה כי כן זהו שאמר הקב"ה: **"הנני ממטיר לכם לחם מן השמים"**, ביום ל"ג בעומר, לרמז על תורת הנסתר שעתיד רשב"י לגלות ביום זה, **"ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו"**, שכל אחד מישראל יעסוק בחלק תורתו הראוי לו, **"למען אנסנו הילך בתורתי אם לא"**, אם יעסקו **"בתורתי"** דייקא תורת הנסתר שאני עוסק בה בעולם האצילות.

חטא עץ הדעת שלא רצה ללמוד תורת הנסתר

ונראה להרחיב הביאור במה שאמר הקב"ה בירידת המן בל"ג בעומר: **"למען אנסנו הילך בתורתי אם לא"**, על פי מה שמצינו חידוש נפלא בדברי רבי חיים ויטאל זי"ע (הקדמתו שם), כי שורש חטא עץ הדעת היה שלא רצה אדם הראשון לעסוק בחכמת הקבלה שהיא בבחינת **"עץ החיים"**, אלא בתורת הנגלה שהיא בבחינת **"עץ הדעת טוב ורע"**, כי כל העסק בה הוא בענינים של טוב ורע, אסור ומותר, טמא וטהור, מה שאין כן תורת הנסתר שעיקר העסק בה הוא בענינים קדושים למעלה מכל עניני העולם הזה, הנה הדברים בלשון קדשו:

"הנה נתבאר במקום אחר הזה כי עון אדם הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא, שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה. וזהו עצמו עון הערב רב האומרים למשה (שמות כ-יט) **דבר אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלקים פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמנינו זה, המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם, ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו, ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים, ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע".**

והביא ראיה שחכמת הקבלה היא בבחינת **"עץ החיים"**, ממה שמבואר בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (פרשת נשא קכד:):

"וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן (דברים לב-יב) **ה' בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר, וְאִילָנָא דְּטוֹב וְרָע דְּאִיהוּ אִיסּוּר וְהֶיתֵּר, טוּמְאָה וְטָהֳרָה, לָא שַׁלְטָא עַל יִשְׂרָאֵל יַתִּיר, דְּהָא פַּרְנָסָה דִּילָן לָא לְיהֱוֵי אֶלָּא מִסִּטְרָא דְּאִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּלֵית תַּמָּן לָא קַשְׁיָא מִסִּטְרָא דְּרַע, וְלָא מַחֲלוֹקֶת מֵרוֹחַ הַטּוּמְאָה, דִּכְתִיב** (זכריה יג-ב) **וְאֶת רוּחַ הַטּוּמְאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".**

בתרגום ללשון הקודש:

"ומשום שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזוהר, יצאו בו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בהם (דברים לב-יב) **ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, ועץ הדעת טוב ורע שהוא איסור והיתר, טומאה וטהרה, לא ישלוט יותר על ישראל, שהרי הפרנסה שלנו לא תהיה אלא מצד עץ החיים, שאין שם לא קושיא מצד הרע, ולא מחלוקת מרוח הטומאה, שכתוב** (זכריה יג-ב) **ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ".**

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

הלחם בחג השבועות, יש ללמוד ממה שכתב הרמ"א (או"ח סימן תצד ס"ג) כי מנהגנו לאכול מאכלי חלב בחג השבועות הוא זכר לשתי הלחם:

"ונוהגין בכל מקום לאכול מאכלי חלב ביום ראשון של שבועות. ונראה לי הטעם שהוא כמו השני תבשילין שלוקחים בליל פסח, זכר לפסח וזכר לחגיגה, כן אוכלים מאכל חלב ואחר כך מאכל בשר, וצריכים להביא עמהם ב' לחם על השלחן שהוא במקום המזבח, ויש בזה זכרון לב' הלחם שהיו מקריבין ביום הבכורים".

לפי האמור יש לבאר הטעם שצונו הקב"ה להביא דוקא שתי הלחם, על פי שהביא ה"שפת אמת" (שבועות תרל"א) בשם זקינו הגה"ק בעל חידושי הרי"ם זי"ע, כי שתי הלחם שמקריבים לפני ה' בחג השבועות, הם כנגד שתי בחינות של לחם: **"לחם מן השמים"** עם **"לחם מן הארץ"**. ונראה לפרש כוונתו על פי מה שמבואר בגמרא (חגיגה יד.) שהתורה נקראת לחם, כמו שכתוב (משלי ט-ה): **"לכו לחמו בלחמי"**.

הנה כי כן יאירו עינינו להבין מה שצוה הקב"ה, אחרי ימי הספירה שהם הכנה לקבלת תורת הנגלה ותורת הנסתר: **"והקרבתם מנחה חדשה לה'"**, שהיא כלולה משני לחמים, **"לחם מן הארץ"** הוא רמז על תורת הנגלה, שזוכים בה בעמלו של אדם בארץ, כמו ששנינו בגמרא (מגילה ו:) **"אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי אל תאמן, יגעתי ומצאתי תאמן"**. אבל **"לחם מן השמים"** הוא רמז על תורת הנסתר, שהקב"ה משפיע אותה מן השמים רק לאותם הראויים לכך, כמו שכתוב (תהלים כה-יד): **"סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם"**, ועל כגון דא ניתן להמליץ מה ששנינו (ברכות טז:): **"לא כל הרוצה ליטול את השם יטול"**.

נפלא לבאר בזה מה שדרשו בגמרא (ראש השנה טז.): **"מפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת, מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא, אמר הקדוש ברוך הוא הביאו לפני שתי הלחם בעצרת, כדי שיתברכו לכם פירות האילן"**. ויש לומר כי האילן עצמו הוא התורה, כמו שכתוב (משלי ג-יח): **"עץ חיים היא למחזיקים בה"**. ואילו פירות האילן הם ההשגות של תורת הנגלה ותורת הנסתר, ועל כך מבקש הקב"ה: **"הביאו לפני שתי הלחם בעצרת"**, כנגד תורת הנגלה שהיא **"לחם מן הארץ"**, וכנגד תורת הנסתר שהיא **"לחם מן השמים"**, **"כדי שיתברכו לכם פירות האילן"**, שתזכו להשגת שני חלקי התורה שניתנו בחג השבועות.

המן שירד לחם מן השמים הוא רמז על תורת הנסתר

בדרך זו במסילה נעלה להתבונן בדברי ה"חתם סופר" שגילה לנו כי המן התחיל לרדת בל"ג בעומר, כי בכך פתח לנו שערי אורה לבאר מה שכתב רבי חיים וויטאל ב"שער הכוונות" (ספירת העומר דרוש יב דף פז:), שהעיד לפניו אחד מהמקובלים הגדולים רבי אברהם הלוי זצ"ל, שכל ימיו התאבל על חורבן ירושלים, והיה נוהג לומר בכל יום בתפלת שמונה עשרה בברכת "ולירושלים עירך" תפלת **"נחם ה' אלקינו את אבלי ציון"**, שאומרים בתשעה באב.

ונזדמן רבי אברהם פעם בל"ג בעומר במירון על ציון רשב"י יחד עם האריז"ל, שהיה שם עם כל בני ביתו כדי לגלח את שערות ראשו של בנו הקטן לעשות לו פאות, ובתפלת שמונה עשרה התפלל רבי אברהם כדרכו תפלת "נחם", ואחר שגמר תפלתו אמר לו האריז"ל: **"כי ראה בהקיץ את רשב"י ע"ה עומד על קברו ואמר לו, אמור אל האיש הזה אברהם הלוי, כי למה אומר נחם ביום שמחתנו, והנה לכן הוא יהיה בנחמה בקרוב, ולא יצא חודש ימים עד שמת לו בן אחד וקבל עליו תנחומין".**

והנה האריז"ל לא גילה לנו הטעם של"ג בעומר הוא יום שמחתו של רשב"י, וכבר נאמרו ונשנו בזה הרבה טעמים, והנה בא ה"חתם סופר" ופתח לנו שער חדש לבאר הטעם של"ג בעומר הוא יום שמחתו של רשב"י, כי ביום זה י"ח באייר התחיל הקב"ה להוריד את המן לישראל. וחזר על דבריו בשו"ת "חתם סופר" (או"ח סימן רלג ד"ה אמנם). אמנם גם רעיון נשגב זה צריך ביאור, מהו הקשר בין ירידת המן לשמחת רשב"י בל"ג בעומר.

רחש לבי דבר טוב לבאר כוונתו על פי מה שמפרש בזוהר הקדוש (פרשת ויחי ריז.) מה שכתוב (שמות טז-לג): **"ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת"**, שהוא רמז על תורת הנסתר שגילה רשב"י שהיא בבחינת מן היורד מן השמים, ואחרי שנסתלק צוה הקב"ה להצניע צנצנת מן לדורות הבאים שיעסקו בה הראויים לה, הרי לנו דברים ברורים כי המן היורד מן השמים הוא רמז על תורת הנסתר.

אמנם הרי כלל גדול הוא (שבת סג.): **"אין מקרא יוצא מידי פשוטו"**. לכן נראה לקשר ענין ירידת המן לחם מן השמים בדרך רוחנית שהוא תורת הנסתר, עם הפשט שהוריד הקב"ה לישראל פשוטו כמשמעו לחם מן השמים, על פי מה ששנינו בגמרא (יומא עה:) בענין המן: **"תנו רבנן** (תהלים עח-כה) **לחם אבירים אכל איש, לחם שמלאכי השרת אוכלין אותו"**. הרי מבואר שהמן היה מזון רוחני.

על פי האמור נשכיל להבין מה שהביא ב"דברי מנחם" (סוף פרשת בשלח) בשם הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע לפרש הפסוק (שמות טז-טו): **"ויקראו בית ישראל את שמו מן כי לא ידעו מה הוא"**. כי על ידי אכילת המן נזדככו ישראל ונתעלו ממדרגה למדרגה, עד שלא הכיר אחד את חבירו ושאל עליו: **"מן הוא"**, כלומר **"מי הוא"**.

לפי זה יש לומר שהוריד הקב"ה לישראל לחם רוחני מן השמים בל"ג בעומר, כדי לזכך את ישראל שיהיו מוכנים לקבל גם את תורת הנסתר שהיא עצמה בבחינת לחם מן השמים. הנה כי כן הרווחנו להבין דברי ה"חתם סופר", כי השמחה בל"ג בעומר היא על כך שהתחיל הקב"ה להוריד לישראל את המן בל"ג בעומר, כדי לזכך אותם שיהיו מוכנים לקבל בחג השבועות גם תורת הנסתר שהיא עצמה בבחינת לחם מן השמים, ולפי המבואר הרי זה מתאים למה שהשאיר רשב"י תורת הנסתר בבחינת צנצנת המן לדורות עולם.

כאשר נתבונן נראה שדבר זה מתאים להפליא לדברי ה"בני יששכר" שהבאנו לעיל בביאור השמחה הגדולה בל"ג בעומר, על פי המבואר בזוהר הקדוש (פרשת האזינו רפז:) כי ביום פטירתו של רשב"י צוה לתלמידו רבי אבא לכתוב את הזוהר הקדוש לדורות עולם. נמצא לפי זה כי בל"ג בעומר שהוא יום פטירתו של רשב"י נמסרה תורת הנסתר לכל ישראל.

רשב"י ניצוץ משה הוריד תורת הנסתר בל"ג בעומר

רחש לבי דבר טוב לבאר הקשר הנפלא בין המן **"לחם מן השמים"** שהוריד הקב"ה לדור המדבר, ובין סודות התורה שגילה רשב"י לבני דורו בל"ג

בעניין הגילוי של ה"חתם סופר" שהשמחה בל"ג בעומר היא על ירידת המן שהחל לרדת בל"ג בעומר

ירידת המן "לחם מן השמים" בל"ג בעומר היא רמז על גילוי תורת הנסתר בל"ג בעומר לדורות עולם

חידושי הרי"ם: "והקרבתם מנחה חדשה לה'" כלולה משני 'לחמים' "לחם מן השמים" ו"לחם מן הארץ"

"לחם מן הארץ" הוא תורת הנגלה בארץ "לחם מן השמים" הוא תורת הנסתר שהקב"ה משפיע מן השמים

רם התורה

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

שבילי פנחס

הקשר הנפלא בין ל"ג בעומר לפרשת אמור

הרמז של ה"חתם סופר" על ל"ג בעומר בל"ג אותיות: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר"

לקראת ל"ג בעומר הבא עלינו לטובה שחל השנה ערב שבת קודש פרשת אמור, דבר בעתו מה טוב לקשר את ל"ג בעומר ביום שישי עם פרשת אמור שאנו קוראים בשבת קודש, על פי מה שנקשר גם כן מצות ספירת העומר שאנו מקיימים בימים אלו, שהמקור למצוה זו היא בפרשתנו פרשת אמור (ויקרא כג-טו): **"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום, והקרבתם מנחה חדשה לה'".**

פתח דברינו יאיר בדברות קדשו של ה"חתם סופר" זי"ע שכתב בדרשותיו (חלק ב דף רעט טור ב): **"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר, עד כאן ל"ג אותיות, רמז על ל"ג בעומר שבו התחיל המן לירד"**. וכוונתו כי המן היה עומר לגולגולת, כמו שכתוב (שמות טז-טז): **"זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עומר לגולגולת"** וגו'.

מגלה לנו ה"חתם סופר" חידוש גדול שהמן התחיל לרדת ביום ל"ג בעומר, ועל כך רמז הכתוב: **"מיום הביאכם את עמר"**, רמז על ל"ג בעומר שאז התחיל העומר המן לרדת. אמנם ה"חתם סופר" לא השלים לבאר לנו איך לפרש לפי זה המשך הכתובים: **"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר"**, הרי מפורש שמתחילים לספור ממחרת השבת שהוא יום ראשון של פסח, ואיך מתקשר לפי זה מה שהמשיך הכתוב, **"מיום הביאכם את עמר"**, שהוא ל"ג בעומר.

ימי הספירה הם הכנה לתורת הנגלה ותורת הנסתר

כעבדא קמיה מאריה נראה לברר מקחו של צדיק, על פי המבואר בספרים הקדושים כי ימי הספירה הם הכנה לקבלת התורה בחג השבועות, כמו שכתב ה"חתם סופר" עצמו בדרשותיו (דף רפב טור א): **"אמרתי ימי הספירה שהם הכנה לקבלת התורה"**. ומקור הדבר בזוהר הקדוש (פרשת אמור צז.) כי שבעה שבועות של ספירת העומר הם בבחינת שבעה ימי טהרה, שכנסת ישראל מטהרת עצמה לקראת קבלת התורה בחג השבועות שהקב"ה קידש את ישראל, כמו שכתוב (שמות יט-יז): **"ויוצא משה את העם לקראת האלקים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר"**. ופירש רש"י: **"מגיד שהשכינה יצאה לקראתם כחתן היוצא לקראת כלה"**.

נקדים עוד מה שלמדנו מדברי ה"בני יששכר" (חודש אייר מאמר ג אות א), כי מ"ט ימי הספירה שהם כמספר **ל"ב טו"ב** הם הכנה לקבלת תורת הנגלה והנסתר, החלק הראשון **ל"ב** ימים הוא הכנה לתורת הנגלה [ויש לומר בזה רמז נאה, כי התחלת התורה היא באות **ב'** של **"בראשית"**, וסיום התורה הוא באות **ל'** של **"ישראל"**, שהן אותיות **ל"ב**], והחלק השני י"ז ימים כמספר **טו"ב** מל"ג בעומר יומא דהילולא של רשב"י עד חג השבועות, הוא הכנה לתורת הנסתר שהיא בבחינת אור הגנוז שנקרא **טו"ב**, כמו שכתוב (בראשית א-ד): **"וירא אלקים את האור כי טוב"**. לפי זה הוא מוסיף לבאר (שם אות ב) בלשון קדשו:

"ועתה אתה ברוך ה' קורא נעים תשכיל ותבין, אשר ביום זה התחלת התגלות הטוב של התורה שנגנז בה האור כי טוב, הוא האור שהאדם מביט בו מסוף העולם ועד סופו, בזה האור רואין מסטורין של יוצר בראשית, הנה ר' שמעון בן יוחאי קראוהו בוצינא קדישא, כי על ידו נתגלו באיתגליא סודות התורה, הוא סוד האור כי טוב הגנוז בתורה, על כן נקרא ספרו הקדוש זוהר, אור המבהיק מסוף העולם ועד סופו, אור הטוב הגנוז בתורה.

על כן יומא הדין טו"ב ימים למתן תורה, אשר מתחיל להתנוצץ האור כי טוב בתורה וכמו שנתבאר לעיל, הנה יום הזה ל"ג בעומר יומא דהילולא דרבי שמעון בן יוחאי, בו ביום עלה לשמי מרומים, ומסתמא ביום זה נולד גם כן, כי (ראש השנה יא.) **הקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום אל יום, הנה בו ביום שמתחיל האור כי טוב להאיר מן התורה, היינו טו"ב ימים קודם מתן תורה, בו ביום נתגלית הנשמה הקדושה בעולם אשר תגלה דרך אור כי טוב בתורה.**

על כן נקרא הקדוש ההוא בוצינא קדישא היינו נר הקדוש, בו ביום עלה לשמי מרומים וצוה לר' אבא לכתוב כל הגנזי נסתרות אשר נתגלו, להשאיר ברכה מהארת האור הגנוז כי טוב, כמה דאת אמר (תהלים לא-כ) **מה רב טובך אשר צפנת כו', שמור לנו ולבנינו, עד יתגלה במהרה אור משיח צדקנו, כמו שאמרו רז"ל** (בראשית א-ג) **ויאמר אלקים יהי אור, זה אורו של מלך המשיח, בזכות התעסקות בהאור כי טוב, אשר השאיר בוצינא קדישא לברכה ולחיים ולאור לכל ישראל".**

מעתה יאירו עינינו להבין פירוש הכתוב לפי ה"חתם סופר": **"וספרתם לכם"**, ב' מיני ספירות שהן הכנה לקבלת התורה, ספירה אחת היא **"ממחרת השבת"**, ממחרת יום ראשון של פסח ל"ב ימים הכנה לתורת הנגלה, ספירה שניה היא **"מיום הביאכם את עמר"**, מיום שירד עומר המן לישראל בל"ג בעומר, י"ז ימים כמספר **טו"ב** שהם הכנה לקבלת תורת הנסתר, לכן יש בפסוק זה: **"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר"**, ל"ג אותיות כנגד ל"ג בעומר שבו התחיל המן לרדת, שמיום זה מתחילה ההכנה השניה לקראת קבלת תורת הנסתר.

שתי הלחם תורת הנגלה ותורת הנסתר

הנה מה טוב ומה נעים לפרש בזה המשך הכתוב: **"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה"**, שהם שני סוגי הכנה לקראת קבלת תורת הנגלה ותורת הנסתר, **"שבע שבתות תמימות תהיינה"**, שהם ימי טהרה שאנו מטהרים עצמנו להקב"ה, **"עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום"**, כנגד נ' שערי בינה שיש בתורה, **והקרבתם מנחה חדשה לה'"**, כדי שתזכו להקריב בחג השבועות מנחה חדשה לה' כנגד תורת הנגלה ותורת הנסתר.

יומתק לפרש בזה מה שממשיך הכתוב לומר שהמנחה החדשה בחג השבועות היא משתי הלחם, כמו שכתוב (ויקרא כג-טו): **"והקרבתם מנחה חדשה לה', ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים סולת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה'"**. עד כמה חשוב הוא ענין הבאת שתי

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

להוצאת הנישואין המשתרגים ועולים למעלה ראש!

מתחילה ניסה את כוחו על פי מה שלמדנו (שם ב) 'קיחה קיחה' בקידושין... הוא פשט את ידו לקיבוץ נדבות, סובב על פתחי בתי ישראל קודש, בעבודת 'קיחה קיחה', שבסופו של דבר העלתה סכום זעום ביותר...

הסתבר שגם למלאכה זו אינו מתאים, ובשני ידיו השמאליות נכשל גם במקצוע השנור...

בלית ברירה נאלץ לגשת אל אחד מקופות הגמ"ח הגדולות, וביקש הלוואת ענק בפריסת תשלומים רחבה לעשר שנים! - אך לאחר בירור קצר שערכו הגבאים הנאמנים של הגמ"ח נודע להם שדלפון זה אין בידו פרוטה לפורטה, ובוודאי שלא ניתן לסמוך עליו בסכום גבוה שכזה. אבל אח קרוב יש לו, איש עשיר ונדיב לב, ולפיכך אמרו לאותו עני שביכולתו להשיג הלוואה גדולה שכזו, רק אם אחיו הגביר יואיל בטובו לחתום ערבות מלאה על כל הסכום כולו!

מתחילה חשש העשיר להכניס עצמו בערבות של סכום כה גדול, שכלל את כל הוצאות הנישואין מהחל ועד כלה, כולל החזקת הזוג הצעיר בשנים הראשונות [קעסט] כמקובל בימים ההם. - אך לאחר הפצרות חוזרות ונשנות מצד אחיו העני, שהתחנן בפניו על נפש בתו הכלה, נערה המאורסה הממתנת להינשא בכבוד ולהקים בית נאמן בישראל, נאלץ העשיר לשרבט את חתימתו ואת חותמתו בתור 'ערב קבלן' על כל אותה הלוואה.

חלפו להם מספר חודשים בלבד, שבהם לא פרע האיש את התשלומים הראשונים, כמפורט בחוזה שטר ההלוואה שהתחלקה לתשלומים חודשיים קטנים על פני עשר שנים. מנהלי הגמ"ח דברו עם הלווה העני כמה וכמה פעמים, אך הוא פכר את ידיו בצער והתנצל שוב ושוב ש'כרגע' איננו רואה שום אפשרות לעמוד בתשלומים הללו, כאשר הכיס ריק ואין בו. אולי לכשירחיב... סיים האיש, תוך שהוא מבליע חיוך זעיר, שהבהיר היטב למנהל הגמ"ח שמאדם זה הוא כנראה לא יראה אגורה שחוקה!

בלית ברירה נאלץ הגמ"ח לפנות אל הערב החתום מטה בתחתית השטר חוב, התיישב אפוא המנהל וכתב מכתב תביעה אל הגביר הנכבד, שיואיל בטובו לפרוע את התחייבות ערבותו על החוב הגדול, ולהסדיר את התשלומים החודשיים שייפרעו כסדרן, היות ואחיו הלווה איננו מסוגל לעמוד בתנאי התשלום, גם לא חודש אחד!

כשהגיע המכתב מן הגמ"ח לידי העשיר, נאנח והצטער על מצבו העגום של אחיו המחותן, התברר שצדקו חששותיו בקשר לחתימת הערבות... אך עתה כבר לא נותרה ברירה לפניו, את החתום בהתחייבות מפורשת אין להפר! והוא יצא למחרת בעצמו אל משרדי הגמ"ח כדי לבדוק במה דברים אמורים.

כשהגיע העשיר אל הגמ"ח הגדול התקבל שם בכבוד רב כראוי למעמדו, ולאחר שברך לשלום את המנהל ואת הגבאים אמר, הבה ניגש היישר אל הענין שלשמו התכנסנו!

ובכן, שאל הגביר בארשת חשיבות, מה יקר חסדו? ובאצבעות ידיו הראה להם את סימן ספירת השטרות... כמקובל בין סוחרים וותיקים! אך כראותו שכנראה אין הגבאים מבינים את שאלתו שנוסחה בשפת העסקים, עבר לשאול את שאלתו ביידיש עסיסית מדוברת: וועגין וויפעל רעד'צעיך דאס? [בכמה המדובר?].

אהה! עתה הובנה שאלתו היטב, לאלתר נפתחו פנקסי התשלומים, בהם מפורט בדיוק רב גובה התשלום הנדרש בכל חודש וחודש, שורה אחר שורה, שנה אחר שנה, כפי החלוקה המדויקת שנערכה בתורת (מכות ג) "המלווה את חבירו לעשר שנים"...

נו, שואל העשיר למראה הפריסה הרחבה של יותר ממאה ועשרים תשלומים: אוטנערשטע שורה? [שורה התחתונה?] - אך גם עתה לא הבינו הגבאים את שפת העסקים שבפי הסוחר הממולח, והוא נצרך שוב להסביר את שאלתו: בכמה מסתכם כל סכום ההלוואה שבכל התשלומים גם יחד?

כך וכך! נקבו הגבאים בסכום המפולפל, שהסתכם בכמה עשרות אלפי רובלים (!) טבין ותקילין!

תיכף הוציא העשיר מכיס מעילו ההדור את פנקס ההמחאות העבה, ועם עט הזהב שבידו כתב שיק אחד על כל הסכום כולו בבת אחת, שיק מזומן, הניתן לפריטה מיידית בפירעון כל סכום ההלוואה משלם! הגבאים התפלאו, ושאלו בעדינות, וכי למה לכבודו להיכנס בתשלום חד פעמי גבוה כל כך? הרי תנאי ההלוואה מאפשרים פריסה רחבה ביותר של סדרי תשלומים עד עשר שנים תמימות! ומדוע ממהר האדון לסלק את כל החוב הענק בתשלום אחד בלבד!

חייך העשיר והסביר, הגמ"ח הנפלא הזה מיועד לאנשים עניים או בינוניים הנצרכים לפעמים לסכומים גדולים יותר, כדוגמת אחי שיחי' בעומדו בפרק (כתובות ב) "בתולה נישאת" וכיוצא, עבור האנשים ממעמד זה פריסת התשלומים הרחבה מסייעת מאוד. - אך לאנשים במעמד הגבוה יותר, סוחרים ועשירים, אין זמן להתעסק עם גמחי"ם, ועם תשלומי זוטות חודש פה וחודש שם... אנחנו עוסקים כל העת במיליונים! תשלום מעין סכום זה מתבצע אצלנו כמעשים שבכל יום, תמידין כסדרן!

אכן, הנהנו הגבאים בראשם בהבנה, וסיכמו: כנראה שהכל תלוי מי הוא הערב העומד מאחורי ההלוואות!

• § • § •

על פי משל מתוק זה, סיים הרב, תא ואחוי לך טעמא דהך מילתא, ביישוב התמיהה המדוברת.

הנה בדור שלפני המלחמה הנוראה, בעולם 'ההוא' של לפני השואה, היו צורבים רבים, היכלי הישיבות שברחבי פולין ליטא ורוסיה, מלאו רבבות רבבות תלמידים, הכל עסקו בתורה איש איש כפי יכולתו וכפי מדרגתו. - כדוגמת האנשים העניים והבינוניים שבמשל, הפורסים את תשלומיהם על פני חודשים רבים כפי אפשרותם.

לא כן עתה, אחר שנשרפה הגולה כולה במדורה הגדולה של דם ואש ותמרות עשן, הישיבות הגדולות עם אלפי רבבות תלמידיהם עלו על מוקדה על קידוש ה'. - או אז נצרך הערב העשיר הגדול נותן התורה ב"ה להתייצב בכבודו ובעצמו, להסדיר את התשלום! - והלא הוא יתברך שמו הבטיחנו נאמנה בתורתו הקדושה בשלהי פרשת וילך, שאף כאשר ח"ו (דברים לא, כא) "תִּמְצָאן אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת" - הרי "עָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ"!

הבטחת ערבות נאמנה זו היא שעמדה לבני התורה בדורנו, כאשר נחסרנו לדאבוננו את גדולי התורה וחכמיה שיקחו על עצמם את הערבות להסדיר את התשלומים, התייצב אפוא הערב הגדול ברוך הוא וברוך שמו, לקיים את הבטחת התורה הנאמנה שלא תשכח לעולם מפי זרעו. - אצלו יתברך - כמו אצל הערבים העשירים הגדולים - אין מתעסקים בתשלומי זוטות... הוא יתברך משלם בגדול! לפיכך נשפך על בני התורה בדורנו ים של סייעתא דשמיא בהצלחת התורה! כל מי שרק מלאו לבו לגשת בשמחה וברעותא דליבא להקדיש עצמו ללימוד התורה בדחילו ורחימו, הרי מיד ניצבת שכינתא קדישתא כנגדו לחכמו ולגדלו. כדמפורש בפ"ק דברכות (ו.): "שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שכינה עמו, שנאמר (שמות כ, כא) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך" עי"ש. - וממילא רואה ברכה טובה בעמלו, וביגיעה פורתא שבדורות חלושים הללו זוכים לראות ברכה נפלאה ולגדול בתורה!

זהו אפוא סוד ההצלחה הגדולה של פריחת עולם התורה בברכה עצומה למעלה מדרך הטבע!

וארוחנא אגב אורחין, בפירוש מחודש נעים ונחמד בברכת התורה דנן: "הערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו" - מלבד הפירוש הפשוט שבבקשת הערבות והמתיקות שביגיעת עמל התורה - היה נא אתה ה' אלקינו 'ערב' בעדנו, כדי שתתקיים התורה ותפרח ותצלח בפינו ובפי זרענו ובפי זרע זרענו מעתה ועד עולם, כאשר מובטחים אנו מפי עליון "כי' לא' תשכח' מפי' זרעו'" [ס"ת יוחאי רומז לרשב"י זי"ע כפי שנחרת בפתח המערה הקדו' בהר מירון יצ"ו] עד עולם, אמן נצח סלה ועד.

[על פי ספר "טיב המועדים - חנוכה", בשלבי עריכה]

• § • § •

זכורני לפני שנים רבות, כשעסקתי פעם בכללי אחת מן המצוות הנדירות שאינם שכיחות ואינם מצויות כל כך, ועלה הספק בלבי לגבי דין אותה מצוה בנשים, אם נוהגת היא גם בזכרים וגם בנקבות, וכמה יש לחייב את הנשים בפרטי המצוה וכו'.

ואחר שנבוכתי בפרטי הדינים בזה, ועליתי כדרכי אל לשכת הגזית בבית אבי מורי הגה"צ זצוק"ל בעל "מעדני השלחן", והצעתי בפניו את ספקותי באותם הלכות רחוקות שאינם ידועים ואינם מצויים. והנה התפלאתי מאוד כשתיכף על אתר ענה לי את תשובותיו הקולעות, ופשט את כל ספקותיי אחת לאחת בבהירות, כשולחן הערוך ומוכן לפני האדם!

לא יכולתי להעלים את פליאתי ותמיהתי, כיצד הגיע לכל פרטי הדינים המדויקים של אותה מצוה נדירה, וכיצד משנתו שלמה וסדורה בכל התורה כולה משלם!

אך כשראה אבי בגודל התפעלותי, ביטל זאת במחי יד בענוותנותו וצניעותו המפורסמת, ס'איז גאר נישט קיין גדלות! [אין כאן שום גדולה]

אמר, אלא שמצאתי לי זמן מועט של כמה דקות בבית הכנסת שלנו בין קבלת שבת למעריב, ובאותה עת מוציא אני מכיסי את ספרו הקטן שחיבר רבינו החפץ חיים זצוק"ל לטובתם של ישראל, הנקרא "ספר המצוות הקצר", בו הוא מסכם בקצרה דיני והלכות כל מצוה ומצוה. וממש לאחרונה עסקתי בלימוד זו המצוה שהנך מסתפק בה, ולכן זכרתי את כל אותם הפרטים שבדיני המצוה!

הלימוד המורם לאנשים כערכנו מטיב זה המעשה, מידת 'אהבת התורה' מה היא, הוא פשוט שאב את כל חיותו מן התורה! - וכך היה ממלא את כל דקה פנויה לעסק התורה משוש חייו! כאשר הלב חושק ומשתוקק תמיד להתמלא כל הנפש בחיות התורה המשמחת לב ועיניים מאירה!

הבה נא ניקח בידינו את התורה הזאת! כי טוב סחרה מכל סחורה! בדור שכזה המלא תאוות ופיתויים שונים, הבלי הבלים המטמאים ומזהמים כל חלקה טובה. - אין לנו שום דרך להחזיק מעמד ביהדות הנאמנה, כי אם במה שפוסק לנו רבינו הנשר הגדול הרמב"ם ז"ל בסוף ספר הקדושה, שלהי הלכות איסורי ביאה (פכ"ב הכ"א): "גדולה מכל זאת אמרו, יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה, וירחיב דעתו בחכמה. שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה. ובחכמה הוא אומר (משלי ה, יט) אילת אהבים ויעלת חן, דדיה ירוון בכל עת, באהבתה תשגה תמיד"! עכ"ל הזהב.

'נחטוף' נא את הגמרא הקדושה לידינו, וכעבד ישאף צל, נכסוף ונשתוקק להתייגע כדי להבין את מה שאנו קוראים בפינו, לעמול על הבנת דברי התוס'! - זו ההבנה שנזכה להבין ולהשכיל כל אחד לפום דרגא דיליה בתורה, היא שתיכנס בתוכנו, היא שתיסוך שמחה דקדושה ותוכן פנימי בחיינו. - זו היא האפשרות היחידה לשרוד בדור קשה שכזה המלא טומאה כפירה וזוהמא רח"ל! כך נחיה כעם הנבחר, עם סגולה, כד"א (שמות יט, ו) "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ"! אין לנו שיור רק התורה הזאת! - כך נעמיד בתים של תורה וקדושה! בנים וצאצאים שהורגלו מעודם להתייגע בהבנת התורה, לחיות את התורה!

הַעֲרֵב נָא ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל!

על הברכה יעמדו

ניתן להנציח את העלון לשמחות, לברכה והצלחה או ליארצייט | התורמים להפצת העלון | לקבלת העלון במייל (דוא"ל) נא לשלוח למייל המצו"ב

האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו הרב יהודה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים • יוסף בן טילה רחא לרפו"ש • שרה שיינדל בת טילה רחה להצלחה בכל העניינים

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך מוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. המעוניינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zeligk@gmail.com or text 718-249-7173

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה
אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

טיב המעשיות

הַעֲרֶב נָא ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ

שורש מצות "ספירת העומר" שאנו עושים ופועלים בימים הללו, על דרך הפשט. - כתב רבינו הרא"ה ז"ל בספר החינוך (מצוה שז), וזה לשונו הזהב: "משורשי המצוה על צד הפשט, לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל, וכמ"ש (ירמיהו לג, כה) 'אם לא בריתי יומם ולילה וגו'". והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים, כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה. וכמו שאמר השם למשה (שמות ג, יב) 'זה לך האות כי אנכי שלחתיך, בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה'. ופירוש הפסוק כלומר, הוציאך אותם ממצרים יהיה לך אות שתעבדון את האלקים על ההר הזה, כלומר שתקבלו התורה שהיא העיקר הגדול שבשביל זה הם נגאלים והיא תכלית הטובה שלהם. וענין גדול הוא להם, יותר מן החירות מעבדות. ולכן יעשה השם למשה אות צאתם מעבדות לקבלת התורה, כי הטפל עושין אות לעולם אל העיקר. ומפני כן, כי היא כל עיקרן של ישראל, ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה, נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד שיאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא" ע"כ.

> וְסַפַּרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת וגו' שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה וגו', וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' (כ"ג טו-טז)

בעמדנו כה, בימי הספירה הנעלים והמקודשים להכנה דרבה לקראת "זמן מתן תורתנו" הבעל"ט, "כעבד ישאף צל" (איוב ז ב, עיין רש"י שם). - הוא העת הנכון והמוכשר להחדיר שורש המצוה שאנו עושים ומקיימים לעמקי לבבנו נפשנו ונשמותינו. ולבנות היטב בנפשנו "החפץ הגול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו". להרבות אהבת התורה מתיקותה וערבותה בנו עצמנו ובתוכיכי לבבנו, ובלב בנינו ותלמידינו ובלב כל ישראל. להתוודע ולהגלות בבהירות ברורה ומאירה, מ"ש בקידושא דסדרא: "ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו"!

וכאשר עוברים אנו בשבת זו מיום ההילולא הגדול והבהיר של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א אל קדושת שבת קודש. - הלא כל ימיו מסר נפשו על התורה, כדאיתא בסוגיא דפ"ק דשבת (יא:): תניא, חברים שהיו עוסקין בתורה, מפסיקין לקריאת שמע ואין מפסיקין לתפלה. אמר רבי יוחנן, לא שנו אלא כגון רבי שמעון בן יוחי וחבירו שתורתן אומנותן וכו'" ע"ש. ועמד בצער המערה במסירות נפש י"ג שנה רצופים בעסק התורה לשמה, כידוע שהוא ניצוץ נשמת רעיא מהימנא ע"ה, והוא העת המוכשר לדבקות התורה, ובפרט (תהלים פ"א) שבת ייעשה כולו תורה!

הַעֲרֶב נָא ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. § • § •

כשפתח הגה"צ רבי יוסף שלמה הכהן כהנמן זצ"ל במסירות נפש את ישיבת פוניבז' המעטירה. השתדל מאוד בכל כוחו להעמיד בה ראשי ישיבות רבנים ומשגיחים גדולי תורה וענקי רוח, והיה יגע וטורח בזה רבות ומוציא על כך הוצאות רבות, כדי שיהיו רבני הישיבה מן היושבים ראשונה בממלכת התורה. ומאידך השקיע כמו כן מאמצים רבים שיהיו התלמידים שבמחזורים הראשונים של הישיבה הק' מן הטובים והמצוינים ביותר. וכך העמיד תלמידים עילויים מופלאים, שורבים מהם יצאו לכהן פאר כגדולי תורה מורי ומאורי הדור כידוע.

את כל זאת פעל ועשה להעמיד את עולם התורה בתמצית דם לבבו ונפשו, לאחר השוואה האיומה שאיבד בה בעצמו את משפחתו ואת כל ממלכתו הגדולה שברבנות העיר פונעבז'ז עם ישיבתו הקדושה עם מאות תלמידיה שהקים בעיר. והוא הגבר ראה עני בגזירת עליון של חורבן הדור, והכחדת שליש מעם המובחר, רחמנא לישזבן. - ויותר מכל ההרס והשכול הנורא כאב ליבו ודאבה נפשו על חורבן עולם התורה! ועל השממה שהתמלא העולם אחר שנכחד דור שלם של גדולי תורה בעלי תריסין. והיה מתיירא מאוד לעתיד הדור הצעיר, שלא יצמחו ח"ו בלא תורה ובלא יראה כראוי, כאשר היו הרוחות נושבות בכל מקום, ה' ישמרנו.

לפיכך התנער עצמו בעוז ותעצומות מתוכיכי אפר הכבשנים להקים מחדש את עולם התורה, ולהעמיד במסירות נפש דור חדש של תורה ובעלי תורה, רבנן ותלמידיהון ותלמידי תלמידיהון, הממלאים כל ליבם וכל נפשם מדובשנה של תורה.

ואכן זכה לראות ברכה עצומה בעמלו, למעלה מדרך הטבע, והקים לגיונות לגיונות של תלמידי חכמים מופלאים, רבנים וראשי ישיבות אדמורי"ם וצדיקים, שיצאו מהיכל הישיבה לשם ולתפארת, לבנות ולהקים עולמות של תורה ויראה בכל אתר ואתר, להגדיל תורה ולהאדירה.

כשעמד פעם הפובניז'ער רב תחת אחד השיחים עם ידיד ליבו ורעו, הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטין זצ"ל, 'המשגיח' המפורסם של ישיבת פוניבז'. נדברו שני הצדיקים ביניהם על הברכה הגדולה שהתברכה התורה בדורנו, הדור שלאחר האש והתופת. - בין הדברים פנה הרב ושאל את פי המשגיח זצ"ל, בתמיהה אחת שהציקה לו מזה תקופה, ועתה ביקש לברר יחדיו את פשרה.

הנה זכורני, פתח הרב בשאלתו, בישיבת פונוביז' הגדולה שלפני המלחמה, שהיתה אף היא מלאה בחורים צעירים מוכשרים ומחודדים, והיו לומדים שם בהתמדה ושקידה גדולה, ב'סדרים' רצופים שהחלו בשעות של לפנות בוקר, והסתיימו בשעה מאוחרת באישון לילה, וכן בעוד הרבה ישיבות קדושות. - ואף על פי כן לא ראינו בהם הצלחה גדולה שכזו בתורתם, ולא צמחו תלמידי חכמים מופלגים שכאלה, ויחידים שנעשו ראשי ישיבות רבנים ודיינים וכיוצא. - ואילו כיום בדורנו עתה, רואה אני שה'סדרים' בישיבה פחתו, שעות הלימוד של הצורבים הצעירים כיום פחותים מן הדור הקודם, ואף על פי כן מצליחים הם ביותר בתורתם ויוצאים תלמידי חכמים מופלגים! כאשר עינינו רואות בפלא הגדול של הברכה העצומה שהתברך עולם התורה לאחר השואה, במוסדות תורה ויראה שקמו בארץ הקודש ובמדינת הים למאות ולאלפים בשנים מועטות. ומתוכיכי הישיבות הקדושות פורחים ועולים שורות שורות מטובי לגיונו של מלך, ועד מהרה מתגדלים כגדולי התלמידי חכמים, מלאים דעת וחכמת התורה המתברכת בקרבם, וכיצד זה התרחשה לה מהפכה אדירה שכזו בשנים ספורות בלבד?!

המשגיח, רבי חצקל, ניסה לענות ולהניח דעת הרב בדרכים שונות, כדוגמת הענין הידוע שזכות עקידת רבבות בני התורה קדושים וטהורים שעלו על כבשן האש, היא שעמדה לדור שלאחריהם להתברך תורתם במעיהם, שתפרה ותרבה ותתגדל בזמן קצר, כמוצע המחזיק את המרובה.

הרב נהנה אכן מדבריו המחוכמים, אבל אמר שעדיין אין דעתו נוחה בזה, והחידה לא התיישבה משלם, כיצד מתרחשת מהפכה גדולה שכזו, כשמצד אחד הלימודים ושעות הלימוד פחתו בהרבה מן ההתמדה והשקידה שבדור הקודם, ואילו מן הצד השני רואים אנו בתוצאות משגשגות ומצליחות עד מאוד, והוא פלא עצום!

ההרב הרב בדבר, ולאחר דקות מספר אורו עיניו, ואמר: דומני שניתן לבאר זאת על פי משל נאה!

[נדע בשתר בת רבים 'כוח ההסברה' המופלא שזכה לו הרב, בהיותו נואם בחסד עליון, מושל במשלים יפים, מתוקים מדבש ונופת צופים, כמקובל בידו מבבית רבו מרן החפץ חיים זצוק"ל].

• § • •

וישא הרב את משלו:

היה היה גביר גדול, איש מוצלח עתיר נכסין, שעסקיו תבקו זרועות עולם, בהיותו סוחר מפולפל עמד בקשרי מסחר עם עשירים שונים מקרוב ומרחוק.

ברם, אחיו של אותו עשיר לעומתו היה במעמד הפוך מקצה לקצה, הוא היה איש עני ביש מזל ולא יוצלח לא קטן, [שליחול...]. האח הנדיב ניסה בדרכים שונות לסייע לאחיו להעמידו על רגליו, אך משום מה היה אותו את 'מומחה' לכישלון ונחל הפסדים על ימין ועל שמאל...

כך התנהלו להם חיי שני האחים האהובים, במעמד ודרך חיים הפוכה בתכלית זה מזה, האחד עשיר גדול המתהלך בגדולות, ואילו השני עני דלפון, שצריך כל העת לבקש את עזרתו של אחיו כדי לפרנס ולכלכל את בניו ובני ביתו.

ויהי היום והנה הגיע האח העני ב"ה אל פרק (קידושין מא.) "האיש מקדש את בתו", אך לרש אין כל, לא עבור הנדוניא המקובלת, ובודאי שלא בשביל מוהר ומתן לחתן הנעלה כנהוג, וכמובן אף לא | המשך בעמוד ד' |>

טיב ההשגחה

סיפורי השגחה פרטית
שנשלחו לפעורכת ע"י הקוראים

כדאי הוא רבי שמעון לוותר

את הסיפור שלי ראוי לפרסם לקראת ההילולא של רשב"י אשתי מאוד רצתה ששאשר בבית בליל ההילולא של רשב"י כדי שנשמח ונרקוד יחדיו עם הילדים הקטנים סביב המדורה השכונתית ולסעוד יחדיו ואחרי זה לא אכפת לה שאסע למירון להתפלל ללמוד ולהמשיך ישועות עבורנו ועבור כלל ישראל.

מה אעשה שאת הכרטיס לאוטובוס כבר רכשתי ובשעה כה מאוחרת כבר אין סיכוי להשיג כרטיסים שהלוא הכל כבר נמכר מראש.

נזכרתי בסיפור של אחד מגדולי הדור הקשור בעבותות אהבה לרשב"י ואף כתב כמה וכמה חיבורים בתורת הסוד אז תבינו עד כמה הוא מקושר לרשב"י והנה באחד מהשיעורים עלה הנושא של העלייה למירון ואמר הרב שבהיותם זוג צעיר מבורך בילדים קטנים חפצה אשתו לנסוע לרשב"י להעתיר בתפילה והרי גם הוא רצה מאוד אלא שהוא נקט במידת הוותרנות ונשאר עם הילדים הקטנים ואת רעייתו שלח למירון להתפלל.

בבית, כך סיפר, הדליק נר לכבוד רשב"י וישב ללמוד את הזוהר הקדוש בין טיפול בילד האחד למשנהו, כך היה מנהגו כמה וכמה שנים עד שגדלו הילדים ונסעו כל המשפחה יחדיו מירונה. עד כאן הסיפור שזכרתי. עכשיו עשיתי חשבון פשוט וקל: "אם צדיק זה ויתר כמה שנים לעלות מירונה אז אני שרק קניתי כרטיס לא אוותר?!

ויתרתי והייתה שמחה גדולה באותה שנה לאישה ולילדים וגם לי היתה הארה מיוחדת. בגמר הריקודים והארוחה כבר היתה שעה מאוחרת בלילה סיימנו להשכיב את הקטנים ופרשתי לי לסלון בפינתי הדלקתי נר ופתחתי את ספר הזוהר כפי שעשה רבי ומורי משך כמה וכמה שנים. אמנם איני מתקרב למדרגה שלו אך ניסיתי למרות שחשתי צביטה בלב המשכתי ללמוד בזוהר הקדוש. ניגשתי למטבח להכין לי כוס שתיה חמה והפלאפון שלי מצלצל פעם אחר פעם, עניתי לשיחה ועל הקו היה חבר שחודשים לא שוחחנו ושאלה בפיו: "האם אתה רוצה להצטרף אלי לנסיעה לרשב"י? אני רוצה לנסוע ברכב שלי אבל אני מעדיף לנסוע עם חבר וגם מישהו עם רישיון במידה ואתעייף!!!"

לשמחתי לא הייתה גבול שהרי כל כך חפצתי לנסוע ולא היה לי שום מוצא בדרך הטבע לנסוע למירון והנה טלפון מחבר מבקש שאצטרף אליו ברכב חדש ונוח.

נסענו התפללנו אכלנו וחזרנו בשלום ובשלוה.

בעל המעשה: כ. מ.

הפעונין לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית
פוזכן לשלוח אל ר' שפחה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

טיב הלכה

נכתב ע"י הר"ר מאיר רכינובין שליט"א

הלכות ספירת העומר ג

א. אם בירך בלב לא יצא, דהרהור לאו כדיבור דמי (ביה"ל שם).

ב. אם כתב לחבירו איגרת וכתב שם יום הספירה בשלימות, כגון היום שבעה עשר יום שהם וכו' לא יצא (שע"ת סק"ו).

ג. היה לומד הלכות ספירת העומר והזכיר יום הספירה בתוך הלימוד ולא כיון כלל לספור, יכול לספור אח"כ בברכה (הליכות אבן ישראל). וי"א דיספור בלי ברכה, וראיה מק"ש פרק היה קורא וכו' (כה"ח סק"ט).

ד. אם אמר בלשון אחר כגון שאמר ביום ל"ט היום ארבעים חסר אחת יצא (מ"ב סק"י"א). וה"ה אם אמר ביום י"ט עשרים חסר אחת נמי יצא (הגהות רעק"א בשם שו"ת פרי הארץ, ועי"ש בשו"ת פרי הארץ שציין לדברי הרא"ש שכ' שכן דרך המקרא כשמגיע המניין לסכום עשירית פחות אחת מונה אותו בחשבון עשירית ואינו משגיח על חסרון האחד, ולפ"ז אם אמר ארבעים חסר שנים או ל"ט חסר אחד לא יצא).

ה. מנהג לומר אחר הספירה יהי רצון וכו' שיבנה בית המקדש וכו', כלומר ואז נקיים מצות הבאת העומר וספירת העומר מדאורייתא, ויש נוהגים לומר גם מזמור אל-הים יחננו וגו' (מ"ב סק"י). ויש נוהגים לומר גם תפילת אנא בכח ורבונו של עולם (שו"ע הרב סי"א).

ו. אם שכח ולא ספר כל הלילה יספור ביום בלי ברכה, ויכול לספור שאר הלילות בברכה, וכן הוא מסופק אם ספר בלילה או לא, יספור ביום בלי ברכה (שו"ע סי"ו ומ"ב וביה"ל שם).

ז. ואם שכח ולא ספר גם ביום ולא נזכר עד ספירה שלאחריה, או שנודע לו שאתמול טעה בספירה וספר ספירה אחרת דדינו כמי שלא ספר כלל, סופר מכאן ולהבא בלא ברכה, ונכון שישמע מהחזן או מאחד המברכים שיוציאו בברכתם ויכוין לצאת ואח"כ יספור (שו"ע סי"ח ומ"ב שם).

ח. אם נזכר בסוף היום בשעת בין השמשות ומנה אז בלא ברכה, יכול לספור שאר הימים בברכה (הלי"ש פי"א ס"ו, מבית לוי), אך כל זה דוקא באופן שהוא ודאי בין השמשות לכל הדיעות אף לשיטת הגאונים, [י"א שהוא כשיעור 13.5 דקות, וי"א שהוא כשיעור 18 דקות], אבל אם נזכר בבין השמשות לשיטת רבינו תם, כיון דלהגאונים הוא בודאי לילה, הרי דינו כשכח ושוב אין יכול לספור שאר הימים בברכה (מנחי"ה ח"ט סי' י"ז).

ט. אם הוא מסופק אם ספר יום אחד, יכול למנות שאר הימים בברכה, וה"ה במקום שהדין דלכתחילה צריך לספור שוב בלא ברכה, כגון שטעה בימים ולא בשבועות או שטעה בשבועות ולא בימים, והוא לא חזר וספר, יכול למנות שאר הימים בברכה (שו"ע ומ"ב שם).

י. אם שכח לספור יום אחד, טוב שיאמר בספירה של יום המחרת אתמול היה כך והיום כך (עי' ביה"ל ד"ה סופר).

יא. יש נוהגים שבכל יום אחר תפילת שחרית מגביה החזן קולו לספור מה שספרו בלילה, וחוזרים לספור עמו גם הציבור, כדי שאם שכח אחד לספור בלילה תעלה לו זו הספירה ויוכל לספור שאר הימים בברכה (כה"ח סק"ע).

יב. אם מתחילה ספר בכוונה שלא לצאת שהיה בדעתו לספור אח"כ, ואירע ששכח ולא ספר שוב, אעפ"כ יכול למנות בשאר הימים בברכה (אבן ישראל ח"ט סי' ס"ז).

יג. אם כשבירך היה בדעתו על יום אחר ונזכר שטעה וספר את היום הנכון אינו חוזר ומברך (שו"ע סי"ז).

יד. טעה ואמר יום אחר ונזכר לאחר כדי דיבור חוזר ומברך, אבל אם נזכר תוך כדי דיבור ותיקן מיד יצא, ואין צריך לומר עוד הפעם היום יום אלא די במה שיסיים את היום הנכון, ואפילו אם גם בעת ברכתו חשב לספור יום אחר (מ"ב שם סק"ל"ב).

טו. ספר ספירת העומר כהוגן, וסבר שטעה וחזר בו תוך כדי דיבור וספר שלא כהוגן, מסתבר שיצא בספירתו הראשונה (הלי"ש פי"א ס"ה, תשוה"ג ח"ד סי' ק"י).

טז. קטן שהגיע לחינוך יש לו לספור בברכה (שע"ת סק"כ). ואם לא ספר כמה ימים ספירת העומר יחנכו לספור שאר הימים בלא ברכה (גם אני אחדך בשם הגרח"ק, מבית לוי).

יז. אב הסופר עם בנו הקטן, יכוין שלא לצאת ידי חובת ספירה, ואם לא כיון אלא ספר עמו סתם, יספור אח"כ בלא ברכה (שבה"ל ח"י סי' ע"ו).

יח. הסכמת הפוסקים דקטן שהגדיל בימי הספירה יכול להמשיך לספור שאר הימים בברכה [אם לא חיסר יום אחד אפילו בקטנותו], ויכול גם להוציא ידי חובת הגדול במצוה זו (חנוך לנער פ"ב סי"ח, מבית לוי, אבן ישראל ח"ט סי' ס"ז).

יט. מותר לחפש בשבת בכרטסת של ספירת העומר כדי להוציא ממנה הכרטיס הנחוץ לו עתה, ואין בכך משום איסור ברירה (הלי"ש פי"א ס"י"ב).

כ. טוב לאדם לכוין במ"ט ימים אלו לתקן כל אשר חטא בכל הז' ספירות, בשבוע א' יכוין לתקן אשר חטא ופגם בספירת החסד, ובשבוע ב' יכוין לתקן אשר חטא ופגם בספירת הגבורה, וכעד"ז בז' שבועות (שעה"כ דף פ"ו ע"ב). ויתפלל בליל ז' של כל שבוע אחר ספירת העומר להשי"ת ע"ז שימחול לו מה שחטא עליהם ויתקן את אשר פגם בהם (כה"ח סי"ק ק"י).

כא. מנהג ישראל תורה היא שכותבין באגרותיהן למספר בני ישראל, לפי שאסור להסיח דעתו מהספירה שצריכין להיות 'שבע שבתות תמימות', וכמו שכתוב בזוה"ק דצריך דלא יתאבד מינה חושבנא דא (מנחם ציון להה"ק רמ"ם מרימנוב זיע"א, ומסיים שם בזה"ל: וכן נהגתי בעצמי לומר כמה פעמים ביום בלי ברכה היום כך וכך לעומר).

טיב התחזקות

לא תישכח מפי זרעו

האריז"ל הוליך את כנו הקטן שם

מה נהדר מחזה ההוד הנגלה לעיני כל ביום הגדול והקדוש של ל"ג בעומר, כאשר בתוך נחלי האנשים היראים והשלמים השוצפים וגודשים את השבילים המוליכים אל ציון התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ובאים לקחת חבל ביום שמחתו, נוטלים חלק בראש הילדים הקטנים שקוצות תלתליהם משתפלות בשולי לחייהם, ונישאים על כתפי אביהם ברוב כבוד ויקר ובבגדי החמודות אשר להם אל מקום גניזת קדשו של התנא האלוקי, שם יגזזו את מחלפות ראשם וישאירו להם את שתי פאות (פאה'ל) שיעטרו את ראשם לסימן ולאות כי ממחנה הירא המה.

כל זה נעשה מתוך עסק גדול ובהכנות מרובות, לא דבר קל הוא להיטלטל ממרחקים עם ילדים קטנים ועוד בגיל רך שכזה, אולם הכל כדאי בעד השמחה הגדולה שאופפת הורים יהודיים בראותם את בנם מתחנך לתורה ולמצוות ומתעטר בצורת יהודי, כל חללי דעלמא לא ישווה את השמחה הגדולה האופפת את הלב למראה עוד ילד יהודי הצועד בדרכי אבות.

מנהג זה מקורו טהור עוד מן האריז"ל, וכאשר תלמידו הגדול - רבינו חיים ויטאל זי"ע - בא לתאר את גודל השמחה במירון שהיה נוהג רבו הק' לקיים ביום שמחתו של רשב"י (שער הכוונות - דרושי הפסח דרוש יב), מביא שם בתוך הדברים עדות נאמנה שקיבל מאת הגה"ק רבי יונתן שאגיש זצוק"ל: "שבשנה הראשון קודם שהלכתי אני אצלו ללמוד עם מורי ורבי ז"ל, שהוליך את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו ושם גילחו את ראשו כמנהג הידוע ועשה שם יום משתה ושמחה".

יהי רצון שיהא כרבי שמעון

אם כי שומה עלינו לחקור ולהתבונן בשל מה כל הרעש הזה, ומדוע באמת אנו עושים את כל הטרחות האלו, להביא את הבנים הקטנים אל רבי שמעון בר יוחאי, דבר שאינו מגיע בקל בכלל, כי כמה וכמה יגיעות וטלטולי דאורחא יש להתייגע עד שזוכים להיות קרוב אל הציון, שלא לדבר על ההוצאות המרובות שיש להוציא עבור זה.

ובפשטות יש לומר, שאנו באים אצל רבי שמעון לעשות את החינוך הראשון למצוות דווקא אצלו, בכדי לגלות בזה את דעתנו ולעשות סגולה לילד שילך בדרכי אבות ויצעד בנתיבותיו הקדושות של הרשב"י.

ואל יאמר האדם לעצמו: הן רבי שמעון בר יוחאי היה קדוש מרחם אמו עיר וקדיש מן שמיא נחית, ואיך אתפלל על בני שיגדל ויהיה כרבי שמעון בר יוחאי. כי באמת אין זה מחשבה נכונה כלל וכלל! שכן מצינו מפורש בגמרא (מכות יז:), "אמר רבא, דילידא אימיה כרבי שמעון תלידי", ופירש רש"י, שכל מי שאמו יולדת, יבקש רחמים "יהי רצון שיהא כרבי שמעון", וממילא אנו רואים שכל אב צריך להתפלל על בנו הלוואי ויגיעו מעשיו למעשי רבי שמעון בר יוחאי.

ואפשר לבאר את הדברים, דהנה רבי שמעון היה אות ומופת לרבים כיצד צריך איש ישראל לעבוד את השי"ת בכל מצב, אפילו מתוך יסורים ברוחניות ובגשמיות, שכידוע היה רבי שמעון נרדף על ידי מלכות הרשעה שבקשו את נפשו ואפפוהו חבלי מוות, ומתוך שביקש להימלט מידם הארוכה, הלך והצפין את עצמו בתוך מערה אפילה ללא מזון ומחיה, אך בנס נברא לו מעין של מים ועץ של חרובים שיהיה לו איזה מזון ומחיה לקיום הגוף.

ובכל זאת לא שעה רבי שמעון לסכנות האורבות לו ולא שקע במרירות ממצבו הביש וסכנת החיים התמידית בו היה שרוי, שהרי בכל רגע ורגע היו עלולים שליחי המלכות לעלות על עקביו וללכדו נפש, אלא בתוך המערה ישב רבי שמעון בר יוחאי בצוותא חדא עם בנו רבי אלעזר, והוגים בתורת ה' צבקות ומחדשים בו חידושי תורה כזוהר הרקיע מזהירים, כאילו היו יושבים עתה בבית מדרשם והתלמידים והחברים מקשיבים מסביבים אותם כחומה כמימים ימימה.

לפיכך, כאשר אנו מתחילים לחנך את העולל הקטן לתורה ולמצוות, וכבר יש בו שכל מועט להבין את המתרחש עמו, מביאים אנו אותו אל הציון הקדוש של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, בכדי להשריש בתוך נימי נפשו פנימה את הידיעה הברורה ואת התכלית הנרצה בקבלת עול תורה ומצוות, שידע ויבין כי את התורה הקדושה צריך לקיים מתוך מסירות נפש, ובמשך הזמן צריכים להיות מוכן לקבל על עצמו כל מיני מצבים, ובכל מצב שיהיה אין לעזוב את עץ החיים ואת מעיינות התורה הקדושה, וזהו הביאור במה שאמרו בגמרא שלעולם יתפלל אדם על בנו שיהיה כרבי שמעון בר יוחאי, כי רבי שמעון בר יוחאי היה מקיים והוגה בתורה הקדושה בכל תנאי ובכל מצב.

חס ושלום שתשתכח תורה מישראל

יחד עם זה מוסיפים אנו לשפוך שיח לפני הקב"ה בהאי אתרא קדישא מקום מנוחתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, שתעמוד לנו זכותו הגדולה להיושע בתשועת עולמים ולחנך את בנינו לתורה ולתעודה ולא ימוש התורה מפינו ומפי זרענו מעתה ועד עולם, ואין לנו שום ספק שזכותו הגדולה תגן בעדנו, שהלא הרשב"י הוא זה שנעמד כנגד שאר החכמים שאמרו כי עתידה תורה שתשתכח מישראל, ואילו רבי שמעון אמר, חס ושלום שתשתכח תורה מישראל, שנאמר (דברים לא, כא) 'כי לא תשכח מפי זרעו'.

ופירש הרה"ק רבי אליעזר זוסיא מסקולען זצוק"ל את המאמר הזה, כי בפשטות צדקו החכמים במה שאמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל, ולפי מה שראו עיניהם את ירידת הדורות שפוחת והולך מדור לדור היה החשבון פשוט שבעוד כך וכך דורות עתידה התורה להשתכח מישראל, אולם הרשב"י הגיד להם שיש לו עצה טובה והבטחה למען לא ימוש התורה מקרב ישראל, וזהו על ידי ההשקעה שישקיעו בחינוך הבנים, זהו הערובה היחידה לקיום התורה לעד ולנצח נצחים.

וכך יתפרש הכתוב: 'כי לא תישכח' - כיצד נוכל להיות בטוחים שהתורה לא תשתכח? על ידי 'מפי זרעו'! בזכות ההשקעה שישקיעו האבות בחינוך הבנים נזכה לנצחיות התורה עד סוף כל הדורות, ולכן מיד כשאנו מתחילים לחנך את הילד הרך לתורה ולמצוות אנו מביאים אותו אל ציון התנא האלוקי הרשב"י, בכדי שאכן נזכה לקיום ההבטחה של 'לא תישכח מפי זרעו' אמן ואמן.

רם התורה
לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

בס"ד

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנעי"א מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

פר' אמוד

י"ט אייר תשפ"א

אבות פרק ד'

הזמנים לפי אופק ירושלים

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הדה"נ	6:43
מוצש"ק	7:59
ר"ת	8:37

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוזק"ש א'	8:25	סוז"ת א'	9:49
סוזק"ש ב'	9:12	סוז"ת ב'	10:20

הזמנים לפי שיעור קיץ

גליון מס':

564

טיב הפרשה

קבלת התורה בכל שנה

וְסַפְרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה': מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַה'. (כג, טו - יז)

מצוה זו של 'ספירת העומר' לומדים אנו בתורה בעתה ובזמנה בימי הספירה עצמן, אי לכך אי אפשר לעבור על מקראי קודש אלו מבלי לעמוד היטב על מהותה של מצוה זו ועל תכליתה, למען נוכל לעבוד עבודה הראויה לשעתה, ונזכה שיעשה הדבר בנו רושם לזכות על ידה לברכה מרובה עם בוא חג מתן תורה עלינו לטובה.

הנה בספר ה'חינוך' (מצוה שז) האריך בעניין מצות זו, וכה הם דבריו: 'משרשי המצוה על צד הפשט, לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה וכו', והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים, כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה וכו'. ומפני כן... נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל [לשון הכתוב (איוב ז, ב), וביאורו: כעבד שהוא יגע כל היום, וישאף ויתאווה מתי יהיה צל הערב. רש"י שם], וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא' עכל"ק.

הנה מסביר ה'חינוך' בלשונו הזהב, שכל ענין ספירת העומר, הוא הכיסופים העצומים ל'קבלת התורה', שכל תכלית יציאת מצרים היתה לכך, שלבסוף 'תעבדון את האלקים על ההר הזה' (שמות ג, יב), ומתוך לשונו אתה למד שמידי שנה בשנה זוכים ישראל מחדש ב'קבלת התורה' כי מאחר שמצוה זו נתנה לדורות בהכרח שגם תכליתה היא לדורות.

ואפשר שלכן בתפילת חג השבועות כשמזכירים זה היום בתפילות 'שמונה עשרה' אומרים 'זמן מתן תורתנו'. כי לשון 'מתן' הוא לשון הווה, ואנו מבטאים בכך שבכל שנה נותן הקב"ה את התורה לכלל ישראל מחדש, ואין חג השבועות נחגג כזכר למאורע שהיה בעבר, אלא על מאורע שמתרחש כעת ביום ו' סיון.

וכדברים האלו אנו מוצאים גם בספר הקדוש 'עבודת ישראל להמגיד הקדוש מקוז'ניץ זי"ע, וז"ל: ביום הזה באו מדבר סיני (שמות יט, א) ופרש"י לא היה צריך לכתוב ביום הזה, אלא שיהיו דברי תורה חדשים עליך כאילו היום נתנם. נראה לרמוז בדברי קדשו, כי באמת בכל שנה ושנה כל ימי עולם נתגלה הדבר ההוא שהיה בימים ההם. כגון בימי פסח שיצאו ממצרים, גם בכל שנה יש נפשות מישראל שיוצאים ממצרים. וגם בחודש הזה כיון שקרבו לפני הר סיני נתגלה גם כן שיוכלו לקרב את עצמם להקב"ה, ולקבל התורה, ולקרב עצמן לפני הר סיני, עכ"ל.

מעתה יבואו בני האלקים ויאמרו אם כנים הדברים מדוע לא זכינו לחוש בכך? הלוא זה שנים טובא זכינו לחוג את חג הקדוש הזה, ולא זכינו לחוש באורה של תורה' שנתחדשה בנו?

תשובה לכך מצאנו בגמרא (שבת פח.) המספרת אודות 'קבלת התורה' לראשונה, 'אמר רבי אלעזר: בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה להן: מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו? דכתיב ברכו ה' מלאכיו גברי כח עושי דברו לשמע בקול דברו, ברישא עשי, והדר לשמע, עכ"ל הגמרא.

כדי להבין כוונת הגמרא, נזכיר בקצרה מה שמובא בחז"ל במקומות אחרים (ראה פרקי דר"א פרק מא) אודות חזרתו של הקב"ה אחר אומות העולם כדי להשיא את לבם לקבל את התורה, וכפי המסופר שם מיאנו האומות בכך, כי כל אומה מצא בתורה איזה מצוה שמצד טבעה הרע קשה לה לקיימה, והאומות בעצמן הציעו להקב"ה לתת את התורה לישראל, [אולי היתה זאת מפני שנאתם וירא‍תם מישראל, כמוזכר ב'שירת הים' ורצו לאבדם ע"י שיקבלו את התורה ולא יקיימוהו] ואז אכן נגלה הקב"ה לבני ישראל וביקש לתת להם את התורה.

אחר מעשה זה יכולים אנו להבין כוונת ישראל באמרם 'נעשה ונשמע' היתה זו תשובה לטענת האומות שמיאנו בתורה מתוך טענה שאי אפשר לקיימה, על זה גילו ישראל שיש בתורה כח בלתי טבעי, והיא הנותנת כח ועוז להאדם לקיימה גם בתנאים על אנושיים, אולם מקודם עליו לקבל עוּלה, ואז אחר שנכנס ברשותה של תורה נותנת בו התורה כוחות בלתי טבעיים לקיימה.

על פי האמור היתה אמירת 'נעשה' 'קבלת עול תורה' ו'נשמע' תוצאה מן הקבלה. ודבר זה היה בגדר 'סוד' שלא נתגלה בתחתונים כדי לנסותם אם 'יקבלו את התורה מתוך בטחונם בבוראם אם לאו, ואומות העולם אכן לא עמדו בנסיונם, אולם ישראל שהיו כבר מלומדים בנסים סמכו על בוראם בידעם אודות הנהגתו עמהם בנסים על טבעיים. ושפיר מובן התבטאותו של הקב"ה 'לשון שמלאכי השרת משתמשין בו', כי מלאכי השרת אכן 'משתמשין' בהנהגה בלתי טבעית.

היוצא מכל האמור שלא נתנה תורה כי אם מתוך התאמצות, ולולא שאמצו ישראל את לבם לקבלה לא היתה התורה ראויה להתקיים בידם. ומעתה יש לומר שכאז כן עתה, מידי שנה בחג השבועות נקצב לכל אדם אורות של תורה, אולם כל עוד שאינו עושה כלי לקבלתה, היינו שאינו מוסר נפשו לקבלה, אז נחשב החלק שנקצב לו כדבר בלתי טבעי לעומת בחינתו, ולכן אינו זוכה שתהיה נבלעת בתוך מיעיו, והרוצה לעשות כלי ראויה לקבל ברכה עליו לגלות בימים אלו מסירות נפש לתורה, היינו לקדש ולהרבות עתים לתורה ולהתייגע להבין עמקי אמריה, גם אם נראה זה עבורו כדבר בלתי נסבל, ואם יעשהכן תהיה זאת כמי שכפאו שד רח"ל, אולם לאחר מכן אכן יזכה לחוש במתיקותה של תורה, ויכיר שגם הוא נמנה בין אלו שביכולתו לקבל עליו 'עול תורה' וזוהי בחינת 'אור חדש' שתעשה בו רושם מאז והלאה, בחינת 'תורה חדשה'.

ויש סמך לדברינו ממה שאמרה תורה אחר מצוות הספירה 'והקרבתם מנחה חדשה לה'', 'והקרבתם' - הוא לשון הקרבה, כי אחר שימסור נפשו לתורה יזכה שתהיה התורה בבחינת 'מנחה חדשה' 'להוי"ה' - הנתנה לישראל מאת השי"ת. ומהי ה'מסירות נפש'? ע"ז אומר 'ממושבותיכם תביאו לחם תנופה' 'ממושבותיכם' - היינו בכל מקום ובחינה שהנכם נמצאים תוכלו לעשות זאת ע"י ש'תביאו לחם' - שתמשיכו לחם, ואין לחם אלא תורה כדכתיב (משלי ט, ה) 'לכו לחמו בלחמי' 'תנופה' - נוטריקון 'תנו פה' בכך שיכוף את פיו להקדישו לשמים, ולהרבות בימים אלו עתים לתורה יותר מהרגיל. כי אז יתקיים בו (משלי טז, כו) 'נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו.

טיב המערכת

♦ קדושים יהיו לאלוקיהם ♦

לפעמים נכנס בך החשק להיות קדוש ופרוש ולהקדיש את כל חייך אך ורק לתורה ועבודת השי"ת, אתה אומר לעצמך: לשם מה עלי לעסוק ולהתעסק בענייני העולם הזה? עדיף לי שאשב בבית המדרש או באיזו מערה נסתרת ושם אעסוק כל ימי בתורה ובתפילה, ואהיה פרוש מכל ענייני עולם הזה, אולי כמו שהיה רבי שמעון בר יוחאי שלוש עשרה שנה במערה, ואולי כמו צדיקים נסתרים אשר מן הסתם יושבים במקומות סודיים ועוסקים בתורה בהסתר, והמחשבות ממשיכות לרוץ: ואם אעשה כן, בודאי אגיע למעלות גדולות ואולי אפילו אזכה להיות צדיק נסתר...

האמת היא, שאין זה רצון השי"ת, הקב"ה רוצה שתהיה צדיק ותעבוד אותו אבל במקביל תישאר מעורב עם הבריות, ולא שתהיה פרוש, כי כשאדם פורש ממשפחתו וממכריו כדי להתקדש ולהתעלות, בכך הוא גורם לחילול שם שמים, שכולם אומרים ראו מה גורמת לו ההתעלות, שהוא מתרחק מאיתנו, ואז כמובן הוא גורם להם להתרחק מדרך התורה, אבל אדם שאינו פורש מן הציבור, אלא אדרבה, הוא מעורב עימהם בדעתו ובדעותיו, בוא גורם לקידוש השם, ובכך הוא גורם לעוד אנשים שירצו להתקרב לשכינה ולעבודת השי"ת.

דבר זה מרומז בפרשתנו: התורה הקדושה מצווה על הכהנים: 'קדושים יהיו לאלוקיהם ולא יחללו שם אלוקיהם', דהיינו שהציווי להיות 'קדושים' שפירושו 'הבדלה', הוא רק לאלוקיהם, אבל עם בני אדם צריכים להיות מעורבים ולא מובדלים, וכל זאת כדי שלא יגיעו למצב של 'יחללו שם אלוקיהם', שלא יגרמו במעשיהם חילול ד', ויגרמו לאחרים לריחוק.

אז נכון, להיות צדיק נסתר זה נשמע הרבה יותר מיוחד, ואולי זה גם יותר קל, אבל עבודת ד' זה מה לא לפי מה יותר מיוחד או יותר קל, להיפך, הקב"ה רוצה שתהיה בעל משפחה, שיהיו לך אשה וילדים, ותתפלל בביכו"ס עם עוד אנשים, ובתוך כל התנאים הללו תעבוד אותו, וכשאחרים יראו אותך בהתעלותך הם ירצו גם להתקרב ולהתעלות כמוך, ויהי שם שמים מתאהב על ידך.

(ע"פ טיב התורה-אמור)

טיב ההודעות

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א ○ בספר פיוחד וישיר

באידיש: 073-2951321 ○ בלשון הקודש: 073-2951320

יו"ר הוועדה הרוחנית: ר' יעקב רבינוביץ | עורך: ש. גולדשטיין

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

רם התורה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

קרבה שנת השבע (ז)

ארגון 'שבת הארץ'

כהמשך לסדרת המאמרים על ההכנות לשנת השבע, נספר כאן שבשנת השמיטה הקודמת, שנת תשע"ה, אירע חידוש מעניין.

בעקבות כל מיני שאלות הלכתיות שהתעוררו על מערך הכשרות המיוחד לשמיטה, שהיו בשנים ההם, ביקש בנו של רבינו, הגאון רבי א"ש שליט"א, לסדר את הענין על הצד הטוב ביותר, ולהביא לציבור בני התורה אפשרות לרכוש ירקות ללא חששות של איסורי סחורה, או מהיתר מכירה ח"ו, ואיסורי שביעית אחרים.

לשם כך, הוא התייעץ עם רבינו וכוון על ידו, והעמיד "מוקדי חלוקה" לירקות שגדלו אצל גוי, באופן בטוח ובלי חשש של רמאויות. צורת המכירה נעשתה על ידי מינוי שליחות, והתשלום התבצע שלא במזומן ומיד, גם מקומות החלוקה היו חדשים ולא מקומות קבועים וישנים.

רבינו שליט"א עם בנו הגרא"ש, בבואם לחזק חקלאים שומרי שמיטה

בהרבה שאלות שהתעוררו, היה רבינו שליט"א מכריע. על החנות לא היה שלט רשמי, רק פתקה קטנה עליה נרשם "ארגון שבת הארץ, שעל ידי קהילות החרדים בא"י".

באופן הזה הוא פתר הרבה שאלות ובעיות הלכתיות שתלמידי חכמים וציבור ההולכים לאורו של מרן החזון איש זצ"ל, חששו מהם.

ואכן, היתה לו סייעתא דשמיא ולא אירע לו מכשול ב"ה, וגם בביתו של רבינו ועל שולחנו עלו המוצרים בהשגחה זו.

שיטות הברחה מחוכמות

כדי להבין את מכלל הבעיות הקיימות בשוק הירקות בשנת שמיטה, אנו נצרכים למספר עמודים. אך נזכיר בקצרה את הבעיה המצויה יותר, ומכונה בשפה מקצועית "הדלת המסותבבת".

משגיח כשרות בודק יבול של חסה

בשנת השמיטה קיים מחסור מהותי במזון. ב"ה הרבה מבעלי הקרקע שומרי שביעית, וממילא לא יכולים לספק סחורה כמו בכל שנה.

המשווקים, אלו שממונים על אספקת הסחורה לחנויות המזון, מחפשים איפה תחליף, מהיכן לקחת.

לצערינו ובעוניינו, יש הרבה מאוד חקלאים שמסתמכים על היתר המכירה (על כך במאמר נפרד א"ה), ומגדלים ירקות בשנת השמיטה כרגיל. אבל, לשיטת מרן החזון איש וגדולי הפוסקים, ירקות אלו אסורים באכילה ואין לעשות בהם שום שימוש. מובן כי הרבה מהסחורה של אותם חקלאים נשארת כאבן שאין לה הופכים.

אותם חקלאים מחפשים בכל מחיר לקוחות שיקנו מהם, וכשהם נפגשים עם המשווקים המשוועים גם הם בכל מחיר למזון עבור החנויות, השידוך הוא מוצלח...

שוק סיטונאי של ירקות בירושלים

במקרים רבים המשווקים אינם "הגונים" בלשון המעטה, והם קונים סחורה שנעבדה באיסור, ומצהירים כי זה מחוץ לארץ או גדל אצל גוי.

כאן מגיע מקומם של וועדות הכשרות למיניהם, שצרכים להשגיח בשבע עיניים ולפקח שהירקות שהמשווק מביא, הוא אכן מחוץ לארץ או מגוי ולא ח"ו מיהודי שעבד באיסור.

מלאכה זו היא לא קלה בכלל. ישנם שיטות רבות למשווקים כדי "להבליע" סחורה מבחוץ, אחד מהם, הוא להביא סחורה מבחוץ שגדל באיסור, אל שדה של הנכרי, כדי להראות שזה גדל שם...

כך או כך, אם בכל ששת ימי המעשה יש לפקוח עין על כל מוצר שיהיה בו השגחה מלאה, בשנת השבע, על אחת כמה וכמה.

ספרתם לכם

במ"ח קנינים התורה נקנית

אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם

הנה ענין זה של ביטוי אהבת המקום הוא גם בברכות שהאדם מברך ומודה להקב"ה. ורבינו שליט"א משתדל כל ימיו לברך כל הברכות השייכות לברך בזה"ז, ובודק מעת לעת איזה ברכות עדין לא בירך, והיה חסר לו ברכת למול את הגרים, ויום אחד אכן זכה למול גר ובירך על כך, והיה בשמחה כל אותו היום שזכה לברך עוד ברכה, והראה את דברי הרמב"ם בהלכות ברכות פי"א הט"ז "וירבה בברכות הצריכות", ורבינו ס"ל שכוונת הרמב"ם שיראה להרבות בכל הברכות ששייך לברך בזה"ז.

אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת

כידוע שבשבתות היו סועדים אצל רבינו שליט"א על שולחנו בחורים שהיתה מזמינה הרבנית ע"ה, ופעם אחת כשבירכו ברכהמ"ז, קם רבינו ונתן ברכון לאחד הבחורים שהתארח אצלו, ולאחר ברכת המזון שאלו אחד, וכי כ"כ מקפיד רבינו שיברכו דוקא מתוך ברכון, אמר לו רבינו ראיתי שחילקו לכולם ברכון ולו לא חילקו, חששתי שהוא יפגע, לכך קמתי ונתתי לו.

('קניני חיים' מאת ידידינו החשוב רבי יצחק אוהב ציון שליט"א)

ליצירת קשר: ig0533145900@gmail.com
רבי יהודה הנשיא 52 בני ברק
053-3145900 077-2092005

ניתן לתרום גם במכשירי "קהילות" ו"נדרים פלוס" בבתי הכנסת.
יש ללחוץ על לחצן 'קופות נוספות' ובחיפוש 'דברי שי"ח', או בטלפון:
נדרים פלוס 03-7630585 **שלוחה- 1586**
קהילות 073-2757000 **שלוחה- 4310**

דברי שי"ח

ממרן רשכבה"ג שר התורה **הגר"ח קניבסקי** שליט"א

גיליון מס' 427 פרשת אמר
תשפ"א שנה תשיעית

לעילוי נשמת
מרת **מלכה** ע"ה
בת הקדוש הרב **נפתלי צבי** הי"ד
תנצב"ה

פנינים על הפרשה

למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל (כג, כ"ט)

עיין רש"י שהם ענני כבוד שהיו להם במדבר. ובאמת שיש לתמוה למה הוצרכו למנעלים במדבר, שעל כתוב בדברים (כ"ט ד') שנעליהם לא בלו, הרי לא הלכו כלל בעצמם במדבר, שהרי ז' עננים היו ואחד מהם היה תחתיהם, כדפירש רש"י (במדבר י' ל"ד, וכ"ה במכילתא שמות י"ג כ"א), ועמוד הענן היה מוליכם והם הלכו אחריו, כמו שכתוב (ט' כ"א) ונעלה הענן ונסעו.

ויש לומר דמכל מקום הוצרכו קצת ללכת לבריאות גופם, כמבואר בכתובות ק"א א': שליש בהילוך ולזה הוצרכו מנעלים, אלא שמכל מקום הענן סייע להם ללכת, ועל זה נאמר שרגלם לא בצקה ונעליהם לא בלו (חידושי רבנו מכתב ידו).

ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון (תהילים ע"ו ג') לפי פשוטו של מקרא הכוונה שהק"בה נמצא בירושלים, "סוכו" היינו ביתו, ואין הכוונה על ענין של מצוות סוכה וכדומה (מפי רבינו).

והנה בשם הגר"א אמרו לפרש, כי יש שתי מצוות שאדם מקיים אותן כשהוא "נכנס עם גופו": א' מצוות ישוב ארץ ישראל, ב' מצוות סוכה, וזה מרומז בקרא 'ויהי בשלם' – שאדם מקיים בשלמות "סוכו" מצוות סוכה, "ומעונתו בציון" היינו מי שמעונו – ביתו בציון. ולכאורה יש להעיר, הלא יש גם מצוות טבילה במקווה לטמא שהוא נכנס למים כל גופו, והשיב רבינו לדחות שאין הכניסה למקווה מצוה אלא הכשר מצוה, כי אין מצוה בפני עצמה לטבול, אלא המצווה להיות טהור, וכדי להיות טהור טובלים תחילה, וגם מה שאמרו (שבת קכ"א א') טבילה בזמנה מצוה, אין הכוונה שהטבילה עצמה גוף המצווה, אלא הטהרה בזמנה מצווה, ולו יצויר שהיה אפשר לטהר באופן אחר בלי מקווה, הייתה מצווה בעצם הטהרה. (ועיין עוד בדרך אמונה פ"ד ממעשר ה"ג ד"ה והפודה, שט"א אינה מצווה חיובית רק קיומית, ועיין עוד כסף משנה פ"ו מהלכות אבות הטומאות הט"ז).

אלא מועדי ה' אשר תקראו... להקריב אישה לה' עולה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו (כ"ג ל"ז)

מקרא זה נאמר בתוך ענין חג הסוכות ומשמע דקאי אסוכות.

וקשה, איזה זבח (סתם זבח היינו שלמים) היה בסוכות, הרי כל המוספין עולות היו, ואם הכוונה אינה על השלמים אלא על שעיר החטאת, אין הפסוק מדויק, דהא חטאת אין צריך נסכים. ואם קאי על עולה דברישא דקרא, הוי ליה לכתוב נסכים מקמי זבח דקאי אעולה.

ואפילו נימא דהפסוק אינו הולך על סוכות אלא כל הרגלים, הרי גם בכולם לא היה זבח חוץ משני כבשי עצרת, וכאן כתיב "דבר יום ביומו", ולא משמע שהכוונה על כבשי עצרת.

ותרץ, ואלו דבריו (בטעמא דקרא ד"ה אלה):

ונראה דזבח הוא באמת שעיר החטאת, ונסכים הן ניסוך המים, ובזה דווקא הסדר מדוייק. שמתחילה כתב את הקורבנות ואחר כך את ניסוך המים, שאין שייך כלל לקורבנות, כמו שכתב הריטב"א בסוכה מ"ח א', ומכאן סמך גדול לניסוך המים (מיהו האי נסכים כולל נמי ניסוך היין של העולות, ולכך דריש מיניה בגמרא יומא דף ל"ד א' ובמנחות מ"ד ב' גם כן על ניסוך היין).

(שבענו מטובין)

מעשה רב

זכורני לפני כמה עשרות שנים שהגיע מרן הגר"ח ביחד עם כמה מגדולי ישראל לבקר אסיר ת"ח מופלג שהשלטנות שמו בכלא עקב מאבקיו במדינה.

ובכניסה התדיינו הרבנים מי יכנס ראשון ונכנס מרן שליט"א, לאחר הביקור העיז אחד המקורבים לשאול מדוע נהג כך וענה (בדרך צחות): **אין מכבדים בבית האסורים**.

ולא ידעו כוונתו, עד שהסביר שהנה בגמ' ביומא (נלמד בשבוע שעבר במסגרת הדף היומי) מבואר שדירה בעל כרחו אי"ז דירה ולכן בבית האסורים פטורים ממזוזה. [ועי' בדעת נוטה על מזוזה באריכות]

והרי ק"ל במס' ברכות (מז, א) אין מכבדין אלא בפתח שיש בו מזוזה. וממילא אין דין לכבד ליכנס הראשון לבית האסורים. ולכן נכנסתי הראשון...

(ייש"כ גדול לידידינו הרב ר' אהרן כהן שליט"א הגבאי המסור של בית המדרש "לדרמן" על מסירת הדברים)

בקשה מכל ידידנו החשובים לומדי וקוראי הגליון

לקראת חג מתן תורה הבעל"ט בדעתינו להוציא לאור גליון מיוחד ובו מסגולתיו של מרן שליט"א לכל מחלה וקושי, שמציע ללמוד מסכת או דבר מסוים כסגולה להתרפאות או לינצל מכל דבר.

ובודאי רבים שמעו וקבלו במשך השנים תשובות בענינים אלו, וע"כ אנו מבקשים למי שיש לו עובדה או מעשה או הוראה בענינים אלו נא לפנות למערכת בהקדם.

בברכה מרובה יצחק גולדשטוף

לעילוי נשמת

מרת נאוה בריינדל
בת ר' ישעיהו אלכסנדר ע"ה
נלב"ע כ"ה אייר תשס"ב
תנצב"ה

להצטרפות לרשימת מקבלי הגליון במייל ניתן לשלוח בקשה לכתובת: divreysiach+subscribe@googlegroups.com
ניתן לתרום ולהקדיש ע"ג הגליון לע"נ, לרפואה ולהצלחה וכד', **נשמח לקבל** עובדות, הנהגות, ושו"ת מרבינו.

רם התורה

לזכות רפואה שלמה: מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה אברהם יהודה בן שרה רבקה ומתתיהו ישעיהו בן חנה חניקה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

בס"ד
ר.דניאל ד דהן
סופר ס"ת"ם מוסמך
Rabbi Daniel David Dahan, Sofer Stam
Tel: 646 387 5683. Email: Sofersogood4@gmail.com
Checking, writing, and sale of Sefer Torah, Tefillins,
Mezuzot, and Megillot.
SAME DAY SERVICE

Contact us for your dream custom closet
HIPPO CLOSETS
Free Estimates
347.760.3600
HippoClosets@gmail.com

GIBRALTAR ABSTRACT
TITLE AGENCY
ARE YOU PURCHASING OR REFINANCING?
CALL US FOR A QUOTE!
845.362.3863 • ORDERTITLE@GIBRALTARNY.COM

ROSENBLUM
ARCHITECTURE
TODD ROSENBLUM
rosenblumarchitecture.com
845.364.0337
914.522.6793
todd@adaparch.com
200 East Eckerson Road
Suite 230 E
New City, NY 10956

ARE YOU LOOKING FOR A
STRAUSS CLEANING
At Strauss Cleaning we do a thorough job, making sure that every inch is spotless. Call us now to schedule your
Free Estimate
We Specialize in Commercial Jobs:
- Offices
- Schools
- Shuls
- Retail Stores
- Event Spaces
Call now at 201-742-3136

LENNY ROSENFIELD
845.517.0300
inspections613@gmail.com
WWW.LRINSPECTIONS.COM
NY State License # 1330185
LR HOME INSPECTIONS
Serving Rockland, Westchester, NYC 5 Boroughs

MOSHE STAMM
LICENSED BROKER
SPECIALIZING IN GROUP HEALTH INSURANCE
omni
MANAGED HEALTH
p: 718.252.9555 ext. 2207
e: moshe@omnimh.com
w: www.omnimh.com

ROCKLAND TRANSFERS
CAR SERVICE
Airport car service (departures and arrivals)
City to City
Per Hour Hire
School (out-of-town) Drop-off and Pick-up
Reliable and Safe
Fixed Rates
No Added Fees
Credit Cards Accepted
Easy Booking Online
Reserve Online
www.RocklandTransfers.com
Call / Text
(845) 288-8888

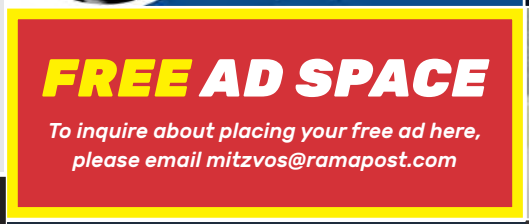
FREE AD SPACE
To inquire about placing your free ad here, please email mitzvos@ramapost.com

CHEVRA L'BITACHON
OF ROCKLAND COUNTY
Chevra L'Bitachon is a community security organization which trains and manages members of the community to become guards for their own shuls and mosdos as well as other security related resources.
For more info, please contact us at info@clbrc.org
or call/whatsapp 845.704.1205
(add us to whatsapp to see our regular security related updates)

FIRST CLASS
LEASING

JUNKBOYZ
PRESERVATION
ROCKLAND
ERUV

Sullivan County Labs
Certified Environmental Testing
How Well Do You Know Your Well?
COMMON TESTS:
• Bacteria
• Nitrates
• Metals
• Volatile Organic Compounds
• Petacides / Herbacides
• Etc.
845-SAFE-H20
PICKUPS AVAILABLE IN MONSEY AND SURROUNDING AREAS
www.sullivancountylabs.com

35+ Years
OF SERVING THE COMMUNITY
WILLS & TRUSTS
ELDER LAW
PROBATE
TRUST ADMINISTRATION
HALACHIC WILLS
TAX PLANNING
MEDICAID PLANNING
ESTATE PLANNING
SPECIAL NEEDS PLANNING
ASSET PROTECTION
Emanuel Haas, Esq.
Ari J. Zaltz, Esq.
Haas & Zaltz, LLP
845.425.3900
INFO@HAASZALTZ.COM | WWW.HAASZALTZ.COM
365 ROUTE 59 | SUITE 231 | AIRMONT, NY 10952

As an independent agency we shop several companies to find you the right coverage and the right price.
Wise Men Insurance Services
support@wisemeninsurance.com
Ph 845-579-2978 Fax 845-231-6224

DJ KAEJ
FOR ALL YOUR SIMCHA NEEDS!
347.618.5028
bookings@djkaej.com

POMONA
ENTERPRISES CORP.
Custom Home Builders
845-354-0018
www.POMONAENTERPRISES.com

UNLIMITEDISRAEL
ON ISRAEL'S MOST RELIABLE NETWORK
P: 845-371-9800

TELETECH
SECURITY & COMMUNICATONS

RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

י"ט אייר תשפ"א · 1 מאי 2021 · **מאנסי:** הדלקת נרות - 7:34 · מוציש"ק - 9:06 (72 דקות) · בסייד · Vol. 3 | Issue 31 | No. 130

רם התורה

אבדה וחטי

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

דברי תורה מודפסים ומופצים בחופשיות על ידי ראמָפּוסט

פרשת אמור

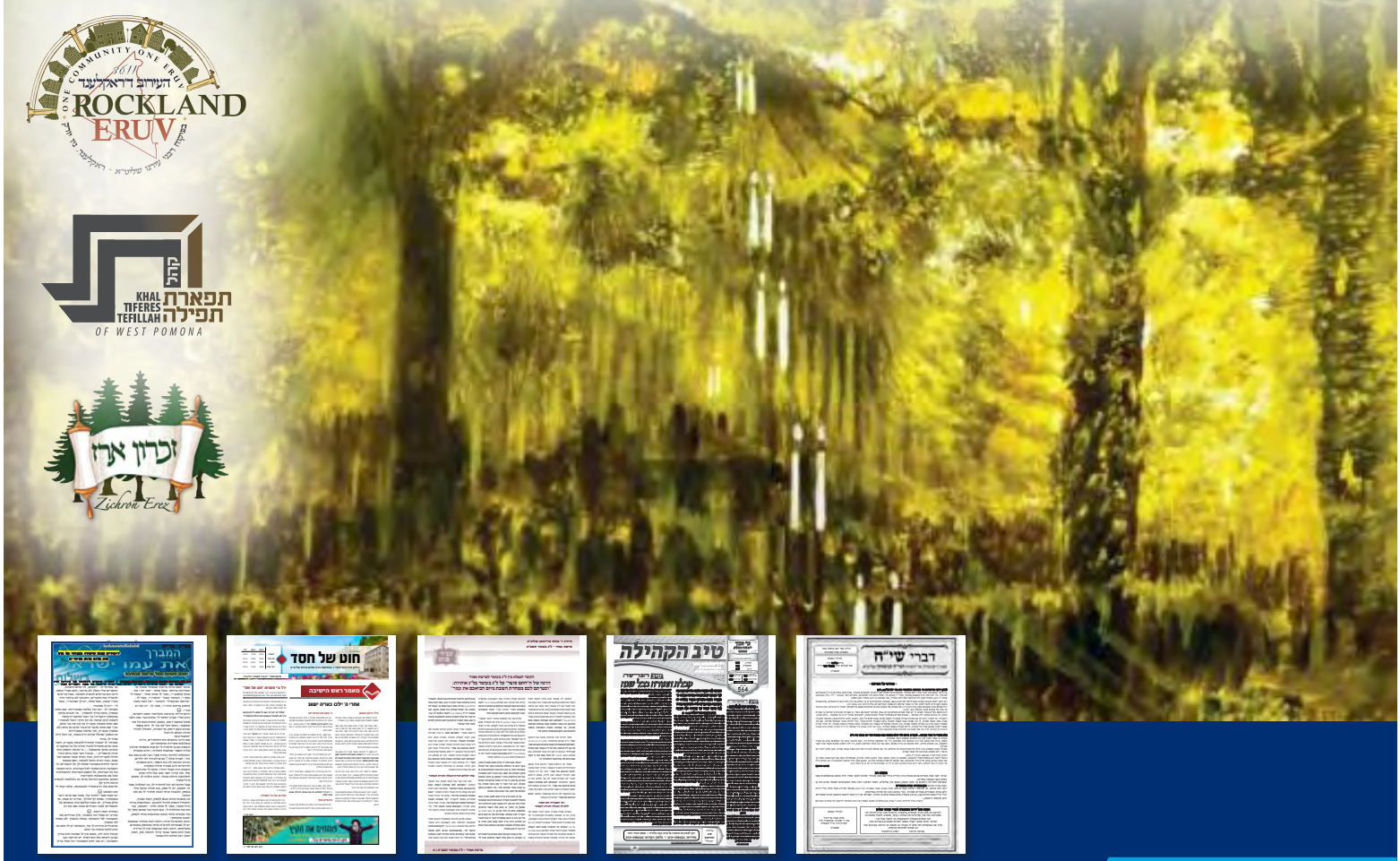

דברי שי"ח • טיב הקהילה • שבילי פנחס • חוט של חסד • המברך

דברי תורה **עברית**

FOR SPONSORSHIP OPPORTUNITIES, CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM SEE INSIDE FOR DETAILS >>